

ஊற்றெடுத்த உணர்வுகள்

கவிதைகள்

எம்.ரி.செல்வராஜா

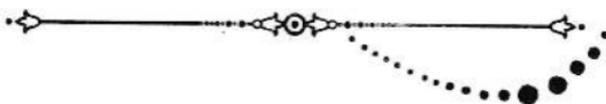
ஊற்றெடுத்த

உணர்வுகள்

கவிதைகள்

உரும்பிராய்க்கவி எம்.ரி. செல்வராஜா

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447

7 (ப.எண் 4), தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 2434 2926, 2434 6082

மின்அஞ்சல் : manimekalai1@dataone.in

மின் இணையம் : www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	உளற்றெடுத்த உணர்வுகள் (கவிதைகள்)
ஆசிரியர்	உரும்பிராய்கனி எம்.நி. செல்வராஜா
மொழி	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	2014
பதிப்பு விவரம்	முதற் பதிப்பு
உரிமை	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	கிரௌன் சைஸ் (12 x 18 செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	10 புள்ளி
மொத்தப் பக்கங்கள்	XXii + 186 = 208
நூலின் விலை	₹ 100
அட்டைப்பட ஒவியம்	ஒவியர் மகேஷ்
லேசர் வடிவமைப்பு	நி.எஸ். முத்து கிராஃபிக்ஸ் சென்னை - 600 015.
அச்சிடலோர்	ஸ்கிரிப்ட் ஆஃப்செட் சென்னை - 600 094.
நூல் கட்டுமானம்	தையல்
ISBN	978-81-927041-3-5

சமர்ப்பணம்

என்சையும்
என் தம்பி விக்கனேஸ்வராஜா
தங்கை தயாநிதிதேவி
தங்கை சந்திரலீலா

எல்லோரையும் பெற்றெடுத்து,
இயன்றளவு பாடிக்கவைத்து
எம்மை ஆளாக்கிய

ஐயா துரையப்பா
அம்மா சரஸ்வதி

இருவருக்கும் இக்கவிதைப் புத்தகம்
சமர்ப்பணம்.

கடவுள் வாழ்த்து

தெய்வப் பாடல்கள்

1. உரும்பிராய் ஓடையம்பதி விநாயகர் பாடல்	3
விம்பிள்டன் விநாயகர் பாடல்கள்	
2. வெற்றி தரும் விநாயகனே	5
3. வினைகளைத் தீர்க்கவென்று விம்பிள்டன் நகரீதில்	6
ஈலிங் ஸ்ரீகனகதூர்க்கை அம்மன் பாடல்கள்	
4. போற்றியே தொண்டர்கள்	8
5. எனக்கென்ன இனிக்கவலை	9
6. ஈலிங் நகரில் கோவில் கொண்டு ஆளுகிறாள் அன்னை	11
7. ஆடி வருகிறாள் தூர்க்கா ஆடி வருகிறாள்	12
8. அழகான ஒரு கோவில் உருவானதே	13
9. ஈலிங் தாயிவள்	14
10. எமக்கொரு அன்னை இருக்கின்றார் ஈலிங்கிலே	15
உயர்வாசற்குன்று முருகன் பாடல்	
11. அழகான மயிலேறும் அழகன்	18
ஈஸ்ட்காம் முருகன் பாடல்	
12. ஞாலம் விளங்க அருள் தா!	19
13. அழகு ரதமீதில்	20
14. பழநிமலை ஏறிவந்தோம் பாலகனே	21
சூட்டிங் முத்துமாரி அம்மன் பாடல்	
15. அம்மா தாயே முத்துமாரி - பஜனை	22
16. உரும்பிராய் பர்வதவர்த்தனி அம்மன் பாடல்	26
தமிழும் தவழ்ந்த மண்ணும்	
17. தமிழும் நானும்	28

18.	நாக்கையும் போக்கையும் திருத்து	29
19.	மூடுபனியில் மிளிரும் நட்சத்திரப் பூக்கள்	30
20.	தாய் அகம்	32
21.	ஈழ மலர்களின் ஈர விழிகள்	33
22.	ஈழ தீபம்	34
23.	உன்னூரிமை உனதானால் உனக்கேது உறுதுயரம்	35
24.	இதயச்சுமை	37
25.	தமிழும் தமிழரும்	38
26.	கொடுமை செய்தனையோ கடலலையே!	43
27.	என்ன வேண்டுமென இறைவன் ஏனைக் கேட்டால்...	46

தமிழ்த்தாய் பாடல்கள்

28.	கவி பாடுவோம்	47
29.	யாழ் முரி பாடல் - கோலமயில் நீயே!	48
30.	பொங்கும் தமிழ் அணங்கே	50
31.	விண்ணில் ஏறி வண்ண நிலாவில்	51
32.	மலையில் எழுந்த அலைகளே	52
33.	உலகினில் உயர்ந்தது தமிழே	53
34.	கீழ்வானிலே	54
35.	வல்லமை தாராயோ	55
36.	தடுமாறும் தமிழ் மனம்	57

காதல் பாடல்கள்

37.	அன்னமே ஆருயிரே	58
38.	இளகிய மாலைப் பொழுதிலே	60
39.	காதல் தரும் சுகம்	62

பலதும் பத்தும்

40.	உஈசலாடும் பசுமைகள்	64
41.	இனிக்கும் நினைவலைகள்	68

42.	கவி எழுதும் ஆசை	88
43.	கற்பனை	89
44.	காமம்	70
45.	மழை	73
46.	எங்கள் வீட்டு முற்றம்	75
47.	காலை நினைவுகள்	77
48.	வொட்டு	79
49.	தமிழர் தோல் மாறியது எப்போது?	81
50.	சில சினிமாக் காட்சிகள்	83
51.	போலி மனிதர்கள்	84
52.	தீராதோ நீரிழிவு	85
53.	ஏக்கம்	86
54.	எப்போதும் காத்திருப்பு	88
55.	இலண்டனுக்கு ஏன் வந்தேன்?	90
56.	அன்றும் இன்றும்	92
57.	பருவங்களின் மாற்றம்	94
58.	எதனைக் கடிக்க? எதனைக் குடிக்க?	95
59.	புலம்பெயர் வாழ்வில் அவலங்கள் சில...	97
60.	பாலாக்களி	100
61.	பூக்களும் பாட்டியும்	101
62.	புதுவருடத்தில் புதுக்கொள்கை	103
63.	இளவெஞ்சே கேளாயோ!	105
64.	கொடுமை நிறைந்த உலகு	106
65.	பாதையோரத்தாய் படமெடுக்கும் கருவி	107
66.	சாலைகளின் சங்கமத்தில் ஒளிக்கம்பம்	108
67.	கடிகாரம்	109
68.	சில ஒலிவெருக்கிகள்	110
69.	புல்லும் சொல்லிச் சலித்ததுவே	112
70.	தலைமுடி	113
71.	குளிர்	115

72.	உதைபந்தாட்டம்	117
73.	துடும்பெடுத்தாட்டம்	120
74.	கைத்தொலைபேசிகள்	123
75.	மரங்கள்	125
76.	திரும்ப வருமா?	128
77.	இன்றைய இலண்டன்	129
78.	மழை வந்தது வெய்யிலும் வந்தது	130
79.	மனித வாழ்க்கை	132
80.	நோய்	133
81.	பணம்	134
82.	சுயநலம்	135
83.	தற்புகழ்ச்சி	136
84.	பணப்பெட்டி (Cash Point)	136
85.	மின்னஞ்சல் (e-mail)	137
86.	முகப்பத்தகம் (Facebook)	138

தைப்பொங்கல் வாழ்த்துகள் சில...

87.	பொங்கலில் ஒரு வாழ்த்து	139
88.	பொங்கல் புதுநாள்	140
89.	தைப்பொங்கல் (சிறுவர் பாடல்)	141
90.	பொங்கலைப் பாடுவோம்	143

சிறுவர் தாள யை நாடகம்

91.	'ஈழத்துச் செல்வங்கள்'	144
92.	நல்லதோர் உலகம் செய்வோம்	151
93.	தொண்டர் தம் பெருமை	154
94.	தீதும் நன்றும் நிறுத்தர வாரா	157
95.	புலம்பெயர் வாழ்வின் அவலம்	162

96. இம்மண்ணில் எம்மவர்கள் 164

புதுவருட வாழ்த்துக்கள் சில...

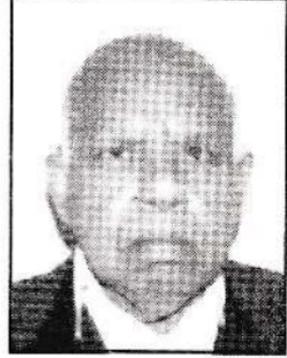
97. ஈசுர வருட வாழ்த்து 171
 98. ஆங்கீரசு புது வருட வாழ்த்து 173
 99. சித்திரானு புதுச்சரித்திரம் படைக்கும் 175
 100. பவ வருட வாழ்த்து 176

வாழ்த்துப் பாடல்கள்

101. யாழ் இணையம் 177
 102. தமிழ் அநாதைகள் அறக்கட்டளை, இலண்டன் 178
 103. என் தமிழ்க்குரு தமிழ்மணி திரு.அரங்க முருகையன் 180
 104. நெஞ்சைவிட்கலா வித்துவான் க.ந.வேலன் 181
 105. என் தமிழ்க்குரு இளவாலை அமுதம் புலவர் 183
 105. மாதங்கி கவின் கலை மன்ற கீதம் 185

என் தமிழ்க்குரு தமிழ்மணி அரங்க முருகையன்
நெஞ்சைவிடகலா விந்துவான் க.ந. வேலை
என் தமிழ்க்குரு **இளவாலை அமுதுப்புலவர்**
மாதங்கி கவின் கலை மன்ற கீதம்

உரும்பபுடர் கவிஞர் மு.நு.செல்வராஜா அவர்கள் படைக்கீட்ட கவிதை நூலுக்கு
மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப் பள்ளியின் மொழித்துவந்தத் தலைவர் நந்தமிழ்க் காவலர்,
பேராசிரியர், அமரர் தமிழ்மணி அரங்க முருகையன் அவர்கள் வழங்கிய

கலைபல வளர்த்துக் கல்வியிற் சிறந்தே
கவினூறு சைவம் போற்றும்
இலங்கைத் திருநாட்டில் பிறந்து ஈண்டு
இங்கிலாந்து வந்தே தமிழர்
நலமுற்று யாண்டும் வாழ நயந்திடும்
நம் செல்வ ராஜா கவிதைகள்
வளமாக வரைந்து யர்ந்தார்! மகிழ்ந்து
வாழ்த்துவோம் அதற்கென அவரை!

அழகொளிர் ஈழதீபம் ஏற்ற விழைந்து யாத்த
 இன்கவிதை பலவற்றனுள் ஓர் சொல்
 குழலார் எண்கையில் நாமோ கோதையரைக்
 குறிப்பதுவோ என்றெண்ணிக் குழம்புவோம்
 குழலாதித் தீர்ப்பு சொல்லும் நடுவர் வைத்தாதும்
 குழலதென அறிகையில் சிரிப்போம்
 பழகுதமிழ்ப் பாக்கவினால் உலகஎந்து மகிழ்ந்தே
 படைத்திட்டார் இவ்வினிய நூலை.

தமிழும் நானும் எனாமோர் கவிதை;
 தக்கநல் கவியாக்கும் விழைவில்
 அமிழ்தான அறிவுரைகள், மனிதவாழ்வு, முற்றம்,
 அழகுமீசை, தாடி, கூந்தல்,
 குமிழ்க்கும் பசுமை நினைவலைகள், கடிகாரம்,
 குளிர்மழை, காமம், பொட்டு,
 சிமிழ்க்கும் பனியில் விண்மீன் பூக்கள்
 சிறப்பெல்லாம் நவீனநீர் வாழி!

மரங்களைப் புல்லைப் பேச வைத்தார்
 மாந்தர்தம் தவறெல்லாம் சுட்டி,
 அறமான செயல் செய் துயர்ந்திட நல்ல
 அறிவுரைகள் பலவும் ஈந்து
 தரமான வாழ்வெய்தித் தமிழர் திளைக்கத்
 தீந்தமிழில் கவிதைபலவும் தந்தார்
 அறம்சூறி நிலையுயர்த்த செல்வராஜா விழைகிறார்
 அவருக்கே நம்வாழ்த்தைச் சொல்வோம்!

ஒரு நண்பனின் உளக்கமரம் உந்துதலும்

பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா

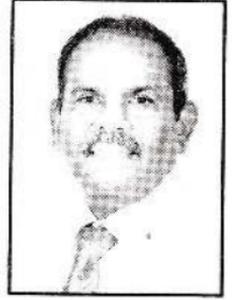
உரும்பையூர்க் கவிஞர் எனும் மு.து. செல்வராசர், கருத்துள்ள விகடக் கவிதை பல எழுதித் தன் அருகினுக்கு அடியேனைக் காந்தம்போல் ஈர்த்திழுத்த சிரித்தமுக எந்திரிகர், செந்தமிழின் ஆசிரியர்.

‘வடலி’ என வேந்தர்கோன் வெளியிட்ட மாசிகையில் அடக்கமாய் ஆங்காங்கு அத்தி மரம் பூத்தாற்போல் சுடச்சுட, இருந்துவிட்டுச் சுட்டுஅளித்த சொல் வெடிகள் உடனேயே பகிடிவதைப் பரவசத்தில் எமை ஆழ்த்தும்.

லண்டனின் பனிக்குளிரைப் போ! போ! என விரட்டிக் கண்டபடி தாக்கும் அவர் கவிதைக் கண்ணிவெடிகள் மண்டையிலே தீப்பிடித்து மடமடென்று எம் வயிற்றைக் கிண்டிவிட்டு உடம்பெல்லாம் கிடுகிடுக்க வைத்துவிடும்.

சென்றஆண்டு எம் ELAB எனும் எழுத்துக் கூடலுக்கு தன் மற்றக் கரிசனங்கள் எல்லாவற்றையும் விடுத்து ஒன்றோ இருமுறையோ வருகை தந்து, செல்வர், தன் சென்ற சில ஆண்டுகளின் சொல்வெடிகள் சில தந்தார்.

செல்வராசர் வாழ்க! சிரிப்பிற்கு அண்ணார் சேவை வாழ்க! கல்விப் பணி வாழ்க! கருத்துடை கவித்திறன் வாழ்க! அல்லும் பகலும் அவர் ஆக்கும் நூல் மணிகள் வாழ்க! பல்தெரியும் அவர்முகத்தின் நிரந்தரப் புன்னகை வாழ்க!!

வாழ்த்துச் செய்தி

செல்வராசா அண்ணையை நான் 1993 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அறிவேன். எனது மகள் தர்ஷனாவை ஐந்து வயதில் மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலையில் சேர்க்கும்போது இவர் உதவித் தலைமை ஆசிரியர். ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர், பெற்றோர் என்ற வகையில் இருந்த தொடர்பு பின்பு நண்பராக, ஆலோசகராக, ஆளுநர்சபை அங்கத்தவராக, எனது கையெழுத்துக் கட்டுரைகளை தட்டச்சு செய்பவராக, தமிழை உரசிப்பார்ப்பவர்களாக என்று பரிணாமம் எடுத்து இன்று ஒவ்வொரு நாளும் ஏதோ ஒன்றுக்குத்தன்னும் தொடர்பு கொள்ளும் ஆழ்ந்த உறவை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

பாரதியார் கூற்றுப்படி “நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியராய், பண்பிலே தெய்வமாய், பார்வையிலே சேவகனாய்” இவை அனைத்தும் இவருக்கும் எனக்கும் மிக அழகாகப் பொருந்தும்.

இவரின் தமிழ் ஆளுமையை, ஆர்வத்தைக் கண்டு நான் மலைத்திருக்கிறேன். மனிதர்களுக்கு ஐம்புல நுகர்ச்சியில் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி) உலக இன்பத்தை அனுபவிப்பதில் ‘கெடு’ இருப்பதைக் கண்டிருக்கிறேன். சொந்த அனுபவத்தில் நானே இதனை அனுபவித்திருக்கிறேன். ஆனால் தமிழ் மொழியிலும்,

தமிழ்ப்பண்பாட்டிலும் 'கெடு' இருக்கலாம் என்று அண்ணையைப் பார்த்துத்தான் அறிந்திருக்கிறேன்.

கனியிடை ஏறிய சுளையும் - முற்றல்
 கழையிடை ஏறிய சாறும்
 பனிமலர் ஏறிய தேனும் - காய்ச்சுப்
 பாகிடை ஏறிய சுவையும்
 நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை
 நல்கிய குளிரின நீரும்
 இனியென என்பேன் எனினும் - தமிழை
 என்னுயிர் என்பேன் கண்டீர்!

என்ற புரட்சிக்கவி பாரதிதாசனின் பாடல் இவருக்குச் சாலப்பொருந்தும்.

எனது பாக்கியம் நான் 2001 - 2003 காலப்பகுதியில் மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலையில் ஆளுநர்சபைத் தலைவராக இருந்தபோது இவருடைய தலைமையை அறிந்து தலைமை ஆசிரியர் பதவிக்கு உயர்த்தி அகமகிழ்ந்தது.

மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலை 1978 ஆம் ஆண்டு பெரிய பிரித்தானியாவில் அமரர் திரு. C.J.T. தாமோதரம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் தமிழ்ப்பாடசாலை. பல ஆளுநர்சபை அங்கத்தினரின் அயராத காணிக்கை, ஆசிரியர்களின் ஊதியம் இல்லாச்சேவை, பதவி விரும்பாத, பெயர் விரும்பாத பல அரிய பெற்றோர்களின் தன்னலமில்லா சேவை, இவர்களின் வியர்வையில் ஓங்கி வளர்ந்து பெரு விருட்சமாக நிற்பதுதான் மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலை. செல்வராசா அண்ணையின் பங்கு

இதில் வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாதது. இதனால் தானோ என்னவோ வெளியுலகத்திற்கு மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலை என்றால் செல்வராசா Master தான் என்பதில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை.

சில நாட்களுக்கு முன்பதாக என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு கவிதைப் புத்தகம் ஒன்றை வெளியிட இருக்கிறேன். அதற்கு ஆசிச்செய்தி தரும்படி கேட்டார். எனது மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. மிக அற்புதமான மரபுக்கவிதைகள், செய்திகளை இரத்தினச்சுருக்கமாகத் தரும் புதுக்கவிதைகள், வயிறு குலுங்கச் சிரிக்கவைக்கும் பகிடிக்கவிதைகள் என ஒட்டுமொத்தமாக இது ஒரு தெனிட்டாத தெள்ளமுது.

இவரது ஆக்கங்கள் மென்மேலும் வளரவேண்டும். இவருடைய ஆக்கங்கள் தமிழை மறந்துபோகும் புலம்பெயர் தமிழர்கட்கு ஒரு வரப்பிரசாதமே. என்னையும் ஒரு பொருட்டாகக் கருதி வாழ்த்துச்செய்தி கேட்டமைக்கு எனது நன்றி.

இணுவையூர்
பதஞ்சலி நவேந்திரன்

என் மனதில் எழுபவை

சிறு வயதிலிருந்தே தமிழ்மீது எனக்கொரு காதல். பாடசாலை நாட்களில் விஞ்ஞான பாடங்களைத் தவிர தமிழே எனக்கு மிகவும் விருப்பமான பாடம். அதிலும் கவிதைகள் படிப்பது, எழுதுவது, கதைகளைச் சுருக்கி எழுதுதல், மொழிபெயர்த்தல் என்றால் ஓர் அலாதி விருப்பம்.

பாடசாலை விடுமுறையின்போது பல தமிழ், ஆங்கிலப் புத்தகங்களை நான் கல்னிகற்ற உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரி நூலகத்திலிருந்து எடுத்துச்சென்று படிப்பேன். அதிலே ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் என்றால் ஒரு தனி விருப்பம். பல புத்தகங்களை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறேன். சிலவற்றைப் படிக்காமலேயே திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறேன். படிக்காவிட்டாலும் புத்தகங்கள் நடுவே இருப்பதிலே எனக்கு மிகவும் விருப்பம். இப்போதும் கூட அப்படித்தான்.

பாடசாலை நாட்களில் சிறு சிறு கவிதைகள், நகைச்சுவைத் துணுக்குகள், கதைகள், நாடகங்கள் என அவ்வப்போது எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால் அதனைப் பார்த்துவிட்டுப் பாராட்டுபவர்கள் மிகக்குறைவானவர்களே இருந்தார்கள். நான் அப்போது எழுதிய ஒரு நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டு 'நாடகம் நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் எழுத்தானன் சரியில்லை' அதாவது நான் பிரபல்யமான மாணவ எழுத்தானன் இல்லை என்று கூறியதாக அறிந்தேன்.

இன்னொருமுறை நான் எழுதிய நகைச்சுவை சம்பவம் ஒன்றை அப்போது வெளிவந்த தீசனின் 'கலகலப்பு' கையெழுத்துப் பத்திரிகையில் பிரசுரித்தார்கள். ஆனால் எனது பெயரை மட்டும் பிரசுரிக்கவில்லை.

அதை எழுதியது நான்தான் என்று தெரியாத ஒரு நண்பன், நல்ல ஒரு நகைச்சுவைக் கதை இருக்கிறது என்று அதனை எண்ணிடமே வாசித்துக்காட்டினார். இங்கு கூட வாழ்த்துக்கவிதைகள் எழுதிக்கொடுத்து மேடைகளில் வாசித்திருக்கிறார்கள் ஆனால் ஒருசிலர் அவற்றை வாசித்துவிட்டு, எழுதிய எனது பெயரைக் கூறாது தாமே எழுதியதுபோல் ஒரு பிரமையை சபையிலே ஏற்படுத்தியதை என் கண்முன்னேயே கண்டிருக்கிறேன்.

இலண்டனில் பல நாடகங்களை மேடையேற்றிய பின்னர் எழுதிய எனது பெயரையோ நடித்த மாணவர்களின் பெயர்களையோ வேண்டுமென்றே கூறாது விட்டதனைக் கண்டு மனம் வேதனைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படியான 'நல்ல' மனம் படைத்தவர்கள் எங்கும் உள்ளார்கள். இவற்றை பலகாலமாக மனதிற்குளேயே வைத்திருந்தேன். ஆனால் இன்று ஏனோ எழுதவேண்டும்போல் இருக்கிறது. பாராட்டும் பண்பு பலரிடம் இல்லை. இதனைப் படிப்பவர்கள் யாராவது இதனால் திருந்தினால் அல்லது பயனடைந்தால் மகிழ்வேன்.

அப்போது இந்தப் பாராட்டுக்கள், கௌரவங்கள் எல்லாம் பெரிதாகத் தெரிந்தன. ஆனால் இப்போது இந்தப் பாடல் வரிகள்தான் நினைவுக்கு வரும். 'தூக்க மருந்தினைப் போன்றவை பெற்றவர் கூறும் புகழுரைகள் நோய் தீர்க்கும் மருந்தினைப் போன்றவை கற்றவர் கூறும் அறிவுரைகள்.' பொதுவாக எதன் மேலும் அளவுக் கதிகமாக ஆசை வைப்பதை நான் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இளவயதில் சினிமாப்பாடல்கள் எண்ணுள்ளே பெரிய தூக்கங்களை ஏற்படுத்தின என்றே சொல்லவேண்டும்.

ஒரு பாடலைக் கேட்டால் அது உடனே மனதில் பதிந்துவிடும். அந்தப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டால் அதன் இடையிசை எல்லாமே மனதில் பதிந்துவிடும். அவை இன்னமும் மனதில் மறவாது இருப்பதனாலேதான் பல மேடைகளில் 'பாட்டுக்குப்பாட்டு' நிகழ்வை நடாத்தக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இப்போதெல்லாம் பாடல் வரிகளை பல தடவைகள் படித்தபின்னர்தான் மனதிலே இலேசாக பதிகிறது.

பாடசாலை வயதில் பல நாடகங்களை நடித்தும், நடிக்கவைத்தும் மேடையேற்றி மகிழ்ந்திருக்கிறேன். உரும்பிராயில் பல நாடகங்களை நண்பர்களான தற்போதைய இலங்கைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு துரை மனோகரன், இணுவில் லோகநாதன், பஞ்சலிங்கம், குமரேஸ்வரராஜா, தம்பி சிவலேகநாதன், கனடா வாழ் சிந்தனைப்பூக்கள் பத்மநாதன், இந்திரராஜா, இந்திரதாஸ், சிவமைந்தன் இன்னும் பலருடன் இணைந்து மேடையேற்றி மகிழ்ந்திருக்கிறோம். இதில் ஒன்றைப் பார்த்து விட்டுத்தான் இலங்கை நாடகத்தந்தை திரு. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களால் அவரது வீட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டு அவர் வாயால் பாராட்டும் பெற்றிருக்கிறேன். இவையெல்லாம் மறக்கமுடியாதவை.

பாடசாலை நாட்களில் எனக்கிருந்த தமிழார்வத்தை மேலும் மேலும் வளர்க்கத் தூண்டியவர்கள் ஆசிரியர்கள் திரு வி.மகாலிங்கம், திரு.க.பொன்னம்பலம் இருவருமே. இப்போதும் அவர்கள் தமிழைக் கற்பித்த விதம் என் மனக்கண்களிலே நடமாடுகின்றது. நான் சிறுவனாக இருக்கும்போது ஓர் ஆசிரியராகவும், பின்னர் ஒரு டாக்டராக, சத்திர சிகிச்சை நிபுணராகவேதான் வர விரும்பினேன். ஆனால் முடியவில்லை. இலண்டனுக்கு வந்து அதற்கு எதிர்மாறாக ஒரு பொறியியலாளராகத்தான்

படிப்பை முடித்தேன், வேலையும் பார்க்கிறேன். ஆனால் நான் ஓர் ஆசிரியராக வரவேண்டும் என்ற ஆசை மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலையில் இணைந்ததிலிருந்து நிறைவேறிவிட்டது. உரும்பிராயில் எம்.பி.செல்வராஜா என்று அழைத்த பெயர் இப்போது செல்வராஜா 'மாஸ்டர்' அல்லது "Head Master" என்றால்தான் பலருக்குத் தெரிகிறது. என்னை ஓர் பொறியியலாளர் என்று அழைப்பதைவிட ஓர் ஆசிரியர் என்று அழைப்பதையே நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

எனது தமிழ்க்குருவில் ஒருவரான அமரர் செவாலியர் இளவாலை அமுதுப்புலவர் அவர்களுடன் எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. அவர் எப்போதும் 'தம்பி' என்றே அழைப்பார். ஆனால் திடீரென்று 'சார்' என்று அழைக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். அவர் எனது தந்தைக்கு ஒப்பானவர். அவர் அப்படி அழைக்கும்போது என்னவோ போலிருக்கும். ஆனால் அவர் நாம் செய்கின்ற பணிக்குக் கொடுக்கும் கௌரவம் அது என்று உணர்ந்தேன். தனது 'இந்த வேலிக்குக் கதியால் போட்டவர்கள்' என்ற நூலில் கூட சில வரிகள் என்னைப் பற்றியும் எழுதியிருந்தமை அவர் தான் விரும்பிய ஆசிரியப்பணிக்கு கொடுக்கும் கௌரவம் என்று அவருக்கு நன்றி கூறுவேன்.

எனது பலகால தமிழ்க்குரு அமரர் தமிழ்மணி திரு. அரங்க முருகையன் அவர்கள் எனது ஆக்கங்களை சரிபார்த்துக் கொடுத்தது மட்டுமல்லாது எல்லா நூல்களுக்கும் வாழ்த்துரைகளும் வழங்கியிருந்தார். எனது கவிதைகளை விரும்பி ரசித்துப் படிப்பதோடு அவ்வப்போது பல அறிவுரைகளையும் கூறிவந்தார். ஆனால் இவர்கள் இருவருமே இப்போது இல்லாதபோது இரண்டு தோள் வலிமைகளையும் இழந்ததுபோல் ஓர் உணர்வும் இல்லாமலில்லை.

எனது முந்தைய நூல்கள் நாடகம், சிறுகதைகள், மொழிபெயர்ப்பு நாவல், தமிழ்ப்பாடசாலை பாடநூல்கள் என்று அமைந்திருந்தாலும் எனக்கு இந்த கவிதைப் புத்தகத்தை எழுதி வெளியிடுவது எவ்வளவோ மகிழ்வைத் தந்திருக்கிறது. தமிழே அழகு, அதிலும் தமிழ்க்கவிதை என்றால் தனியழகு. தாயகத்திலும் புலம்பெயர் வாழ்விலும் கண்ட, காணுகின்ற காட்சிகள், பொருட்கள், செயல்கள், எம்மவர் வாழ்க்கை முறைகள், மொழி, மண் என அவ்வப்போது மனதில் ஊற்றெடுத்த கருக்களை எல்லாம் வைத்து கவிதைகளாக வடித்திருக்கிறேன். நகைச்சுவை எனது இன்னொரு விருப்பமான பகுதி. எதனையும் நகைச்சுவைபடக் கூறினால் கேட்பவர் மனங்களிலே நீண்டநாள் நிலைத்திருக்கும். ஒன்றைப் பார்க்கும்போது என் மனதில் என்ன தோன்றியதோ அதனை அப்படியே வடித்திருக்கிறேன். இவை இணிக்கலாம், கசக்கலாம், உறைக்கலாம், உறங்கிக்கிடந்த உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்பலாம்.

இலண்டனுக்கு வந்தபின் 'இலண்டன் முரசு' பத்திரிகையில் எனது முதலாவது இலக்கியப் பயணம் ஆரம்பமானது. பின்னர் 'சிரித்திரன்', 'வீரகேசரி' என்று தொடர்ந்தது. எனது பல கவிதைகளும், ஏனைய ஆக்கங்களும் இலண்டனில் 'வடலி', 'புதினம்' 'தமிழோசை', இணைய சஞ்சிகைகளான 'நிலாச்சாரல்.கொம்', 'சூரியன்.கொம்', 'யாழ்.கொம்' வானொலிகளான IBC, TBC, ILC, Sunrise, இலண்டன் தமிழ் வானொலி, TRT, Canada CTR போன்றவற்றிலே வெளிவந்தன. கிடைத்த பாராட்டுக்களும் பல. அனைவருக்கும் நன்றி.

தமிழ்ப்பாடசாலை வேலைகளோடு இவற்றையெல்லாம் எப்படிச் செய்கிறீர்கள்? என்று பலர் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கெல்லாம் ஒரேயொரு பதில்தான் என்னால் கூறமுடியும். 'எனது அம்மாவின்

பெயர் சரஸ்வதி (கலைமகள்), அம்மாவின் அம்மாவின் பெயர் இலட்சுமி (அலைமகள்), அம்மாவின் அடுத்த தங்கையின் பெயர் மகேஸ்வரி (மலைமகள்), எனது தம்பியின் பெயர் விக்னேஸ்வரன் (விநாயகர்) எல்லோரும் உறவாக இருக்கும்போது எதுவித குறைகளுமில்லை.' இதனை நகைச்சுவையாகக் கூறினாலும் ஒருவித மகிழ்ச்சியும் அதிலே கலந்திருக்கிறது.

'அடுத்த புத்தகம் எப்ப சார்?' என்று அடிக்கடி கேட்டு இதனை அச்சிடுவதற்கு ஊக்கப்படுத்தி, உதவிய மணிமேகலைப் பிரசுரத்தினருக்கும், முக்கியமாக அன்புச் சகோதரர், நண்பர் ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களுக்கும் எனது பிரத்தியேகமான நன்றி. வாழ்த்துச் செய்திகள் தந்த எனது தமிழ்க்குரு அமரர் தமிழ்மணி திரு. அரங்க முருகையன், பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா, இசைப்பித்தன், தமிழ்ப்பரியன், திரு. பதஞ்சலி நவேந்திரன் அனைவருக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றி.

பல ஆண்டுகளாக இக்கவிதைகளை எழுதி வைத்திருக்கிறேன். சிலவற்றை இப்போது படிக்கும்போது இவற்றை நாளை எழுதினேன் என்ற கேள்வியும் எழாமலில்லை. எனது கவிதைகளை நானே பலமுறை படித்துப்படித்து, ரசித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். நீங்களும் படித்துப்பாருங்கள். பிடித்திருந்தால் என்னுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

உரும்பிராய்கவி எம்.நீ.செல்வராஜா

இலண்டன்
26.08.2013

உரும்பிராய்கவி எம்.ரி.செல்வராஜா

பிறந்த இடம்	-	உரும்பிராய்
வெற்றோர்	-	துரையப்பா - சரஸ்வதி
மனைவி	-	கலாவதி
மகன்	-	செந்தீஸ்
மகள்	-	செந்திலா

தொழில்

1973 ஆம் ஆண்டு இண்டனுக்கு வந்து தனது B.Sc., in Civil Engineering படித்து முடித்து, வேலை பார்த்துக்கொண்டு தனது குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

சிறப்பும் பணிகள்

இலண்டனில் முதன்முதலில் 1978 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மூத்த தமிழ்ப்பாடசாலையான மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர். கவிஞர், நாடக ஆசிரியர், ஒரு சமூகத் தொண்டர்.

இதுவரை வெளிவந்த ஆக்கங்கள்

- ❖ இலண்டனில் நாரதர் - நாடகத்தொகுதி
(மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
- ❖ நினைவில் ஒரு நிலா - சிறுகதைத்தொகுதி
(மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
- ❖ வாடகை வீடு - சிறுகதைத்தொகுதி
(மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
- ❖ உண்மை தெரியாமல் வைத்த நப்பு -
சிறுகதைத்தொகுதி (மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
- ❖ தமிழறிவு - பாடநூல்கள் (8 தமிழ்ப்பாட நூல்களின்
முக்கிய பங்கு. Uniarts, இலங்கை.)
- ❖ கருணைத் தெய்வமே - பக்திப்பாடல்கள் இறுவெட்டு
- ❖ ரஸ்புட்டின் - சரித்திர நாவல் - மொழியெயர்ப்பு
(மணிமேகலைப் பிரசுரம்)

கடவுள் வாழ்த்து

அன்பின் திருவுருவே!
 ஆதியே! முதலே! ஈசனே!
 உம்மருள் துணைகொண்டு
 ஊருடன் உயர்ந்திடவே
 எம்மவர்க்கருள் புரிந்து
 ஏங்காது வாழவைப்பீர்
 ஐயனே!
 ஒன்றாக வாழவைப்பீர்!
 ஒமென்று சுவறவைப்பீர்!
 ஒளடதம் உம்மருளே
 அஃதினால் உயரவைப்பீர்

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலம்
சொன்னவனே தூயமெய் சுகத்தவனே என்னருமை
மன்னவனே சிற்பரனே ஐங்கரனே மாசற்றோன்
பொன்னடியே போற்றிப் புகழ்ந்து வாழ்வேன்.

எம்மைக் காக்கவென்று ஈலிங் நகரினிலே
அம்மையாய் வந்தனையே அடியேன் வணக்கங்கள்
கண்முன் அமர்ந்திருக்கும் புநீ கனகதூர்க்கையே
அன்னையே உந்தன் மைந்தனின் முதல்வணக்கம்.

கற்பனை வளமது பெருகிட வேண்டும்
கவிதைகள் ஆயிரம் படைத்திட வேண்டும்
சொற்குவை குறையாத சொல்வளம் வேண்டும்
சுந்தரத் தமிழினில் செதுக்கிடல் வேண்டும்
அற்புத மாகவே அமைந்திடல் வேண்டும்
அகிலத்தில் ஆண்டுபல இருந்திடல் வேண்டும்
பொற்பதம் தூக்கிடும் பரமனின் நங்கையே
பொன்னே! தாயேநின் கடைக்கண் வேண்டும்.

இறைவனைப் பாடவேண்டும் என்றுநான் எண்ணும்போது
குறைவிலா கொற்றம்சூட கோவிலாய் உள்ளம்மாற
மறைவிலே இருந்துகொண்டு மணிமுடி காட்டியெனக்கு
தருகிறேன் என்றுசூறி இருகரம்நீட்டி அன்னை
பருகநல் அமுதம்தந்து புகழுடன் இனிதுவாழ
அருகிலே வந்துநின்று அணைத்தொரு முத்தம்தந்து
பெருகிடும் வாழ்நாள்இன்பம் வெற்றிநல்

வளங்களெல்லாம்

பொலிகவே என்றுசொல்லி புன்னகை பூத்துவிட்டாள்.

தெய்வப் பாடல்கள்

உரும்பிராய் ஓடையம்பதி கற்பகவிநாயகர் பாடல்

ஓடையம்பதி வாழும் பிள்ளையார்
ஓடி வருவாரே - தனை
நானும் தொழுபவர் வாழ்வை என்றும்
வளமுறச் செய்வாரே!

ஆடும் தில்லையில் முக்கண் ஆண்டவன்
ஞான தலைமகனே!
கூடும் வினைகளை ஓடிடச் செய்யும்
குஞ்சர முகத்தவனே!

தம்பி வேலவன் குஞ்சரி வள்ளியை
கூடிட வைத்தவனே
நம்பி வருபவர் சிந்தை மகிழ்வுற
நல்லருள் புரிபவனே

அம்மை அப்பரை அகிலம் எனச்சொன்ன
 தும்பிக்கை ஆண்டவனே!
 எம்மைக் காக்கவே எங்கள் மண்ணிலே
 அமர்ந்திடும் ஐங்கரனே!

மாண்புறு மாநகர் உரும்பிராய் உறையும்
 கற்பகவிநாயகனே!
 தேன்சுவைத் தமிழும் நுண்கலை வளமும்
 செழித்திடச் செய்பவனே
 சண்முகன் அண்ணனே சக்தியின் மைந்தனே
 சதுர்த்தியில் மகிழ்பவனே!
 விண்ணவர் மண்ணவர் விக்கினம் நீக்கும்
 மோதக கணபதியே!

விம்பிள்டன் விநாயகர் பாடல்கள்

வெற்றி தரும் விநாயகனே

வெற்றி தரும் விநாயகனே! விம்பிள்டனில் வாழ்பவனே!
வேள முகத்தவனே! நல் வாழ்வினைத் தருபவனே!

(வெற்றி தரும்....)

சக்தியின் புதல்வனே சித்தியைத் தருபவனே
முத்தியும் கொடுப்பவனே மூத்த விநாயகனே -

கரிமுகனே

(வெற்றி தரும்....)

நம்பியவர்க்கருளும் நாயகனே, விநாயகனே
தம்பிக்கு துணை நின்ற சோதரனே
தும்பிக்கை ஆண்டவனே... என் சிந்தையில் இருப்பவனே
உம்மையே நம்பிவந்தேன் உமையவள் பாலகனே

(வெற்றி தரும்....)

ஓதும் வேதத்தின் முதற் பொருளே, உனதருள் நாடி

வந்தேன்

சூதும், வாதும் சேராமல், நினைதருள் சேர்க்க வந்தேன்
பாதம் இடம் எடுத்தாடும், பரமணின் தலைமகனே
ஏது உமக்கு இணை, இறைவா! நீயே துணை

(வெற்றி தரும்....)

(இந்தப் பாடல் ராகங்களில் முதலான ராகமான “மாயாவளளகௌரி” ராகத்தில் இசை அமைத்து, உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க இலண்டன் கிளையின் முதலாவது ஒன்றுகூடலில் அமரர் திரு.குற்றாலம் நாகராஜன் அவர்களால் Acton நகர மண்டபத்தில் 1994 ஆம் ஆண்டு முதல் முதலாகப் பாடப்பட்டது.)

வினைகளைத் தீர்க்கவென்று விம்பிள்டன் நகர்மீதில்

வினைகளைத் தீர்க்கவென்று விம்பிள்டன் நகர்மீதில்
அனைவரும் துதிக்கவென்று அமர்ந்த விநாயகனே

- வினைகளைத் தீர்க்கவென்று....

கனிதனைப் பெறுவதற்கு அன்னை தந்தை வலம் வந்து
அகிலமே அவர் என்று அறிந்திடச் செய்தவனே

- வினைகளைத் தீர்க்கவென்று....

குஞ்சர வடிவானாய், அஞ்சிடும் உருவானாய்
சிங்காரத் தினை வள்ளி, தம்பிக்குத் துணை போனாய்
நெஞ்சினில் நிறைவோனே, நிம்மதி தருவோனே
எங்களின் குறைகளைய, இங்குவந்திருப்பவனே

- வினைகளைத் தீர்க்கவென்று....

சந்நிதி வந்தாலே, சிந்தைகள் குளிராகும்
கண்களில் நீராடும், கால்களும் தடுமாறும்
பண்ணாடன் இசைபாடும், பக்தர்கள் கடலாகும்
உன்னடி பணிவேனே, உமையவள் தலைமகனே!

- வினைகளைத் தீர்க்கவென்று....

(ஈலிங் கனகதூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தில் வெளியிட்ட
'கருணைத் தெய்வமே' என்ற இறுவெட்டுப் பாடல்.)

ஈலிங் ஸ்ரீ கனக தூர்க்கை
அம்மன் பாடல்கள்

போற்றியே தொண்டர்கள் பாடிப் பணிந்திட

போற்றியே தொண்டர்கள் பாடிப் பணிந்திட
மேற்கு இலண்டனில் மேவிய தூர்க்கா!
ஏற்றிய தீபமும்; எழிலுடன் இங்கே!
வீற்றிருக்கும் எங்கள் வீர தூர்க்கா!

- போற்றியே தொண்டர்கள்...

சிங்கத்திலே அவள் வீற்றிருப்பாள்
சங்கடம் நானும் தீர்த்திருப்பாள்
திங்களைத் தலைமேல் அணிந்த சிவனுடன்
அங்கம் பாதியாய் அமர்ந்திருப்பாள்
குங்குமம் நெற்றியில் அணிந்திருப்பாள்
எங்குலம் நானும் காத்திடுவாள்
மங்கள நாயகி நீயே...
மாணிக்கவல்லியும் நீயே...

- போற்றியே தொண்டர்கள்...

இதய விளக்கேற்றிச் சரணடைந்தால்,
அதிக வரம் அருளும் அம்மா!
புதிய இடம் புகுந்து, பக்தர்கள் புடை சூழ,
உதயமாகி வரும் தூர்க்கா!

அகத்தில் உனை நாளும் அர்ச்சித்தோம்
 இகத்தில் உனைக்காண இச்சித்தோம்
 மங்கள நாயகி நீயே...
 மாணிக்கவல்லியும் நீயே...

- போற்றியே தொண்டர்கள்...

போற்றியே தொண்டர்கள் பாடிப் பணிந்திட
 மேற்கு இலண்டனில் மேவிய தூர்க்கா!
 ஏற்றிய தீபமும்; எழிலுடன் இங்கே!
 வீற்றிருக்கும் எங்கள் வீர தூர்க்கா!

ஏற்றிய தீபமும்; எழிலுடன் இங்கே!
 வீற்றிருக்கும் எங்கள் கனக தூர்க்கா!

(ஈலிங் கனகதூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தில் வெளியிட்ட
 'கருணைத் தெய்வமே' என்ற இறுவெட்டுப் பாடல்)

எனக்கென்ன இனிக் கவலை

ஆ...எனக்கென்ன இனிக்கவலை - என்னுள்
 இருக்கின்றாள் கனகதூர்க்கை

திரு விளக்கோடு, தீபங்கள் காட்சி
 கடைக் கண்பார்வை கொடுக்கும் நல்லாட்சி

- (எனக்கென்ன)

அமுதான தமிழ்ப் பாடல் இதழோடு தொடுக்க
 இதமாக பதமாக எனதன்னை ரசிக்க
 கனிவான இதழோரம் களிகொண்டு அசைய
 காலோடு தானாடும் சதங்கைகள் ஒலிக்க
 எனையாளும் உமைநீயே.....
 எளியேனை மறவாதே.....அம்மா

- (எனக்கென்ன)

அதிகாலை எழுந்துன்னை ஒருகாலம் நினைத்தால்
 அடியாரின் அகமெல்லாம் ஆனந்தம் ஆகும்
 படியேறி உன்கோவில் வலம்வந்து துதித்தால்
 புனிவாழ்வில் பொழுதெல்லாம்; பொன்போல மாறும்
 எனையாளும் உமைநீயே.....
 எளியேனை மறவாதே.....அம்மா

- (எனக்கென்ன)

கரி போன்ற முகம் கொண்ட கனிவான பிள்ளை - நீல
 மயிலேறும் வடிவேலன் அழகான பிள்ளை
 பதியோடு பரிவாரம் புடைசூழும் கோவில்
 கதியன்றி விரிவானில் கதியேதும் இல்லை
 எனையாளும் உமைநீயே.....
 எளியேனை மறவாதே.....அம்மா

- (எனக்கென்ன)

(‘கருணாத் தெய்வமே’ இறுவெட்டும் பாடல்)

**ஈலிங் நகரில் கோவில்
கொண்டு ஆளுகிறாள் அன்னை**

ஈலிங் நகரில் கோவில் கொண்டு ஆளுகிறாள் அன்னை
மேலை நாட்டில் மேவி வந்து வாழுகின்றாள் தூர்க்கை
சங்கு சக்கரம் கொண்டு, சிங்கம் மீதமர்ந்து
எங்கள் வாழ்வை பொங்கச் செய்வாள் மங்கல மங்கை
எங்கள் வாழ்வை பொங்கச் செய்வாள் மங்கல மங்கை

- ஈலிங் நகரில் கோவில் கொண்டு

வணங்கி நின்றால் தொல்லை அகற்றிடுவாள் அன்னை
மலர்ந்த முகம் கொண்டிருக்கும் மீனாட்சி அம்மை
அவளிடத்தில் சென்று, அவளடியைத் தொழுதால்
அதிகவரம் தந்தருள்வாள் கனக தூர்க்கை அம்மை
நான்கள் தோறும் வந்திடுவோம் உனது சந்நிதி
நாயகியைத் தொழுது சென்றால் மனது நிம்மதி

- ஈலிங் நகரில் கோவில் கொண்டு

காசியிலே அன்னை, காஞ்சியிலே அன்னை
பேசிமுடியாது எங்கள் பெண்ணவளின் பெருமை
ஆனைமுகன் பிள்ளை, ஆறுமுகன் பிள்ளை
ஆடுகின்ற நாடீனாடு வாழுகின்ற நங்கை
ஞானதீபம் ஏற்றிவைப்போம் நாடுவாழுவே
ஆனதெல்லாம் செய்திடுவோம் கூடி வாழுவே

- ஈலிங் நகரில் கோவில் கொண்டு

ஆடி வருகிறாள் தூர்க்கா ஆடி வருகிறாள்

ஆடி வருகிறாள் தூர்க்கா ஆடி வருகிறாள்
அங்கும் இங்கும் பக்தர் சூட ஆடி வருகிறாள்

- ஆடி வருகிறாள் தூர்க்கா...

தேடி வருகிறாள் தூர்க்கா தேடி வருகிறாள்
துன்பம் தீர்த்து இன்பம் சேர்க்கத் தேடிவருகிறாள்

- ஆடி வருகிறாள் தூர்க்கா...

நாடிச்செல்லும் அன்பர் இல்லம் நாடிவருகிறாள்
நாடும்வீடும் நலமுடனே வாழ்ச் செய்கின்றாள்
கோடிஇன்பம் குவிந்திடவே ஜாடை செய்கின்றாள்
குங்குமத்தாள் எம்குலத்தை ஓங்கச் செய்கிறாள்

- ஆடி வருகிறாள் தூர்க்கா...

காவடிகள் ஆடிவரப் பவனி வருகிறாள்
கனகதூர்க்கை ஈலிங் நகர் வீதிவருகிறாள்
ஆயிரமாய் பக்தர்குழு ஆடிவருகிறாள்
அலங்காரத் தேரினிலே அன்னை வருகிறாள்

- ஆடி வருகிறாள் தூர்க்கா...

(‘கருணைத் தெய்வமே’ இறுவெட்டுப் பாடல்)

அழகான ஒரு கோவில் உருவானதே

அழகான ஒருகோவில் உருவானதே - எங்கள்
அம்மாவக் கென்றே அமைவானதே
பரிவார மூர்த்திகளும் புடைசூழவே
திரிகூல நங்கையவள் திருக்கோலமே

- அழகான ஒரு கோவில் உருவானதே

தமிழோடு இசை கூடி அலைபாயுதே - இன்பத்
தேனாக அம்மானின் புகழ்பாடுதே
இனிதான எம்அன்னை எழில் காணவே - எங்கள்
விழியோரம் அலையாக நீரோடுதே

- அழகான ஒரு கோவில் உருவானதே

அலையாகிப் பக்தர்கள் கடலாகுதே - கனக
துர்க்கை அம்மன் அருள்வேண்டி அலைமோதுதே
நகை சிந்தும் முகம்காண அருள்சூடுமே
இவை எங்கள் ஈலிங்கில் உருவானதே

- அழகான ஒரு கோவில் உருவானதே

(‘கருணைத் தெய்வமே’ இறுவெட்டும் பாடல்)

ஈலிங் தாயிவள்

ஈலிங் தாயிவள் எம்மை ஆளும் தாயிவள்

ஆழக் கடலிடை அமர்ந்த எங்கள் தேசம் வாழ்பவள்
வாழும் தமிழ் ஈழமதை நாளும் காப்பவள்

- ஈலிங் தாயிவள்

வேழ முகன் நாயகனை ஈன்ற தாயிவள்;
சூழும் பகை போக்க இங்கு வாழும் தாயிவள்
தேவர் குறை தீர்த்த கந்தன் தாயும் ஆனவள்
நாளும் துயர் தீர்க்க இங்கே வாழும் தாயிவள்

- ஈலிங் தாயிவள்

பாசைக்கள் பைந்தமிழைப் பயிலும் ஆலயம்
ஆர்வலர்கள் வந்துதினம் ஆறும் ஆலயம்
தேவர்களும் வந்துதினம் கூடும் ஆலயம்
தீந்தமிழின் தேவியவள் வாழும் ஆலயம்

- ஈலிங் தாயிவள்

சோதனைகள் ஆயிரமாய் வந்தபோதிலும்
பூசனைகள் ஆற்றிடுவோம் போற்றிப் பாடுவோம்
ஈழமண்மேல் நேசம் கொள்வோம் தீபம் ஏற்றுவோம்
ஈலின்பதி வாழும் அன்னை பாதம் போற்றுவோம்

- ஈலிங் தாயிவள்

(‘கருணைத் தெய்வமே’ இறுவெட்டுப் பாடல்)

எமக்கொரு அன்னை இருக்கின்றார் ஈலிங்கிலே

அருள்

ஆலயம் தினம்வந்து ஆரத்தி செய்கின்றோம்
ஈலிங்கில் உறையும் எம்தாயே
ஆலத்தை உண்டசிவன் அங்கம்பாதி கொள்ளும்
கோலத்தைக் கொண்டவள் நீயே
சூலாயுத வானோடும் சங்குசக்கரத் தோடும்
சிங்கத்தில் அமரும் எம்தாயே
காலங்கல் பலவாக நாம்கண்ட சோகங்கள்
கரைந்தோட அருள் செய்கு வாயே

பாலோடு பழம்கொண்டு அபிஷேகம் செய்கின்றோம்
வேல் கொண்ட குமரேசன் தாயே
நாள்வந்து தமிழ்கொண்டு மேலான நின்மேன்மை
நயமோடு இசைக்கின்றோம் யாமே
கால்தொட்டு வலம்வந்து நாம்கொண்ட கலிதீர
கண்ணீரில் கரைகின்றோம் நாமே
பால்வதன பாலகர்கள் பிறந்தகத்தில் செழுமையுற
மால்வண்ணன் தங்கையே மகிழ்ந்தருள்வாயே

கோவில்

பெண்ணவளின் கண்ணசைவில் காரியங்கள் கைகூடும்
 எண்ணமெல்லாம் இனிதே நிறைவேறும்
 விண்ணவர் கோமான் விசாலாட்சி வாசலில்
 திண்ணமர்ந்து தொண்டுகள் புரியுமின்
 கண்ணெனவே காத்திடும் மொழியொடு
 மதமும்கலையும் மண்ணிலே மாறாத பற்றும்
 எண்ணிலா எம்மவர் எந்நாளும் சூட்டும்
 வண்ணக் கோவில் எம்அன்னையின் கோவில்!

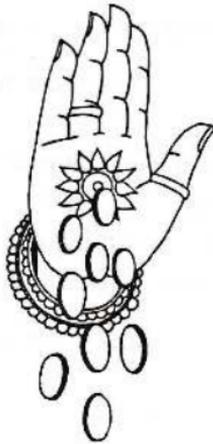
எலுமிச்சம்பழ மாலையொடு அழகிய கிரீடமும்
 ஈன்றெடுத்த பாலகர் பரிவாரமும்
 மலர்மாலை மணமாலை மஞ்சள் குங்குமமும்
 மணக்கின்ற சந்தனமும் நீறும்
 வலுவிழந்து வாழ்விழந்து வருந்திடுவோர் துயர்தீர்க்கும்
 ஒளிவிளக்காய் உயர்ந்த திருப்பணியும்
 பொலிவுறவே பெண்ணவளின் பூமேனி பதிகின்ற
 கொலுவிருக்கும் கோவில் எம்அன்னையின்
 கோவில்!

பணிகள்

இறந்தோரின் பிள்ளைகளை இருப்போர்கள் காப்போமென
 அறங்கூட்டும் தேன்தமிழை அடித்தளமாய்க்
 கொண்டு பிறந்தகத்தில் பரிதவிக்கும் பிஞ்சுகளின்
 நிலைகண்டு
 உறங்காது உழைக்கின்ற இளையோர்கள் உண்டு

மறந்தாலும் மறவாத மறைநாதன் மங்கையே உடன்
 பிறந்தார்போல் பாசமுடன் உயிர்காக்கும் பணியோடு
 சிறந்தசைவ விழாகாணும் சிறியோர்கள் தமிழ்த்தொண்டு
 நிறைவாக நீண்டுவர நீயருளல் வேண்டும்

தேசங்கடந்தாலும் தீந்தமிழும் தம்முறவும் தாம்பிறந்த
 பாசமுள்ள மண்ணை மறவாத மைந்தர்கள்
 நேசக்கரங் கொடுத்து நிதியுதவும் நிலைகண்டு
 பேசாத பேரில்லை; புகழுனக்கேயன்றி வேறில்லை
 வீசுகின்ற தென்றலதாய் வாழ்வினிற்கோர் வசந்தமதாய்
 மூசும் வண்டினம்போல் மெய்யடியார் நின்னடியில்
 கோஷமின்றி பலகோடிக் காலங்கள் கைகொடுக்க
 ஈசன் நாயகியே எந்நாளும் அருள்வாயே

இலண்டன் உயர்வாசற்குன்று முருகன் பாடல்

அழகான மயிலேறும் அழகன்

அழகான மயிலேறும் அழகன் - ஓளவை
தமிழோடு விளையாடும் தணிகைவாழ் குமரன்

- அழகான மயிலேறும் அழகன்...

உயர்வாசல் குன்றேறும் முருகன் - இலண்டன்
நகர்மீதில் குடிகொண்டு எமையாளும் நாதன்
கதிர்காம மலைவாழும் கந்தன் - எங்கள்
துயர்போக துணையாரும் உமையாளின் மைந்தன்

- அழகான மயிலேறும் அழகன்...

அலங்காரத் தேரேறி வருவான் - அதிலே
இருமாதர் புடைசூழ அழகாக அமர்வான்
தேவார ஒலிபொங்க வருவான் - பக்தர்
ஒருகோடி விழிகாண வலம்வந்து செல்வான்

- அழகான மயிலேறும் அழகன்...

(‘கருணைத் தெய்வமே’ இறுசிவாடும் பாடல்)

ஈஸ்ட்காம் முருகன் பாடல்

ஞாலம் விளங்க அருள் தா!

செந்தமிழ்க் குமரா தேவ தேவா
கந்தா கடம்பா கதிர்வேல் முருகா
வந்தனை செய்தோம் வடிவேல் அழகா
வந்தெமை ஆள்வாய் வண்ணமயில் வீரா!

தினைப்புன வள்ளி தெய்வானை மணாளா
வினைகளைத் தீர்த்திடும் வானோர் தேவா
நினைக்கையில் இனித்திடும் சிவன் - உமை பாலா
உனக்கிங்கு இலண்டனில் தேர்த்திரு நாளாம்!

உந்தனைத் தொழுதிடும் உள்ளங்கள் கோடி
சந்நிதி சேர்வார் நின்னருள் தேடி
சிந்திடும் புன்னகை தேவியர் கூடி
சிங்கார மாய்வா தேரினில் ஆடி!

கால காலமாய்க் குலம் கொலுவிழந்தோம்
சூழும் பகையினைக் கூறுசெய் வேலா
வேழ முகனுக் கிளையோய் வா வா!
ஞாலம் விளங்க நல்லருள் தா தா!

(1996)

அழகு ரதமீதில்

அழகு ரதமீதில் இளமை நகைசிந்த
 உலவு வருகின்ற முருகா
 குழையும் இளமாதர் மருவி இருபாகம்
 குலவக்குடிகொண்ட குமரா
 விழையும் ஒரு தொந்தி வேழமுக
 அண்ணன் உறவு முதலான முருகா
 உலகில் எமதீழும் எழிலும் பொழில்சூழ
 உலவும் நாளொன்று வருமோ?

கபிலைமலை வாழும் அரணின்
 இடபாகம் அமரும் உமைமாதின் குமரா
 குவியும் மலைமீதில் குரையும்
 கடலோரம் குலவும் குறமாதின் கணவா
 அதிரும் படைசேர அசுரர் பகைதீர
 அமரர் குறை தீர்த்த அழகா
 சதிகள் பலசெய்து பகைவர் எமை
 வைய புவியில் தமிழ் சாயலாமா?

வருடம் பலவாக வலமும் உனைவந்து
 வரமும் வளமாக நின்றோம்
 குருடும் மலிவாகி முடமும்
 வெருவாகி பிணியும் பலவாகுகின்றோம்
 இருளும் ஒளியாக கொடுமை நலமாக
 பகையும் உறவாக வென்றே
 அருளும் இடர்நீங்க தமிழர் குலம்வாழ
 அழகு மயிலேறி வருவாய்!

பழநிமலை ஏறிவந்தோம் பாலகனே

பழநிமலை ஏறிவந்தோம் பாலகனே
பால் காவடிகள் ஆடவந்தோம் வேலவனே

இளநகையைப் பூத்துநிற்கும் இளையவனே
இளமையிலே வீற்றிருக்கும் குகனிவனே

- பழநிமலை ஏறிவந்தோம்

அழகுமயில் அமர்ந்திருக்கும் அறுமுகனே
அன்னை வள்ளி தெய்வயானை மணமகனே
அசுரர்ப்படை வென்றவனே சரவணனே
அழகுதமிழ் ஆண்டவனே சண்முகனே

- பழநிமலை ஏறிவந்தோம்

வேண்டும் வரம் தருபவனே வேலவனே
ஆண்டியாக நின்றவனே அரண்மகனே
தாண்டவத்தை ஆடும்சிவன் குருபரனே
ஆனந்தத்தில் ஆடுகின்றோம் காவடியே

- பழநிமலை ஏறிவந்தோம்

ருட்டிங் முத்துமாரி அம்மன் பாடல்

அம்மா தாயே முத்துமாரி (பஜனை)

அம்மா தாயே முத்துமாரி
இம்மா நிலத்தின் சொத்துக்காரி
சிம்மாசனத்தில் இருப்பவளே
எம்மா நிலத்தைக் காப்பாயே!

(அம்மா தாயே...) (1)

சங்கு சக்கரம் கொண்டவளே
சிங்கத்தின் மேலே இருப்பவளே
தங்கத் தமிழைக் காப்பாயே
எங்கும் சுகத்தைத் தருவாயே

(அம்மா தாயே...) (2)

கற்பூர தீபம் நாம் வளர்த்தோம்
வெற்றிலை பாக்குடன் பழம் படைத்தோம்
நெற்றிக் கண்ணார் நாயகியே
உற்றார் உறவைக் காப்பாயே

(அம்மா தாயே...) (3)

சங்கத் தமிழாய் வளர்ந்தாளே
வங்கம் போலே பரந்தாளே
பங்கம் செய்தல் முறைதானா
அங்கம் நொந்தே அழலாமா

(அம்மா தாயே...) (4)

வில்லோ டம்பும் படைத்தாயே
 இல்லா தெல்லாம் படைத்தோமே
 சொல்லால் உன்னைப் புகழ்ந்தோமே
 கல்மா நிலத்தைக் காப்பாயே

(அம்மா தாயே...) (5)

பேசும் பேச்சில் பொலிவில்லை
 வீசும் காற்றில் சுகமில்லை
 தேசம் தோறும் தளிரில்லை
 பேசா திருந்தால் விடிவில்லை

(அம்மா தாயே...) (6)

பாடிப் பாடித் தொழுவோமே
 பாதம் நாளும் பணிவோமே
 கூடிக் களித்து குலவிடவே
 ஆதிக் குடியைக் காப்பாயே

(அம்மா தாயே...) (7)

கண்ணாய் மணியாய் வளர்ந்தாரே
 கால்மேல் தோள்மேல் தவழ்ந்தாரே
 மண்மேல் மெருகாய் மலருமுன்னே
 மண்ணாய்ப் போவது முறைதானா?

(அம்மா தாயே...) (8)

பாலும் பழமும் பெறவில்லை
 மாலை மணமும் வரவில்லை
 ஆலாய் அலைந்தோம் விடிவில்லை
 பாலை வனமோ எமதெல்லை

(அம்மா தாயே...) (9)

காலை மாலை இரவில்லை
வேளை வயிற்றுக் குணவில்லை
காலம் தோறும் கதியில்லை
நாளை வருமோ நறுமுல்லை

(அம்மா தாயே...) (10)

எத்தனை ஆயிரம் உயிர் கொடுத்தோம்
நித்திரை போய் உடல் நலமிழந்தோம்
பித்தரைப்போல் நாம் தினம் அலைந்தோம்
சத்திய வீரரைக் காப்பாயே

(அம்மா தாயே...) (11)

வேதியர் மந்திரம் ஓதிடுவார்
வேதமும் ஆயிரம் கூறிடுவார்
ஏதுமில் லாமலே வாடுகின்றோம்
வேதனை நீங்கவே பாடுகின்றோம்

(அம்மா தாயே...) (12)

வரும்பல திங்கள் வருவோமே
விரும்பிய தெல்லாம் தருவோமே
அரண் இடபாகம் அமர்தாயே
கரும்புலி வாழ அருள்வாயே

(அம்மா தாயே...) (13)

ஆழக்கடல் இடை அமைந்தாளை
தமிழ் ஈழமகளாய் வளர்ந்தாளை
சூழும் பகைபோய் இளவேங்கை
வாழியென்றே வரம் அருள்வாயே

(அம்மா தாயே...) (14)

துஞ்சல் போதும் தாயுணையே
நெஞ்சகக் கோவிலில் வைத்தோமே
வஞ்சகர் காய்ந்தே வளமுடனே
செந்தமிழ் வாழ அருள்வாயே

(அம்மா தாயே...) (15)

நெற்றிக் குங்குமம் உன்சொந்தம்
சுற்றி இருப்பதும் உன்சொந்தம்
சுற்றமுடன் தமிழ்க் குலம்வாழ
வெற்றியைத் தருவாய் கருமாரி

(அம்மா தாயே...) (16)

தீரா நோய்கள் தீர்ப்பவளே
நீராய் நெருப்பாய் நிலைப்பவளே
ஊராய் உளைந்தோம் உமையவளே
பாராய் கடைக்கண் பார்வதியே

(அம்மா தாயே...) (17)

மாவில் விளக்கை ஏற்றிவைத்தோம்
மாதவன் சோதரி முத்துமாரி
ஆதரவில்லா தலைந்தோம்
பாதாரம் துணை முத்துமாரி

(அம்மா தாயே...) (18)

எழிலாய் ஆலயம் ஏற்றிவைத்தோம்
தமிழால் ஆயிரம் பாட்டிசைத்தோம்
விழியால் அலையாய் நாம்வடித்தோம்
கலையே கடைக்கண் பாராயே

(அம்மா தாயே...) (19)

வேள முகனைப் பெற்றவளே
பால முருகனைப் பயந்தவளே
ஆல முண்டவர் அருகிருந்தே
ஈழ மைந்தரைக் காப்பாயே

(அம்மா தாயே...) (20)

தமிழில் தேசம் எழவேண்டும்
அழகாய் அதனில் குலம்வேண்டும்
எளிதாய் இனிதே நலம்வேண்டும்
முழுதாய் பலதாய் வரவேண்டும்

(அம்மா தாயே...) (21)

(1996)

(ஆலயத்திலே உரிய நாட்களில்
பஜனையாக யாப்படுகின்ற பாடல்)

உரும்பிராய் பர்வதவர்த்தனி அம்மன் பாடல்

எல்லையில் எழுந்தருளி எல்லா வளமருளும்
பர்வத வர்த்தனி தாயே - இன்று
சொல்லால் உனக்கொரு பாமாலை சூடவே
வல்லமை தாராயோ நீயே

பல்லாயிரம் மாந்தர் நாடித்தொழும் உந்தன்
எல்லாம் நிறைகின்ற வீடு - அன்பர்
கல்லால் அமைத்தின்று கொண்டாடும் குடமுழுக்கு
பல்லாண்டு பொலிகவே புகழ்ந்து

முத்துமணி மாடங்களும் மேலெழுந்த கோபுரமும்
அத்திமுகன் ஆறுமுகன் ஆலயமும் - மெத்தவரும்
பக்தர்கள் புடைசூழ பரவும் குரலொலியும்
கத்துகடலாய் குலவவே கனிந்து

சாதலும் பிறத்தலும் தவிர்த்த நீலகண்டன்
பாதியுடல் பர்வத வர்த்தனி - நலங்கொள்
வீதியுலாவர சிம்ம வாகன மீதமர்ந்தே
காதலினால் கூப்பிடுவார் கை

ஈரேழு ஆண்டாக இல்லாதிருந்த இன்பம்
ஆறாகப் பாயுதம்மா நெஞ்சில் - சீராக
போரேதும் இல்லாமல் புலத்தில் தமிழ்வாழ
பாராயோ நீ கண்திறந்து

வன்பனையும் வளர்பயிர் சூழ் நன்னிலமும்;
தன்னினத்தின் தலைகாத்த மன்னவரின் - மன்னியசீர்
பர்வதவர்த்தனி உரும்பிராய் மண் பெயர்சொல்லி
பரவிடுவார் பாரினிலே பரந்து

(பல வருடங்களாக திருவிழாக்கள் நடைபெறாமையால் இருந்து 2004 ஆம் ஆண்டு ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டபோது எழுதிய கவிதை. ஆலய குடமுழுக்கு மலரில் வெளிவந்தது.)

தமிழும் தவழ்ந்த மண்ணும்

தமிழும் நாலும்

முத்துமணி மண்டபமும் மல்கும் செல்வமும்
பத்துத் தலைமுறைக்குப் போதுமான சொத்தும்
இத்துணையும் இருப்பினும் ஒருநாளும் உயிரான
தித்திக்கும் தமிழ்த் தேனை மறவேன்.

மாலைகள் குவிந்தாலும் மேடைகள் ஏறிநின்று
மற்றவர் என்னைப் பாடலால் புகழ்ந்தாலும்
மூலைக்கு மூலை நின்று மக்கள் மரியாதை செய்தாலும்
மேலான தமிழன்னை மேன்மையே முதலென்பேன்.

பாயில் படுத்துப் பலநோய்கள் தீண்டியென்றன்
நோயான உடலோடு போராடி வாழ்ந்தாலும்
தாயான தமிழன்னை தன்மானம் தனைக்காக்க
ஔயாது உழைக்காமல் ஒருநாளும் ஔயேன்.

கல்கொண்டு அடித்தாலும் கண்காண தொலைநின்று
'செல்' கொண்டு அடித்தாலும் புல்லர்கள் செயலால்
வல்லமை எல்லாம் இழந்தாலும் தமிழ்கொண்டு
சொல்லால் அடித்து வெல்லாமல் நில்லேன்.

தம்முயர்வை எண்ணுவோர் தமிழ்வளர்ப்

போரையெல்லாம்

இம்சித்தும் வஞ்சித்தும் இழிவுபடப் பேசினாலும்
நம்மொழியும் நம்மண்ணும் நமதுயிர்போல் காக்கும்
எம்முயர்வே மேலென்று இழிந்தோர்க்குச்

சொல்வேன்.

ரதிதேவி மேலான தனியழகும் இதழ்க்

கனிமேவ இனியேதும் இலையெனிலும்; உடற்
கிதுபோல இன்பங்கள் உலகில்லை என்போர் தமிழ்
சுவைகாணார் பேசும் பேச்சென்றே சொல்வேன்.

நாக்கையும் போக்கையும் தீருத்து

நாக்கைத் திருத்து உன் போக்கைத்திருத்து
தீக்குள் இருக்கும் எம்மவர் வாழ்க்கையை நினைத்து
ஆக்கமாய் நீரதும் செய்யநினைத்தால் தமிழினத்தை
துக்கிவிடு உன்னிரு தோள்களைக் கொடுத்து.

பாட்டுகள் நீயெழுது பார்புகழும் நீபிறந்த
நாட்டுக்கு உதவுமெனில் ஏட்டுக்களைப் பெருக்கு
கூட்டிப் புகழ்சேர்க்கும் எனஎண்ணிக் குவித்தால் குப்பை
மேட்டிற்றகே அவை விரைந்து போய்ச்சேரும்

பேச்சுக்கள் பேசு பிறந்தமண் தமிழ்வாழ
மூச்சென்று பேசி கூச்சமில்லாமல் வீண்
பேச்சுக்கள் பேசி ஒண் தமிழை வைதால்
காய்ச்சம் இரும்பே இனிமேல் கதைபேசும்

மூடுபனியில் மிளிரும் நட்சத்திரப் பூக்கள்

பாடுபட்டுழைத்து படர்கொடிபோல் பந்தமுடன்
வீடுகளில் வளமாக வதிந்திருந்த வம்சத்தோர்
காடுகளை நாடி நாளும் கால்கடுக்க நடந்து வந்து
ஓடுகையேந்தி ஒன்றாக வதைகின்றார்
மூடுபனியில் மிளிரும் விண்மீன் பூக்களாக
மூடிமறைந்தேனும் வாழ விழைகின்றார்;
கேடுசெய்தவர்கள் கேட்க ஆளில்லையென்று
கூண்டோடு அழித்துவிடக் கெடுமதியாய்
முனைகின்றார்

வீடுமில்லை ஏடுமில்லை வாழநாடுமில்லை
பாடசாலையில்லை
கூடிநின்று கொக்கரித்துப் பேசுவதில் இலாபமில்லை
ஆடம்பரம் எதற்கு அறுசுவை உணவெதற்கு
கூடப்பிறந்தவர்கள் கொந்தளிக்கும் வேளையிலே

கூடுமிடமெல்லாம் குலப்பெருமை காத்திருவோம்
 நாடுமிடமெல்லாம் நலமொன்றே நாடிடுவோம்
 கோடிகாலம் வாழும் எங்கள் குலமிதுவே! தங்கத்தமிழ்
 எமதே!

கூடிநின்று கூடநின்று கொடுமைகளைக்
 களைந்திடுவோம்

எஞ்சிய சோறினைக் கொட்டிடும் போதினிலே
 கஞ்சிக்குக் காத்திருக்கும் பிஞ்சுகள் கண்டெரியும்
 நெஞ்சமிலா வஞ்சகரின் நஞ்சுநிகர் செயல்களினால்
 நஞ்சை புஞ்சையெல்லாம் நஞ்சாகி நலிந்திடவோ
 சிங்கமென வாழ்ந்தனும் சீரழிந்து போய்விடவோ
 பொங்கு தமிழன்னை பொலிவிழந்து வாடிடவோ
 எங்கள் குலமிதுவே! தங்கத்தமிழ் எமதே!
 பொங்கி எழுந்திடுவீர்! சங்கமமாய் சுகம்பெறவே!

ஓடிப் பலதிசையும் ஒப்பற்ற திறமையினால்
 தேடிப்புகழ் பணம் சேர்த்தால் போதாது
 நாடு மலரவேண்டும் நாமெல்லாம் மகிழவேண்டும்
 பேடிகளாய் இருந்தால் பேயும் மதிக்காது
 சூடு பிறக்கலையா தூய தமிழ்மகனே!
 தூக்கத்தை விட்டெழுந்து தமிழர்தம் துயர்துடைப்பாய்!
 மூடுபணியில் மிளிரும் நட்சத்திரப் பூக்களே!
 நாடும் அமைதிபெறும் நாடும் நலமுறுவோம்.

(1995)

தாய் அகம்

வாய்மொழி மலர்ந்து வண்ணத்தமிழ் எடுத்து
 அம்மா என்றழைப்பதும் தாயே! ஆருயிர் தந்ததும் அவளே!
 மெய்வருந்த மணம் மகிழ்ந்து மாதங்கள் பல சுமந்து
 சேயெனவே முத்தமிட்டு தோளிலிட்டுப் பறாட்டி
 தூய தமிழெழுத்து தெட்டிலிலே தாலாட்டி
 நோய்நொடி நீக்கி நித்தம் எமைக்காக்கும்
 தாய் எமது தெய்வமன்றோ! தலைவணங்கி உய்வோமே!
 தயே! தாய்-அகமும் நீயே! தீந்தமிழும் நீயே!

தண்டலை மயில்கள் ஆடும் தளிர் பூங்கொடிகள் ஆடும்
 வண்டினம் பாடும் வனிதையர் வாஞ்சை உட்ட
 பண்ணோடு தமிழெழுத்து பாவலர் பாட்டிசைக்க
 கண்டுநாம் களித்தவேளை கண்களிலே காணுதம்மா
 பெண்ணழகாய் பூத்திருந்தாள் பெற்றவரோடு பொலிந்திருந்தோம்
 எம்மண்ணில் மகிழ்ந்திருந்தோம் மற்றதெல்லாம் மறந்திருந்தோம்
 எண்ணிலா வேதனைகள்! ஏனிந்தச் சோதனைகள்?
 புண்பட்ட பாவையானாள்! போர்க்களமே வாழ்க்கையானாள்!

தமிழும் நீயே! அகமும் நீயே! சுகமும் நீயே! தாயகமும் நீயே!
 நின்முகம் பாராமல் நீள்கின்ற நாட்களின்கே!
 நிலையிழந்து வளமிழந்து வாழ்நாள் சுகமிழந்து
 பரிதவிக்கும் எம்மவரை நினைக்காத நேரமில்லை
 தாயகமே தேவலோகம் தமிழிசையே தேவகாணம்
 நரிகளும் பேய்களும் மலிந்தவோ நம்அகத்தில்
 ஓயாது உழைக்கின்ற உத்தமர்கள் ஒற்றுமையால்
 தாயே கலங்காதே கனியாகும் நின்கணவே!

(1996)

ஈழ மலர்களின் ஈர விழிகள்

ஈரமானதே ஈழ மலர்விழிகள் நாம்
 பாராதிருக்கலாமா?
 பாரமென்றெண்ணிப் பகை செய்யும்
 கொடுமைகளைப்

பார்க்காதிருக்கலாமா?
 சீரோடு வாழ்ந்த குலம் சீர்குலைந்து போகலாமா?
 வேரோடு சாய விடலாமா?
 வீரத்தை வாய்ப்பேச்சில் காட்டலாமா?
 வேங்கையென வீறுகொண் டெழுதமிழா!

காலையிளங்கதிர் மாலை மயக்கும் எழில்;
 எல்லாம் பாலைவனமாவதா?
 ஆலையிடை வீழ்ந்த தூய கரும்பதுவாய்
 நானும் தமிழ் மாள்வதா?
 மாலை தனைச்சூடி மானமுடன் வாழ
 வேளை உருவாக நீஉழைப்பாயா?
 ஈரமானதே ஈழமலர் விழிகள்
 நாம் பாராதிருக்கலாமா?

(1996)

ஈழ தீபம்

இணையிலா எம்புகழ் மறந்திடாதே - ஒரு
 துணையெனத் தோள் கொடு; தாழ்த்திடாதே
 மணந்தனை வீசிடு நாறிடாதே - நல்ல
 குணந்தனை வளர்த்திடு குதப்பிடாதே
 பணந்தனை மதித்திடு அணைத்திடாதே - என்றும்
 மணந்திடு உறவினை மிதித்திடாதே
 இணைந்திடு என்றும் நீ பிரிந்திடாதே - இல்லையேல்
 அணைந்திடும் வளர்ந்திடும் ஈழ தீபம்

கடும்சமர் கண்டு நீ ஓடுங்கிடாதே - உன்
 உடம்பது உள்ளவரை ஓய்ந்திடாதே
 விடம் செய்யும் கொடியோர்க்கு விருந்திடாதே - நிதம்
 தடம் செய்து தாழ்த்திடுவார் துவண்டிடாதே
 திடமற்றுத் தொலைநின்று தூற்றிடாதே - தமிழ்க்
 குடிமகள் குலமதைக் குழப்பிடாதே
 நடம் செய்யும் நாதனை மறந்திடாதே - நிறை
 குடமென கொலுவரும் ஈழதீபம்

மறத்தமிழ் மரபென்றும் மறந்திடாதே - உன்
 புறமுதுகு கொண்டு நீ ஓடிடாதே
 அறத்தினை மறந்து நீ கறைபடாதே - கொண்ட
 குறியினை விலக்கி நீ நெறிகெடாதே
 திறமைகள் எமக்குண்டு தேம்பிடாதே - உடன்
 பிறவிகள் உனதங்கம் உதறிடாதே
 பிறையென வளர்ந்திடு தேய்ந்திடாதே - அப்போது
 இறைவனே ஏற்றுவான் ஈழதீபம் (1992)

உன்னுரிமை உனதானால் உனக்கேது உறுதுயரம்

மன்னவர்கள் ஆண்டநிலம் மாண்புடனே வாழ்ந்தநிலம்
முன்னிருந்த நிலைஎண்ண என்னிதயம் தடுமாறும்
அன்னையவள் அழுகின்றாள் ஆண்டுகளாய் அலைகின்றாள்
தன்னுரிமை இழந்துவிட்டாள் தனிமரமாய் தனிக்கின்றாள்
அன்னையவள் நிலைஎண்ண கண்ணிரண்டும் குளமாகும்
மண்ணும் பறிபோகுதங்கே மைந்தர்உயிர் போகுதங்கே
என்னகுறை எமக்கிங்கு எனஎண்ணி இருக்கின்றார்
கண்ணிருந்தும் குருடாகக் காலத்தைக் கழிக்கின்றார்!

தன் இனத்தின் தரமறியார் தேனையை தமிழறியார்
அந்நியரைப் போற்றிடுவார் அவரடியே தூவிநிற்பார்
இன்னொருவர் மொழிபயில்வார் அந்நியர்கள் சரிதைசொல்வார்
பின்அவர்கள் வழிநடந்து தன்பெருமை வளர்த்திடுவார்
பொண்ணிலும் பொருளிலுமே கண்ணாக இருந்திடுவார்
எண்ணமெல்லாம் தன்னலமே எந்நாளும் கொண்டிருப்பார்
என்னதைத்தான் பயின்றாலும் அந்நியரைப் புகழ்ந்தாலும்
உன்னகத்தில் உயர்வதுபோல் உன்புகழோ உயராதா!

உன்னுரிமை உனதானால் உனக்கேது உறுதுயரம்
என்றுவாயால் உரைத்துவிட்டால் ஒருபோதும் விடியாது
தொன்றுதொட்டு தொடர்கதைபோல் தொன்மையாக
வாழ்ந்தஇனம்
இன்றுபடும் பாடுகளைக் கண்டும்மனம் இரங்கீரோ?

கொன்றுஉடல் குவிக்கும்கொடு நாய்கள் ஒருபுறமும்
 என்றுமில் லாதபடி இடுக்கண் தொடுக்கின்றார்
 தின்று பசியாறிடவோ ஊனுமில்லை வீடுமில்லை
 என்றுவரும் விடியலென ஏங்குகின்றார் எம்மவர்கள்!

இனம்காக்கும் பணியினிலே இணைந்திட்ட எம்மவரை
 கணம்தானும் எண்ணாது கயவர்கள் கூட்டமிங்கே
 மனமினிக்கும் தமிழினமே என்றினிக்கப்பேசி நானும்
 கனிவாகப் பணம்சுரண்டி நல்லவர்போல் நடிக்கின்றார்
 தினமுயிரை தாமுவந்து மண்காப்போர் மாண்பறியார்
 இன்தமிழும் எம்மண்ணும் எம்முயிர்போல் பேணிடுவோம்
 தினமுரிமை எமதாகும் நான்வரையும் தோள்கொடுப்போம்
 புவிவாகை சூடிவரும் பாதையினைப் பார்த்திருப்போம்.

எம்முரிமை எமதானால் எமக்கேது இனித்துயரம்
 இன்னும் ஏன்தயக்கம் எம்மினமே எழுந்திடுக!

(1998)

இதயச்சுமை

நித்தம் மலர்தூவி துதிக்கின்றோம் நிமிடநேரம்
மெனமாய் நின்று மரித்தோரை நினைக்கின்றோம்
எத்தர்கள் எம்மவர்க்குச் செய்யும் இழிசெயலை
உலகெல்லாம் படிக்கவென காட்டுகிறோம் எழுதிவந்து.

விடிந்ததும் உறவுகளை வதைக்கின்ற செய்திகேட்க
விடியாது இருக்காதோவென இறைவனைக் கேட்பதுண்டு
முடியோடு வாழ்ந்த மூத்த இனமின்று
அடியோடு சாய்ந்து விழுந்துமேன் இன்று.

வாழத் துடிப்போரை வானின்றும் மண்ணின்றும்
நாளாந்தம் நரபலி எடுப்போர்க்கோ இதயமில்லை
இளையோர்கள் சளைக்காது இனம்காக்கும் செயல்கண்டு
இதயச்சுமை சிறிதளவு இறங்குவதும் உண்டு.

இருகைகள் ஏந்திநின்று உலகிடம் நீதிகேட்டு
இளைத்துப் போகா உள்ளங்கள் பலவுமுண்டு.
பரிதாப மழையினிலே புலத்தாமண் நணைய
உருவாகும் சிறு காளான்கள் தினமுமுண்டு

பொய்களை மெய்யென்று போதித்துப் பாரினிலே
உய்யலாம் என்று உளறுவோர் பலவுண்டு
செய்த கொடுமையெலாம் சேர்ந்து திரண்டெழுந்து
மெய்யாகவே வந்துணை வதைத்திடும் உணர்ந்திடின்று.

(2009)

தமிழும் தமிழரும்

தமிழ்மொழி எங்கள் தாய்மொழி
அமிழ்தினும் இனியது தமிழ்மொழி
இனையோர் இன்றுநாம் கூடியே
தமிழின் பெருமைகளை உரைத்திடுவோம்.

கல் தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து
முன் தோன்றிய மூத்தமொழி என்பர்
உலகினிலே உள்ள மொழிகளுக்கெல்லாம்
தலையான மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி.

தமிழை நாம் தாய் என்போம்
தமிழ் மண்ணையும் தாய் என்போம்
தாயை நாம் மறக்கலாமா?
தமிழை நாம் மறக்கலாமா?

எம்தமிழை வளர்த்தவர் இம்மண்ணில் பலர்
தமிழ் வல்லோர், புலவோர், நிலம் ஆண்டோர்
தமிழ்த்தாய்மேல் தாளாத பற்றுக் கொண்டோர்
பொன்னான எம்தமிழை கண்ணாக வளர்த்தனர்.

முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் அமைத்து
முடிக்கொண்ட மன்னர்கள் முன்னாக நின்று
இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழென வருத்து
தம் மூச்சிலும் மேலாக 'முத்தமிழை' வளர்த்தார்.

உயிரெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும், உயிர்மெய்யெழுத்தும் ஆய்த எழுத்தும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தமிழ் நெடுங்கணக்கானது.

உயிர் எழுத்துக்களின் ஓசைநயம் கொண்டு வல்லினமானது ஆறு, மெல்லினமானது ஆறு, இடையினமானது மிகுதி ஆறு வல்லினமும், மெல்லினமும், இடையினமும் சொற்களின் தன்மையைச் சொல்லித்தரும்.

பெயரும் வினையும் விரிவாகின பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம் தொழில் என பெயர்ச்சொல் விரிந்தது. வினையும் காலத்தின் விளக்கத்தைக் கொடுத்தது.

பாலும், திணையும், வேற்றுமை உருபுகளும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை விதிகளும் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்களும் இறந்த, நிகழ்கின்ற, எதிர்வரும் காலமும் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரமும் இரட்டைக் கிளவியும், மரபுச்சொற்களும் உவமைச் சொற்களும், குறில் நெடில்களும் இன்னும் எத்தனை வகைகளும் இணைந்தே தமிழில் இலக்கணம் உறுதியாய் எழுந்தது.

கவிதையும், கதைகளும், காவிய நாயகர் புனியினில் புரிந்த புகழ்மிகு செயல்களும் அறிவியல், சரித்திரம், ஆண்மீகம், அறமென அழகு தமிழில் காவியம் ஆயிரம் ஆக்கித் தந்தார் அறிஞர்கள் பலரும்.

படிக்கத் தெவிட்டா பல்சுவை நூல்கள்
உள் நாட்டவருடன் வெளி நாட்டவரும்
உண்மையில் தமிழின் உவப்பினில் மயங்கி
உள்ளம் பூரித்தே தம்பணி செய்தனர்.

'வள்ளுவன் தன்னை உலகுக்கே தந்து
வான் புகழ் கொண்டது தமிழ்'
எல்லோர் வாயிலும் என்றும் முணுமுணுக்கும்.

ஒளவையும், கம்பனும், காளிதாசனும்
மகாகவி பாரதி பாரதிதாசனும்
சமய குரவருடன் ஆயிரம் புலவர்கள்
எம்தமிழ்க் கவிதைக்குப் பெருமை சேர்த்தனர்.

எமக்கென ஓர் முடி எமக்கென ஓர் படை
எமக்கென ஓர் கொடி எமக்கென ஓர் குடை
எமக்கென ஓர்நிலம் எமக்கென ஓர்மொழி
எமக்கென ஓர்வழி எமக்கென ஓர் பண்பாடு
இன்பமாய் இருக்கையில் புகுந்தனர் அந்நியர்.

முடியை அழித்து கொடியை அழித்து
மொழியை அழித்து மதத்தைப் புகுத்தி
வளத்தை அழித்து வயிற்றை நிரப்பினர்
கொடுமைகள் செய்து குலத்தை அழித்தனர்
அடுக்கடுக்காய் வந்து அதிகாரம் செய்தனர்.

நூறாண்டு காலமாக சுரண்டிச் சுரண்டி
இருந்த வளமெல்லாம் அள்ளிச் சென்றனர்
கறந்து முடிந்தபின் அகன்று சென்றதும்

மறைந்து சென்றதா நிறைந்த கொடுமைகள்?
அடக்கு முறைகளும் அதிகார ஆட்சியும்
அடுத்தவன் கைகளில் கொடுத்துச் சென்றனர்.

எண்ணிய படியே இனத்தை அழிப்பதும்
கண் மூடித்தனமாய் கொலைகளும் கொடூரமும்
கண்முன்னே நடக்கையில் கண்மணிகள் என்செய்வார்?
பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்க்க முடியாமல்
பொறுமை இன்று போராட்டம் வெடித்தது.

துன்பமும் துயரமும் ஒருபுறம் துரத்த
அந்நிய மோகமும் அனைவர்க்கும் எழுந்தது
ஆணிவேரான தம்மனை விட்டகன்று
அந்நிய தேசத்தில் புகுந்திட விழைகிறார்.

அந்நியர் ஆடையில் அவர்பேசும் பாஷையில்
அந்நியர் வாழ்க்கையில் அக்கறை கொள்கிறார்.
எம்முயர் மொழியை எம்மருங் கலையை
எம்தமிழ்ப் பண்பை மறந்திங்கு வாழ்கிறார்.

பாட்டனின் பேரனின் பெயர்களைச் சூட்டியோர்
புலவரின் புனியாளும் மன்னரின்
பெயர்களைச் சூட்டியோர்
தினம் தொழும் கடவுளின் பெயர்களைச் சூட்டியோர்
மண் காத்த தலைவனின் பெயர்களைச் சூட்டியோர்
அந்நியமான அறிந்திடாப் பெயரை
ஆங்கிலம் கலந்த தமிழ்ப்பெயரை
எண்களைப் பார்த்து இன்னொரு பெயரை
அழைக்கவே பல்போகும் இடக்குப் பெயரை
அலங்காரம் என்றெண்ணி அசிங்கமாய்ச் சூட்டுகிறார்.

எத்தனை திறமைகள் எம்மிடம் இருப்பினும்
மற்றவர் திறமையே பெரிதெனப் புகழ்வார்
எத்தனை இனிமை தமிழினில் இருப்பினும்
அந்நியர் மொழியினை ஆவலாய்ப் பேசுவார்.

தமிழ்த் திரையுலகினில் பாவையர் நுழைந்து
படுத்திடும் பாடினை எப்படிக் கூறுவேன்?
தோற்றத்தில் தமிழில்லை செயலிலும் தமிழில்லை
ஆற்றலில் தமிழில்லை ஆடையிலும் தமிழில்லை
கண்ணுக்குக் கவர்ச்சியாய் காட்சிக்குக் குளிர்ச்சியாய்
காசுக்கு வளர்ச்சியாய் வடநாட்டார் இறக்குமதி
இரவல் குரலினில் இவர்கள் பேசுகையில்
உருக்கமாய் நடிப்பதுபோல் உதவாதோர் நடிக்கையிலும்
எரிச்சலோடு அருவருப்பும் நகைப்புத்தான் தோன்றும்.

ஏனிந்த வெளிநாட்டு மோகம்?
ஏனிந்த வெளிவேடம் சோகம்?
நாம் எதற்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல
அதனால்தான் இங்குவந்தேன் உங்களிடம் சொல்ல

எம்மொழியும் இன்று செம்மொழியாய் ஆனதுவே
இனிமேலும் அந்நியரை அவர்மொழியைப் போற்றாமல்
எம்மொழியின் பெருமைதனை
இவ்வுலகில் பரப்பிடுவோம்
ஒண்தமிழில் பேசிடுவோம் பண்பாட்டை மதித்திடுவோம்
கண்போன்ற எம்கலையை எந்நாளும் காத்திடுவோம்
எம்மண்ணில் வாழ்ந்தாலும் எம்மொழியை நேசிப்போம்.

(2006)

கொடுமை செய்தனையோ கடலலையே!

அடிக்கடி நீ வந்து அலைஅலையாய் அன்னை மண்ணை அழகாக முத்தமிட எந்தனுள்ளம் இனித்திருக்கும். விடிவொன்று வருகுதென்று வழிமேலே விழிவைத்தோம் அழிவைக் கொடுத்துநீயும் அமைதியாக இருப்பதேனோ? இடிபோல வந்துநீயும் எம்மண்ணை அழித்ததேனோ? யாருணக்கு என்னசெய்தார்? ஏனிவரை வஞ்சித்தாய்? நொடிப்பொழுதில் நீபுகுந்து இத்தனை உயிர்கூடித்தாய் இதயமில்லா கடலலையே ஏன்நெருப்பாய் எரியவைத்தாய்?

உனைப்பார்க்க ஆயிரமாய் உலகத்தோர் வருவார் உலகத்தைப் பார்க்கவென நீ ஊருக்குள் வந்தனையோ? காலனைப் போலிருப்பாய் நீயென உலகத்தோர் கணமேனும் எண்ணியிரார் உன்குணத்தைக் காட்டினையோ?

அமைதியாய் எம்மண்ணை சுற்றி வலம்வருவாய் அடிக்கடி எம்மண்ணை ஓடிவந்து முத்தமிடுவாய் நாமெல்லாம் உன்னுடனே சேர்ந்து விளையாட நாமெல்லாம் உனதழகை ரசித்து மகிழ்ந்தாட நாமெல்லாம் உனைநம்பி வாழ்க்கை வளமாக்க கோபம் கொண்டனையோ? கொந்தளித்து நின்றனையோ?

எம்மவரை வாழவிடாமல் இழுத்துச்சென்று அழிப்பதற்கா இவ்வளவுநாள் தருணமொன்று அமைதியாகப் பார்த்திருந்தாய்

ஆசையாய் வாங்கிய மோட்டார்
அண்ணா அனுப்பிய ஸ்கூட்டர்
அக்கா அனுப்பிய தொலைக்காட்சி

அத்தான் அனுப்பிய கைத்தொலைபேசி
ஆயிரம் ஆண்டுகளாய் ஆணிவேராய் இருந்த வீடு
அத்தனையும் அரைநொடியில் அழிந்து போனதேனோ?
ஆயிரம் மைல் கடந்து அறியாமல் வந்த அலை
ஈவிரக்கம் இல்லாமல் இயமனாய் மாறியதேனோ?

எல்லாவற்றினும் மேலாய்,
ஆசையுள்ள அம்மா நேசமுள்ள அப்பா
அருமையான தம்பி அன்புகொண்ட தங்கை
அயல்வீட்டு அததை அடுத்தவீட்டு மாமா
இன்னும் பெயர் தெரியா ஆயிரம் உறவுகள்
எவரையுமே காணவில்லை.
எதுவுமே முடியவில்லை என்னால்
எவருமே இல்லலையே கண்முன்னால்
ஏணிந்தக் கொடுமை யென்று
இதுவரை விளங்கவில்லை என்னால்.

எண்ணற்ற கனவுகள் எண்ணற்ற கற்பனைகள்
கண்திறந்த நாள்முதலாய் கொழுந்துவிட்ட கண்மணிகள்
அன்னைக்கோர் ஆண்மகனாய் அழகான பெண்மயிலாய்
தன்னம்பிக்கை கொண்ட தலைநிமிர்ந்த தமிழ்மகனாய்
மண்ணிற்கோர் வீரனாய் மாண்புடனே வாழ்ந்திருந்தார்

விளையாடிக் கொண்டிருந்த விவரமில்லாப் பாலகர்கள்
வணங்கிக் கொண்டிருந்த வஞ்சமில்லாப் பக்தர்கள்
பசியாறிக் கொண்டிருந்த பசித்திருந்த உள்ளங்கள்
படுத்தாறங்கிக் கொண்டிருந்த
பொறுப்புள்ள பெரியவர்கள்
பயிர்கள் செய்துநின்ற பணமில்லாப் பாமரர்கள்
அடைக்கலம் புகுந்திருந்த ஆதரவிலா இளவயதுகள்

கடற்கரைக் காற்றுவாங்கக் காத்திருந்த பயணிகள்
 உடற் பலம்மிக்க உயிர்கொடுக்கும் படையணிகள்
 கால்நடைகள் வாய்பேசா எம்துணைகள்
 இன்னும் எத்தனையோ எத்தனையோ

அனைவரையும் ஓடிவந்து அரைநொடியில் அழித்ததேனோ?
 உன்னிடத்தில் அவர்வாழ்வில் அத்தனை கோபமென்ன?

கரையில் வந்தவர்களின் கைகளைப் பிடித்திழுத்து
 கட்டடத்துள் இருந்தவரை கைகளால் தோண்டியெடுத்து
 மரங்களில் இருந்தவரை மெதுவாகத் தரையிலிறக்கி
 மண்மூடியிருந்தவரை மண்தட்டி எடுத்துவந்து
 கண்களைத் திறந்து பாருங்கள் என்றழைத்தார்
 கண்கள் அசையவில்லை, கடைவாய்கள் அசையவில்லை
 கனவுகள் நிறைந்த இதயம் கண்மேனும் இயங்கவில்லை
 கனவுகள் நனவாக காலனவன் விடவில்லை

யாரை எழுதுவது? யாருக்காய் வருந்துவது?
 எதனை எழுதுவது? எவருக்காய் அழுவது?
 எவருக்கு ஆறுதல்? யாருக்கு யார் சொல்வது?
 எல்லோரும் எம்மக்கள், எல்லாமே எம்சொத்து
 எல்லோரும் இணைவோம், எல்லோர்க்கும் கைகொடுப்போம்
 எம்கையே எமக்குதவி என்று எண்ணிச் செயற்படுவோம்.

(2005ஆம் ஆண்டு ஆழிப்பேரலை அழிவு கண்டு எழுதிய கவிதை)

என்ன வேண்டுமென இறைவன் எனைக் கேட்டால்.....

எழில்தரும் தமிழிசையைக் கற்றுத்தெளிய இவ்வுலகில்
இளமையாய் என்றும் இருந்திடக் கேட்பேன்
வளமுடன் வான்உயர்ந்த தமிழிசையைக் கேட்டிருக்க
உலகுள்ள வரைக்கும் உயிர்வாழக் கேட்பேன்
அமிழ்தினிய காவியங்கள் கற்றுச்சுவைக்க மேதினியில்
முதுமையே வரவேண்டாம் எனவும் கேட்பேன்
அழகிய தமிழ்மொழியைப் படித்துச்சுவைக்க இம்மண்ணில்
தமிழனாகவே மீண்டும் பிறக்க எனக்கேட்பேன்

அவ்வையும் வள்ளுவனும் காளமேகம் கம்பனும்
அவதரித்த தமிழ்மண்ணில் தவழ்ந்திடக் கேட்பேன்
எம்மண்ணும் இல்லாத தன்மான உணர்வுள்ள
தமிழ்மண்ணின் மைந்தனாக உருவெடுக்கக் கேட்பேன்
இம்மண்ணில் இந்நாளும் அநியாயமாய் மாண்ட
அத்தனை பேரையும் உயிர் மீளக்கேட்பேன்
பொய்மையே பேசாத பொன்போன்ற அரசின்கீழ்
செம்மையாய் வாழ்ந்திட தேவனைக் கேட்பேன்

கொடுமைகளைக் கண்டும் கண்மூடி வாழ்ந்திடும்
படுபாவி ஆகாத வாழ்வினைக் கேட்பேன்
நெடுநாட்கள் இம்மண்ணில் நல்லவர்போல் நடக்கும்
கொடியோரைப் பரலோகம் போகக் கேட்பேன்
விடையேதும் கிடைக்காமல் அடைமழையாய் அன்றாடம்
தடுமாறும் தமிழ்மக்கள் துயரெல்லாம் நீங்கக்கேட்பேன்
விடுதலை வீரனாக வளர்ந்தமண்ணின் விடிவுக்காய்
அடுத்தடுத்தும் எம்மண்ணில் பிறந்திடவே கேட்பேன்.

தமிழ்த்தாய் பாடல்கள்

கவி பாடுவோம்

கலைவானில் குயிலாகக் கவிபாடுவோம்
இளவானின் கதிராக ஒளிவீசுவோம்

எமையீன்ற உறவோடு எமையானும் இறையோடு
சபையேறும் அறவோர்க்கு தலைசாய்த்து கரம்சுப்பி
அழகான தமிழ் சேர்த்து அமுதான இசை வார்த்து
இதமாகப் பதமாக இசைபாடுவோம்

- கலைவானில்

அலையாடும் கடலோரம் புதுராகம் தோன்றும்
அசைந்தாடும் மலரோடு இளம்தென்றல் வீசும்
அலைகின்ற மனமாறும் ஆனந்தம் ஆகும்
இசைபாடும் குயிலாக நாமாகும் நேரம்

- கலைவானில்

வான்மீதில் விண்மீன்கள் கண்மெல்ல மூடும்
பால்போன்ற நிலவங்கு ஊர்கோலம் போகும்
கல்போன்ற நெஞ்சங்கள் கனியாக மாறும்
கீதவாணி கீதங்கள் தேனாகி ஓடும்

- கலைவானில்

அரும்பான காலங்கள் மலராக வேண்டும்
 திரும்பாத காலங்கள் மறந்தாக வேண்டும்
 கரும்பாக நாம் சிந்தும் சந்தங்கள் யாவும்
 விருந்தாக வாழ்வென்றும் வளமாக வேண்டும்

- கலைவானில்

உலகெங்கும் உறவென்று உறவாட வேண்டும்
 உயிரெங்கள் தமிழ்என்று ஓர்எண்ணம் வேண்டும்
 சில காலம் வாழ்வென்று நினைவொன்று வேண்டும்
 பலநூறு இன்பங்கள் பகிர்ந்துண்ண வேண்டும்

- கலைவானில்

(கீதவாணி இசைக்குழுப் பாடல். மெல்லிசை மன்னர் எம்.எஸ்.விஸ்வ
 நாதன் அவர்கள் மெட்டமைத்துத் தனது குரலில் Acton நகர மண்டபத்தில்
 27.09.97 அன்று பாடியது.)

யாழ் முரி - பாடல்
 கோமையில் நீயே!

கோமையில் நீயே! கொஞ்சம் தமிழ்த்தாயே!
 ஞாலமுதல் நீயே! வாழும் வழிநீயே!

முன்னர் பலவேந்தர் முடிசூடி ஆண்டார்
 கன்னித்தமிழ் உன்னை மணியாகக் காத்தார்
 பின்னர் பகைவந்து புடைசூழ நின்றார்

இன்னல்பல தந்து இடர்செய்து பார்த்தார்
அன்னை உனைக்காக்க உன்மைந்தர் எழுந்தார்
தம்மை உரமாக்கித் தாயுன்னைக் காப்பார்
தாயே கலங்காதே...!

- கோலமயில் நீயே....

காலம் பகையென்று கணமேனும் கலங்காதே
சூழும் பகைசெய்யும் சதிகண்டும் துவளாதே
ஆலம்விழுதான உன்மாந்தர் பலகோடி
ஆளும் வழியொன்று புதுநாளில் வரும்தேடி
நாளை வரும் எங்கள் தமிழ்ஈழம் முடிசூடி
நாமும் நமையாளும் நிலைகொள்வோம் புகழ்பாடி
தாயே கலங்காதே...!

- கோலமயில் நீயே....

கால காலங்கள் நாம் வாழ என்று
கோலம் இழந்தங்குக் குலமேதுமின்றி
நீலவிழி நானும் குளமாகலாமா?
நாலும் மறந்திங்கு நாம் வாழலாமா?
நாலு திசையெங்கும் நிலம் காத்து நிற்போம்!
வாழும் தமிழ்மண்ணின் உயர் மானம் காப்போம்!
தாயே கலங்காதே...!

- கோலமயில் நீயே....

(1996 ஆம் ஆண்டு “யாழ் முரி” பாடல் போட்டியில் கீதவாணி
இசைக்குழுவினரால் இசையமைக்கப்பட்டு, திரு. ரவிசங்கர் அவர்களால்
பாடப்பட்டது.)

பொங்கும் தமிழ் அணங்கே

பொங்கும் தமிழ் அணங்கே! எங்கள் குலவிளக்கே!
சிங்காரச் சிலை நீயே! சிந்தாத சுவை நீயே!
சந்தர மொழி நீயே! தமிழ்த்தாயே!

- பொங்கும் தமிழ் அணங்கே...

சங்கம் வளர்த்து உனை சான்றோர்கள் ஆக்கிவைத்தார் -
எழில்

பொங்கும் உனைப்பார்த்து எல்லோரும் தான்பணிந்தார்
பங்கம் பலசெய்து பகையோர் பழிசேர்த்தார்

இங்கிது முறைதானோ? எந்நாளும் சுமைதானோ?

அங்கமெல்லாம் நொந்து நீ அவதிப் படலாமோ?

மங்கியே ஒளியின்றி மறைந்திட விடுவோமா?

- பொங்கும் தமிழ் அணங்கே...

திங்கள் தொடுவானில் தண்ணொளிர் நிலவாக -

காலைச்

செங்கதிரோன் தரும் கதிராக

மங்காத விளக்காக ஒளிவீச வேண்டும்

செந்தமிழ் மணம்வீசி எம்மனை வாழவேண்டும்

சிங்காரம் குறையாமல் நாம் சுகம் காணவேண்டும்

ஓங்காரமாய் எங்கள் தமிழ் வாழவேண்டும்

- பொங்கும் தமிழ் அணங்கே...

விண்ணில் ஏறி வண்ண நிலாவில்

விண்ணில்ஏறி வண்ண நிலாவில்
பொன் மஞ்சம் போட்டுவைப்பேன் - அதில்
அன்னைத் தமிழ் இமைமூடி
கண்ணுறங்கக் காத்திருப்பேன்

- விண்ணில் ஏறி...

எண்ணமெல்லாம் இனிக்கும் எழில்
பண் ணெடுத்துப் பாடிவைப்பேன் - அவள்
பிள்ளையென் றெனை அணைக்க
உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வேன்

- விண்ணில் ஏறி...

கள்ளமில்லாக் கிள்ளைகள் தமிழ் மழலையில் - அவள்;
உள்ளத்தைக் குளிரவைப்பேன்
முல்லை மணம்போல எல்லைகளைக் கடந்து
அல்லல் களைந்து நிற்பேன்

- விண்ணில் ஏறி...

அல்லும் பகலும் அந்திபடும் வேளையிலும்
எல்லாமே தந்து நிற்பேன்
மண்ணில் படும் இன்னல் எல்லாம் தீர
என்னுயிரைத் தந்துவப்பேன்

மலையில் எழுந்த அலைகளே

மலையில் எழுந்த அலைகளே
மலரும் சோலை மலர்களே
இளகும் மாலைப் பொழுதில் வீசும்
இனிய தென்றலே சிந்து பாடுங்கள்

நாடும் கொடியும் படையும் முடியும் நாளும் கொண்ட
குடியிதே
நாலு திசையும் மாலைகுடி வாழ்ந்த தெங்கள் குலமிதே
இடையில் வந்த இன்னல் கண்டு ஏங்குகின்ற நெஞ்சமே
இனிய சோலை மலர்களாக ஈழம் நாளை மலரவே
சிந்து பாடுங்கள்

- மலையில் எழுந்த...

மூன்று தமிழும் முன்று அரசும் சேர்ந்து வளர்த்த
மொழியிதே
தோன்றும் காலம் தோன்றும் காலை தோன்றும் எங்கள்
மொழியிதே
கலைகள் எங்கள் கோயிலே உலகின் ஜீவநாடியே
புலவர் பாடும் பாயிரங்கள் காவியங்கள் கோடியே
சிந்து பாடுங்கள்

- மலையில் எழுந்த...

இன்று எம்மை எதிரி வந்து இழிவு செய்த போதிலும் வென்று நாமும் வீரராக வேங்கை போல வாழுவோம் சூழுகின்ற பகையை வென்று வெற்றி வாகை சூடியே நாளை இந்த மண்ணை ஆளும் மன்னர் நாங்களே சிந்துபாடுங்கள்

- மலையில் எழுந்த...

(1996 ஆம் ஆண்டு லோகன் மண்டபத்தில் கீதவாணி இசைக் குழுவினரால் இசையமைக்கப்பட்டு பாடல் போட்டியில் திருமதி. இன்பரதி தர்மேந்திரநாதன் அவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்.)

உலகினில் உயர்ந்தது தமிழே

உலகினில் உயர்ந்தது தமிழே - இதை
உலகினர் உணர்ந்திடச் செய்வது கடனே

மலையென உயர்ந்தது தமிழே - இளம்
மழலைகள் மொழிகையில் மதுரசம் அதுவே

- உலகினில்....

கலைகளும் ஆயிரம் காவியமும்
எழிலுடன் எம்புகழ் கூறட்டுமே
நிலையில்லாத உலக வாழ்வினிலே
நிலையாய் நிலைத்திடும் நித்திலம் தமிழே

- உலகினில்....

வாண்புகழ் கொண்டது வள்ளுவன் குறவே
மேன்மைகள் தந்தது விதிமுறைப் படியே
தேன்மொழி எமதே சுந்தரத் தமிழே
நான் புகழ் கொண்டேன் உந்தனைத் தொழுதே

- உலகினில்....

(1996)

கீழ்வானிலே

கீழ்வானிலே கதிரழகைக்காண
நிலமங்கை நாணுமோ

- கீழ்வானிலே...

மேல்வானிலே பரிவாரமாய் பறவை போகுமோ
பால்போலவே பனிபோகவே பூவாய் மாறுமோ

- கீழ்வானிலே...

மாஞ்சோலையில் கொஞ்சம்கிளி மொழிகள் பேசுமோ
பூஞ்சோலையில் பொன்வண்டுகள் சங்கீதம் பாடுமோ
வாஞ்சைமிகும் வனிதையவள் வார்த்தை கேட்குமோ
உஞ்சல்மடி தூங்கும் எழில் கவிதையாகுமோ

- கீழ்வாணிலே...

பொன்மாலையில் பொதிகைமலை தென்றல் வீசுமே
மான்போலவே மருளும்அவள் கண்கள் பாயுமோ
வான்மீதிலே ஓராயிரம் மீன்கள் நீந்துமே
விண்ணாடையுள் வதியும்நிலா கண்கள் மூடுமே

- கீழ்வாணிலே...

வல்லமை தாராயோ

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து மூத்ததென்பார்
வெல்லம்போல் காதினிலே கேட்கையிலே

இனிக்குமென்பார்
நல்லையூர் நாவலரின் உரைநடையில்

பொலிந்ததென்பார்
தெள்ளு தமிழே தரணியிலே சிறந்ததென்பார்

இயல் இசை நாடகம் என அணிபிரித்து
 அயல் நாட்டவரும் அதைத்தேடி இங்குவந்து
 மிகைபடக் கற்று மேன்மைகள் பெற்று
 தகைமை உடையோராய் தரணியில் திகழ்ந்தார்

எல்லா வளமும் இருக்கும் எந்தமிழை
 இல்லாமல் செய்யத் தொடுக்கும் பேரழிவை
 இல்லாமல் செய்ய இருக்கும் நாளிலே
 வல்லமை தாராயோ! செல்வமே வாழாயோ!

கற்றவர் கொடுத்தநூல் பெருங்கடலாய் ஆகிறது
 கற்றுத் தெளிந்தநூல் கையளவே ஆகிறது
 முற்றும் கற்றறிந்து முத்தமிழில் மூழ்குதற்கு
 சுற்றமுடன் சுகித்திருக்க வல்லமை தாராயோ!

பற்று வைத்தமண் பாரினிலே மலர்வதற்கு
 சொற்றமிழால் சுடர்ஏற்றி சுதந்திர வேட்கைசெய்த
 உற்ற தமிழ்க்கனி உயர்திரு பாரதியின்
 நற்றமிழ்க் கவிகற்று நானிலம் காப்போமே!

சொல்லில் பெறுமின்பம் சுற்றத்தைப் பேணாது
 அல்லல் களைந்திங்கு இன்பத்தை விளைக்காது
 பல்லோரும் பக்குவமாய் தொல்லுலகில் வாழ்வதற்கு
 வல்லமை தாராயோ வானுறையுந் தெய்வமே!

தமோறும் தமிழ் மனம்

இயற்கையின் அழகிற்கும் இதமான எழிலுக்கும்
 ஈன்றெடுத்த போதிருந்தே இதயத்தைப் பறிகொடுத்தேன்
 இனியதமிழ்க் கவிதைக்கும் அமுதினிய மழலைக்கும்
 தேன்இனிய தமிழிசைக்கும் எந்நாளும் எனைமறந்தேன்
 கமலமதில் கொலுவிருந்து குமரிவடிவாக நிற்கும்
 கலைமகளின் கையசையில் கண்மூடி நிலைமறந்தேன்
 கலகமதே கோலமாக குலமிழந்து கொலுவிழந்து
 கலங்குகின்ற எம்மவரால் கண்ணுறங்க நான்மறந்தேன்

இளவயதில் மேதைகளாய் எம்மிளைஞர் இவ்வுலகில்
 எழுச்சிபெறத் தமிழெனென இம்மண்ணில் தலைநிமிர்ந்தேன்
 இளையவர்கள் களம்புகுந்து பிறந்தமண்ணின் வளம்காக்கும்
 தளராத நிலைகண்டு நிலமகளின் தாள்பணிந்தேன்
 மழலையினம் மனமுவந்து அழகுதமிழ் எழுதிவர
 அழியாது எம்மொழியின் ஆயுளென அகமகிழ்ந்தேன்
 எழில்தமிழிறை வளர்க்கவென்று கழகங்கள் பலவளர்த்து
 வளமிருந்தும் பிளவுபடும் எம்மவரால் தலைகுனிந்தேன்

(1994 ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் 'தமிழோசை' பத்திரிகையில்
 வெளிவந்த எனது கவிதை. இலண்டனில் எம்மவரின் அன்றைய
 நிலைகண்டு எழுதிய கவிதை.)

காதல் பாடல்கள்

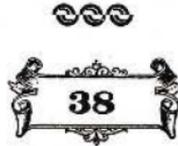
அன்னமே ஆருயிரே

- ஆண்: அன்னமே ஆருயிரே இன்னிசை தேவதையே
உன் இசையில் நான் மயங்கி உலகினை
மறந்து விட்டேன்
- பெண்: மன்னவா இது கனவா, மங்கை என்னை
மயக்கிடவா
உன் இசையில் நான் மயங்கி உலகினை
மறந்து விட்டேன்
- ஆண்: சின்ன சின்ன பதம் எடுத்து, செந்தமிழில்
தேன் கலந்து புன்னை விழி பாடுவது
மோகனமோ
- பெண்: கண்ணிறைந்த கலையழகே, உன் குரலில்
தமிழ் அழகே பண்ணெடுத்துப் பாடுவது
பாவலனோ
- ஆண்: காணமழை தேவதையின் சீதனமோ
நானாமதில் நான்முழுதும் நனைந்திடவோ
- பெண்: என்னுயிரே இன்னுமென்ன தாமதமோ
மன்னவரே மங்கை உங்கள் மௌலியன்றோ
என்னையே நான் மறந்தேன் உன்னிசையில்
மயங்கி விட்டேன்
- ஆண்: அன்னமே ஆருயிரே.....
- பெண்: அல்லிவிழி பூத்திருந்தேன் அம்புலியில்
காத்திருந்தேன் பள்ளிஅறைப் பாடம்
சொல்ல, மன்னவனைப் பார்த்திருந்தேன்

- ஆண்: மாலை வந்த வேளையிலே, மங்கை
உணை நாடிநின்றேன் சோலை வந்த
தென்றலிலே, தேசமெங்கும் தேடிநின்றேன்
- பெண்: ஏழிசையில் வல்லவரோ, என்னிதய
மன்னவரோ யாழிசையை வென்றவரோ,
யாவும் இனி என் வசமோ
- ஆண்: வானவில்லின் சாரலிலே, வண்ண மயில் நீ
இசைக்கும் கானமழை கேட்டு வந்தேன்,
நானும் என்னை மறந்துவிட்டேன்
- பெண்: மன்னவா இது கனவா.....
- ஆண்: வண்ண வண்ண வெண்ணிலவே, மண்ணில்
வந்த சேதி என்ன கண்ணசைவு காட்டுவது
காவியமோ
- பெண்: கம்பன் உந்தன் வழி உறவோ, காளிதாசன்
உடன் வரவோ செம்பவள மேனி எந்தன்
பஞ்சணையோ
- ஆண்: தென்பொதிகை தென்றலிங்கு தவழ்கிறதோ
தேன்மழையோ, தேவிஉந்தன் தீங்குரலோ
- பெண்: மன்மதனோ மாலைகொண்டு வந்தவரோ
மங்கைஎந்தன் மடிதுயிலும் மன்னவரோ
என்னையே நான் மறந்தேன் உன்னிசையில்
மயங்கி விட்டேன்
- ஆண்: அன்னமே ஆருயிரே.....
- பெண்: முல்லை மலர் சோலையிலே மல்லிகையின்
சாரலிலே தெள்ளுதமிழ்ப் பாடலிலே உள்ளம்
அலை ஆடக் கண்டேன்
- ஆண்: துள்ளும் கயல் மீன் விழியோ புள்ளி
இளமான் அழகோ மெல்லியலாள் அழகில்
உள்ளம் தடுமாறக் கண்டேன்

பெண்: தென் பொதிகை தென்றலிதோ
 தேன்மழையோ தீங்குரலோ கம்பன் உந்தன்
 வழிஉறவோ காவியங்கள் ஆயிரமோ
 ஆண்: மண்ணில் வந்த தாரகையே என்னிதயத்
 தாமரையே உன்னிசையில் நான் மயங்கி
 உலகினை மறந்து விட்டேன் அன்னமே
 ஆருயிரே..... ..

(கானக்குயில் பாடல் போட்டியில் பாடுவதற்காக
 எழுதப்பட்ட பாடல்.)

இளகிய மாலைப் பொழுதினிலே

இளகிய மாலைப் பொழுதினிலே
 அழகிய மலர்கள் அசைகிறதே
 வீசு தென்றலே மெதுவாக
 ஆசை மலர்களைக் கலையாதே

ஏழைக் குலமகள் ஏங்கிய அன்பினை
 தோழமையாகக் கொடுத்தவன் அவனே
 காளை இவனொரு காமனாமல்ல
 காதலி என்றொரு பாலம் அமைக்க
 ஆழ நெடுந்திரை முத்தும் அவனே
 சோழப் பரம்பரைச் சொத்தும் இவனே

காதல் என்பதற்கோ பல காத துரம்
 ஆதலோடு நல் அன்பு கொள்ளும் வேளை நேரம்
 பாதையிலே ஒரு பாவமில்லை
 பழக்கத்திலே ஒரு தோஷமில்லை
 தாலி என்றொரு வேலிக்குள்ளே நின்று
 தோகை துதித்திடும் ஒரு தாய் உள்ளம்

தேசமோ இது தாயகம் அல்ல
 பேசும் பாஷையோ தாய்மொழியல்ல
 நேசம் கொண்ட நல் நெஞ்சங்கள் இன்று
 ஆசைமொழி பேசி அன்பினில் துள்ளும்
 பாதை தவறாமல் பண்பு குறையாமல்
 பாதை வகுப்பதோ பண்பமிழ்ப் பண்பு

(கானக்குயில் பாடல் போட்டியில் மாடுவதற்காக எழுதப்பட்ட பாடல்.)

காதல் தரும் சுகம்

நீடுகுழல் வாரி நெற்றிப்பொட்டு வைத்து
தோடுமின்னி பூண்டு தோகை துகிலாடை
நூலினிடை இடையுடுத்தி ஓயிலாய் அசைந்துவர
கூடும் உவகைவெள்ளம் கோடி காலெமல்லாம்

கண்கள் ஒருகோடி காதல் கதைபேசும்
கன்னம் தொடஇன்பம் கைகள் வழியேறும்
மின்னும் இடைபார்த்து எண்ணம் சூடேறும்
இன்னும் கதைபேசு என்றே மனம்சூறும்

கடலின் அலைபோலே கூந்தல் அசைந்தாடும்
கணியின் சுவைபோலே கதைகள் இதமாகும்
துடிக்கும் விழியிரண்டும் தூண்டில் பலபோடும்
இடிக்கும் இதயமெங்கும் இன்பம் நிறைவாகும்

பாடல் ஒருகோடி பாட மனம்நாடும்
கூடல் கனிவடிக்க தங்கத் தமிழ்தேடும்
கூடிக் கலந்துலவ கண்ட துணைநாடும்
ஈடு இணையில்லா இன்பம் உருவாகும்

ஓடும் 'ஓமோன்கள்' அளவு பலவாகும்
உடலும் மெருகாகி அழகு வலுவாகும்
விடலைப் பருவமாகி உடலம் நடைபோடும்
கொடிய நோயோடி நெடிய வாழ்வாகும்

நினைவு நலமாக நான்கள் வளமாகும்
 இனிமை மெதுவாக இதயம் இதமாகும்
 தனிமை பறந்தோடும் தளிர்க்கரங்கள் சங்கமிக்க
 கனவு தினந்தோன்றும் கண்கள் திறந்திருக்க

பாவிகள் படைக்கையில் பாரதியைப் போலாவேன்
 மேடையிலே முழங்குகையில் மூதறிஞர் போலாவேன்
 ஓடிவரும் உலகோர்க்கோர் ஆதவனைப் போலாவேன்
 காதலியின் முன்னாலோ கைதியினைப் போலாவேன்

தேனின் மொழியாள் சொல்வதெல்லாம் கேட்பாள்
 ஆணின் அவசரமும் அறியாமையும் அறிவாள்
 தானாய் தேர்ந்தெடுத்த நல்லுரைகள் தருவாள்
 மானின் விழியாளை மாலையிட்டால் மகிழ்வேன்

பலதும் பத்தும்

உளசலாடும் பசுமைகள்

தலைவாழை இலைஎடுத்துத் தமிழர் திருநாளினிலே
தந்தையுடன் தங்கையும் தம்பியும் தாணிருக்க
அருகருகே அக்காளும் அண்ணனும் அமர்ந்திருக்க
உருக்கமுடன் உடனமர்ந்து உண்ணாமல் உளமகிழ்ந்து
அந்நாளில் அன்ணையவள் அள்ளியிட்ட அமுதமின்று
இந்நாளும் எந்நாவில் இனிப்பதுபோல் ஒருநினைவு

பனித்திருக்கும் பவளமென புல்லினமும் நெல்லினமும்
படருகின்ற பகலவனின் புதுக்காலைக் கதிர்பட்டு
தனித்திருந்த பறவையினம் இனித்தூங்க மனமின்றி
திரைதிரையாய் இனம்சூடி தொலைசூட்டும் திசைஎட்டு
இனித்திருக்கும் இளவேனில் இளங்காலை

எழில்இன்றும்
மனத்திரையில் மலர்வதுபோல் மயங்குகின்ற ஓர்உணர்வு

அழகுமயில் ஆடுவதும் இளங்குயில்கள் பாடுவதும்
மளமளவென மரக்கிளையில் பசுங்கிளிகள் பேசுவதும்
உறவோடு கூடலாக புறாக்கூட்டம் குலவுவதும்
விருந்தொன்று வருகுதென்று கருங்காக்கை

கரைவதுவும்
வானவெளி யரங்கில் வகைவகையாய்ப் புள்ளினங்கள்
காணமிசைப் பதுபோல் கனவுலகில் ஓர்உலவு

மயங்குகின்ற மேகவர்ணம் மேல்திசையில் மேயவிட்டு
பதுங்கிடுவான் பகலவனும் பொன்மாலைப்

பொழுதுகண்டு
தாங்கிநின்ற நீரலைகள் தேங்கிநின்று தெளிவுகொள்ள
தயங்கியேதான் தாமரையும் இதழ்குவிக்கும் இரவுகண்டு
இங்கிதமாய் எழில்சூட்டும் இளமாலை நினைவலைகள்
பொங்கிவர புதுஉலகம் போவதுபோல் புதுநினைவு

பாடிச்சென்ற பறவைக்கூட்டம் தேடிச்சென்று

துணையை நாடும்
ஆடிக்களைத்த இளையவர் வட்டம் ஓடிச்சென்று

தாய்மடிசேரும்
மூடிக்கிடந்த மருள்விழி ஆந்தை மாலை வரவை

விடிவெனமகிழும்
கூடிக்களிக்க கோதையர் கண்கள் கொண்டவன் வரவை

குறிபார்த்திருக்கும்
நாடிவந்திங்கு நல்லருள் கொள் என்று நாதனின்

கோவிலில் நல்மணிகொட்டும்
கோடிக்கணக்கில் குவிந்திடும் விண்மீன் கோலமும்

காண்பதாய்க் கற்பனைக்கனவு

வளர்பிறையின் நிலவொளியில் இளம்தென்னை

மரநிழலில்
குளிர்மாத இளஇரவில் குவிந்தகொடி மல்லிகையின்

இதழ்விரிந்து எனைமயக்கி இதமான மணங்கமழ
இளமங்கை மடிசாய்ந்து பழங்கவிகள் பலஆய்ந்து

தமிழ்மாலை தனைச்சூடி தண்ணிலவின் தனியழகில்
உளமார உலவுவதாய் உள்ளுணர்வில் ஓர்உவப்பு

(இதனைப் படித்துவிட்டு யார் இந்த அற்புதக் கவிஞன் என்று தன்னைக் கேட்பதாக பாக்பர் இந்திரகுமார் கூறினார். அது எனது கவிதை என்று தெரியாமல் இதனை இணையத்தளத்திலிருந்து பிரதி பண்ணி என்னிடமே கொண்டுவந்து கொடுத்தார் ஒரு மாணவி.)

இனிக்கும் நினைவலைகள்

நெடிதுயர்ந்த நிழல் மரங்கள் கீழ்நிழலில்

நீட்டிக்கால் வைத்து நான் படுத்திருந்திருந்தேன்
விடிகாலை எழில்சூடி வெளிவந்த ஆதவனாம்

நடுவானில் நின்றிருந்து சுடுகதிரை வீசிநின்றான்
துடிசூட அசையாத தளிர்ச்சோலை மலர்க்கூட்டம்

தம்மழகால் எனைமயக்கி தாழ்வாரம் நின்றுவிட
இடையிடையே தொலைவினிலே இறக்கையினம் இசைபாட
இன்னிசைபோல் தென்றலிலே மிதந்து வந்ததுவே

முடிசார்ந்த மன்னவரின் முன்சரிதை மலர்எடுத்து

இடையின்றி ஒவ்வொன்றாய் இனித்துச் சுவைத்திருந்தேன்
துடியிடையும் பிடிநடையும் துவளும் தமிழ்ப்பாவையர்கள்

வடிவழகின் வர்ணனையை மனக்கண்ணால் ரசித்திருந்தேன்
அடியாளும் அடிசிலொடு இரசமுடன் இருகறிகள்

மடைபோட்டு முடித்துவிட்டு மன்னவனே! என்றழைத்தாள்
முடிசூடி அரசாண்ட மன்னர்கதை படித்ததனால்
அடியேனும் அரசனென்று அரசி! என்றேன்

ஆண்மயிலாய் அடுக்களையில் அமர்ந்திருந்த என்னவனும்
 மான்விழியை மருட்டிவிட்டு மையலுடன் எனைப்பார்த்தான்
 யான்இதற்கு முன்பிறப்பில் யானையுடன் சேனையுடன்
 வான்சிறக்க மன்னவனாய் நானிருந்தேன் எனச்சொன்னான்
 தேன்மொழியான் மொழிந்தவுடன் தேவனைப்போல்

நான்எழுந்து

கூனகன்று கொற்றவன்போல் கோதையினை

கொஞ்சநின்றேன்

தூண்அருகில் நின்றஅன்னை நான்முரிந்த செயல்கண்டு

ஏன்உனக்கு நலமிலையா எனநகைக்க நான்திகைத்தேன்

அறுபதைக் கடந்தபோதும் ஆடியே அங்கமெல்லாம்

சுறுசுறுப்பிழந்து சோம்பிச் சோர்வுற்றிருந்த போதும்

சிறுவர்கள் போல்நாங்கள் குறும்புகள் பலவும்செய்து

பரபரப்பின்றி வாழ்ந்த வாழ்வினை எண்ணும்போது

விரைவினில் விழிகள்தோறும் நீர்விரைந்

தோடிவந்துகரையினை உடைத்துக்கன்னம் வழியிலே

பாயுதென்று

நரையுடைத் தாத்தாசொன்ன நீங்கதை கேட்கஎந்தன்

நிரம்பிய விழியிரண்டும் நீங்கடல் ஆனதன்றோ!

(2000)

கவி எழுதும் ஆசை

பட்டப்பகல் அன்று மணியோ பண்ணிரண்டு
 கொட்டும் மழையில்லை கீழ்வானம் சிவக்கவில்லை
 நட்டுவைத்த நடுவளவு உயர்வேம்பின் கீழ்நிழலில்
 நாற்காலி ஒன்றுபோட்டு நானும் அமர்ந்திருந்தேன்
 பொட்டுவைத்த பெண் பிரம்மாவின் நாயகியை
 தொட்டு மனத்திலே தேவாரம் ஒன்றுசொல்லி
 சொட்டச் சொட்டத்தமிழ்ச் சுவையான கவிபடைக்க
 எட்டாத கற்பணையை எட்டிவிட முயன்றிருந்தேன்

கட்டான் என்மனையாள் கடைத்தெரு சென்றுவந்து
 சுட்டிப்பயல் தன்னைத் தூக்கத்திற் கணுப்பிவிட்டு
 வெட்டிக் கறிவைத்த விளைமீனின் வாசனையை
 எட்டநின்றே நாமீது நீரூற நனைந்திருந்தேன்
 கட்டிப்பிடித்து ஒரு முத்தம் கொடுத்திடவா?
 பட்டப்பகலில் அது பலிக்காது என்றெண்ணி
 கொட்டானியோடு கொடும் பசியும் குரல்வளையை
 எட்டிப் பிடித்திடவே மொய்த்தபடி கண்ணயர்ந்தேன்

சொட்டக் கவியென்று சொல்லி அங்குவந்து
 குட்டித் தூக்கமிடல் குற்றமே என்பதுபோல்
 எட்டாத உயரத்தில் இருந்த கருங்காக்கை
 கெட்டித்தனமாய் வந்து நேர்கிளையில் அமர்ந்தபடி
 சுட்ட பழம்போல் சொரிந்த எச்சத்தை என்
 மொட்டந்தலை ஏந்த மருண்டு கண்விழித்தேன்
 பட்டால்தான் தெரியும் படுகவி பட்டதுன்பம்
 கட்டாயம் கவியெழுத கதிரைகொண் டங்குசெல்லேன்

வீட்டுவேலை செய்யாமல் பாட்டெழுதச் சென்றகனி
 பூட்டிவிட்டுக் குளியறையில் புகுந்துவிட்ட மாயமென்ன?
 ஏட்டினிலும் ஏதுமில்லை எனஏங்கி என்மனையாள்
 ஆட்டிவிட்ட பம்பரமாய் அடுக்ககளையில் நின்றிருந்தாள்
 மூட்டிவைத்த அடுப்பினிலே மூக்கைத் துளைத்தகறி
 நூர்த்துவைத்த நெருப்பினைப்போல் நொடிப்பொழுதில்
 ஆகிவிட
 ஆட்டிநின்ற தொட்டிலிலே ஆண்மகவும் அலறியெழு
 அடுக்களையும் தீப்பிடிக்க கணாக்கண்டு நான்விழித்தேன்

(2001)

(பிகவும் தரமான கவிதையென்று
 படித்த உடனேயே பாராட்டியார் பலர்.)

கற்பனை

காலைக் கதிரொளி கண்டதும் நெஞ்சினில்
 தாயக சோலை வீட்டினை சுற்றியே நினைவெழும்
 வாலைப் பருவத்து வினையங்கள் வரிசையாய்
 காலைக் கதிருடன் கலந்து கண்சிமிட்டும்
 வேலையின் போதெல்லாம் சாலையில் நடப்பேன்
 கவிச்சோலைக்குள் இருக்கின்ற கற்பனைக் கணவில்
 மூலைக்கு மூலை முகிழ்கின்ற முத்தமிழில் முனைந்ததை
 சேலைத் தலைப்புக்குள் முடிவதாய்; செதுக்குவேன்

கற்பனைக் கடலினில் கவிதை அலைகள்
 ஆர்ப்பரித்து எழுகையில் அடித்திடும் காற்று
 கடிதென கையிலிருக்கும் காகிதம் மூடும்
 அற்புத வரிகளை எழுதவிடா இயற்கையை
 அற்பனின் செயலாய் தூற்றிடத் தோன்றும்
 அற்புதக் கவிஞனாய் செந்தமிழ்த் தேனில்
 ஆயிரம் கவிதைகள் தொடுத்திட ஏங்கும்
 நிற்பதும் நடப்பதும் நீண்ட வரிகளை
 நினைத்துச் சிரிப்பதும் மற்றவர் காணாமல்
 மூடி மறைப்பதும் நித்தம் நடக்கும்.

(2001)

காமம்

உடுப்பைக் களைந்து உள்விருக்கும் தளதள
 உடலம் காண உணர்ச்சிகள்
 அடுப்பில் வைத்த பாலெனப் பொங்கும்
 படிப்படியாய்ப் பரிச்சயமாகும் சிற்றின்பத்
 துடிப்புகள் துடியில் அடங்கிப் போகும்
 இடுக்கண்களைந்து அன்பினைச் சொரிந்து
 கொடுத்திடும் பேரின்ப வாழ்வினை ஓக்குமா
 பொடிப்பொடியாகும் புகழுடம்பின் பாலின்பம்

கலைகலப்பாகச் சிரித்துப் பேசினால் காமம்
 தலைக்கேறி விட்டதுபோல் தனிப்பார்
 வளவளவென்று வார்த்தைகள் பேசி விருப்பத்தை
 களவான கருத்துடன் கனிப்பார்
 அளவோடு பேசாத ஆதங்கத்தை அரிவை
 தெளிவாகத் தெரிந்தபின் துடிப்பார்
 உளமொன்று இருப்பதை உணராமல் உணர்ச்சியை
 ஓடவிட்டவர் அங்கு உழல்வார்

புழுக்கும் பொய்யுடல் போதையில் ஏறினால்
 அழுக்கு மனம்கொண்டு அலைவார்
 கொழுத்த மாம்பழம் போலும் உடலிருந்தால்
 விழுத்த தம்வலை விரிப்பார்
 கழுத்தில் தாலி இருப்பினும் கயவர்
 அழைத்து அணைத்திடவே முயல்வார்
 பழக்க வழக்கத்தை மாற்றிடப் பண்பிலார்
 ஒழுக்க நெறிதவறிச் செல்வார்

கொண்டவனை இழந்த குலவிளக்காய் இருந்தாலும்
 கண்டவர் எல்லாம்வீண் கதையளப்பார்
 அண்டி அருகணைந்து ஆதரவு அளிப்பவர்போல்
 பெண்டிர்க்குத் தெரியாமல் நடிப்பார்
 கண்டும் காணாமல் இருப்பதுபோல் இருந்துகொண்டே
 காரியத்தில் கண்ணா யிருப்பார்
 அண்டாள் அவளென்று அறிந்ததும் அப்பால்
 முண்டாசு போட்டதுபோல் செல்வார்

சிற்றின்ப வேட்கை சிரசேற சிலமனிதர்
 சுற்றியிருப்ப தெல்லாம் மறப்பார்
 உற்ற துணைமறந்து சுற்றம் சுகமிழந்து
 கற்ற கலைசூட மறப்பார்

வற்ற சிறுஇன்பம் வாடிக் கண்விழித்து
 பெற்றதொன் றில்லையென உணர்வார்
 கற்பும் குலமானம் காற்றில் கரைந்தோட
 குற்ற உணர்வோடு ஒளிவார்

மெத்தப்படித்தவரும் மெஞ்ஞான யோகிகளும்
 மைனிழியில் மெய்மறந்த கதையுண்டு
 இத்தரையை அரசாண்டோர் அழியாத புகழோடு
 எத்தனையோ காவியங்கள் இங்குண்டு
 குத்துவெட்டு சண்டைகளும் கொலையும்
 கொடுஞ்சிறையும்
 இத்துணையும் ஆயிரமாய் இன்றுமுண்டு
 அத்தனையும் இருந்தாலும் ஆழிகுழ் உலகைவிட்டு
 செத்துவிழும் உடலின்பம் தொலையாது

(2004)

மழை

வெட்டவெளி வாணில் முட்டி முகில்மோத
 எட்டுத்திசை எங்கும்; இடிகேட்கும்
 வெட்டும் ஒளிமின்னல் வானம் வெடிப்பதுபோல்
 பட்டு நொடிப்போதில் மறைந்தோடும்
 குட்டிநாய் பூனை திடுக்குற்றுத் தம்வாலை
 நெட்டி உயர்த்திவிட்டு விரைந்தோடும்
 நெட்டநெடும் தென்னை கெட்ட இடியேறு
 பட்டு பயனற்றும் போகும்

மெதுமெதுக்கும் பஞ்சாக கார்மேகக் கூட்டங்கள்
 பொதுக்கூட்டப் பெருஞ்சபைபோல் கூடும்
 அதிகாலைப் பரிமூட அகல்வானம் இருளாக
 சதிராடும் மயில்கூட்டம் சேரும்
 இதமாக இளம்காற்று மெதுவாக முதல்வீச
 இதயத்தில் புதுராகம் தோன்றும்
 உதிர்கின்ற மலராக பொழிகின்ற புதுமேகம்
 பதமாகப் பன்னீரைத் தூவும்

கொட்டும் மழைவந்து கூரை வழிநின்று
 சொட்டுச் சொட்டாய் உதிரும்
 வட்டக்குமிழ் அங்கு வெள்ளமதில் வந்து
 தெப்பம் போலே மிதக்கும்
 முட்டப் புதர் வெள்ளம் மூச்சவிடவென்று
 தத்திச்சில வெளியே ஓடும்
 சட்டிக்குள் வெள்ளம் சேர்ந்து நிரம்பிவர
 சிற்றெறும்பும் அதிலே நீந்தும்

வறண்ட நோய்கண்டு வெடித்த தழும்பெல்லாம்
 விரைந்து நீர்பட்டு ஆறும்
 பிறந்த புல்லினங்கள் வளர்ந்து பாய்விரிக்கும்
 பூக்களும் பஞ்சமெத்தை போடும்
 இறக்கையுடன் ஈக்கள் இசைக்கும் சங்கீதம்
 பிறக்கும் புதுராகம் ஆகும்
 மறக்க முடியாத மண்ணிலந்தக் காட்சியுடன்
 மகரந்தச் சேர்க்கையும் கூடும்

உழுது பயிர்செய்ய வீழும் மழைநோக்கி
 உழவர் உடன் நன்றிசொல்வார்
 பழகும் உயிர்நோக்கி பருவக் காதலர்கள்
 விரக வேதனையில் துடிப்பார்
 எழுதும் பாவலரும் இதயம் கதகதக்க
 அழகு மார்கழியை அழைப்பார்
 பொழுது வீழ்கையிலும் புலர்ந்து வளர்கையிலும்
 மழையின் நாட்களையே தொழுவார்

(2006)

எங்கள் வீட்டு முற்றம்

காலைக் கதிர்வந்து கூரைதனில் பட்டுக்
 கருநிழல் விழுமெங்கள் முற்றம்
 சோலைமலர் வந்து தேனில் நனைவண்டு
 கீதம் இசைக்கின்ற முற்றம்
 காலை முதல்கொண்டு நாலுதரம் அன்னை
 கூட்டிப் பெருக்கிடும் முற்றம்
 காலம் காலமாய் பேரன் பூட்டன்கள்
 காலடிகள் பட்டுநின்ற முற்றம்

மாரி மழைபெய்து மீதி நீரோடி
 ஏரிதனைச் சென்று சேரும்
 வாரி அதுசென்ற வண்டல் மண்போக
 மீதியெலாம் முற்றமதில் மினிரும்
 ஊர்ந்து செல்கின்ற எண்கால் எறும்பினங்கள்
 ஒவ்வொன்றாய் ஊர்வலம் போகும்
 கூர்ந்து பார்க்கின்ற கொழுத்த புள்ளினங்கள்
 கொடுப்பால் கொத்திநின்ற முற்றம்

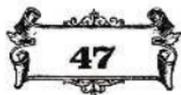
நானும் தம்பியும் தங்கைகள் நம்வயதுச்
 சேனைகள் சேர்ந்திடும் முற்றம்
 வாளைப் பிளக்கின்ற வாய்ச்சண்டை செய்தபடி
 வேனில் விளையாடும் முற்றம்
 பாணை தனைவைத்துப் பாற்பொங்கல் பொங்கையிலே
 சீனவெடி கொளுத்தும் முற்றம்
 மீனோடும் இராலோடும் மரக்கறி கிழங்குடன்
 கூடிக் கூழ் குடித்திட்ட முற்றம்

நீள நெடும்பந்தல் நாலு புறமிட்டு
 சூழவரும் சொந்தம் கூட
 வாழைக் குலைகட்டி மாவின் இலைகட்டி
 நீளத் தோரணங்கள் ஆட
 மேள இசையோடு நாதஸ்வரம் முழங்க
 மாலையொடு மங்கை நாண
 வாழத் துணைவந்த நாளில் மனைதொட்டு
 தாலிநான் அணிவித்த முற்றம்

ஆண்டு பலசென்று மீண்டும் மண்வந்தேன்
 ஆடிய முற்றத்தைக் காண
 நீண்ட நினைவெல்லாம் மீண்டும் முண்வந்து
 ஓடியதை எப்படிக் கூற
 தூண்டில் புழுவாக துக்கம் மிடறேற
 ஆண்டியாய் நின்றதனைக் கண்டேன்
 மீண்டும் மண்வாழ ஆண்டமண் ஆள
 வேண்டிதல் செய்தபடி நின்றேன்

(2006)

காலை நினைவுகள்

கூரைதூங்கி காலைமண்ணில் குதித்த கொண்டைச்சேவல்
காதல்மேவக் காலைச்சிறகில் கோதிக்கோதி உரசும்
ஓரப்பாயில் ஓடுங்கிஉறங்கி உறவுகொண்ட பூனை
வீரநாயின் அருகில்சென்று காலைஉரசி நிற்கும்
பாரத்தோடு பக்கம்நிற்கும் பழுத்தமாதுளை மரமும்
நாணத்தோடு நிற்கும்பெண்போல் நிலத்தைப் பார்த்துமகிழும்
ஈரத்தோடு அருகில்நிற்கும் இனியஅழகு மலர்கள்
இனியகாலை எழிலைப்போல இதமாய்நெஞ்சில் இனிக்கும்

உறப்போட்ட அரிசிதன்னை உரலில்போட்டு அன்னை
மாறிமாறி உலக்கைபோட்டு மாவாய்ஆக்கிக் கொள்வார்
ஆறவைத்த சுடுநீர்தன்னை அளவாய்அதனுள் இடுவார்
தாறுமாறாய் கிளறிவிட்டு தட்டிப்பிட்டுச் செய்வார்
ஏறித்தென்னை மரத்தில்பறித்த தேங்காய்ப்பூவைத் துருவி
கீறிக்கூராய் ஓலைசெய்த ஓட்டைக்கூட்டில் இடுவார்
சீறிக்கொண்டு செல்லும்நீரின் ஆவிதன்னில் பட்ட
சோறின்தம்பி சுவைத்தபின்னர் சேர்ந்தே பள்ளிசெல்வார்

பள்ளிக்கூடம் செல்லும்பாலர் பேசும்ஓலிகள் கேட்கும்
துள்ளிக்கூதிக்கும் சிறுவர்பின்னால் சோம்பல்நாயும் ஓடும்
கள்ளமில்லாப் பிள்ளைகண்டால் கதறிக்கொண்டே விரைவார்
குள்ளப்பயல்கள் கல்லைஎடுத்து குறியாய்ப்பார்த்து எறிவார்
மெள்ளநின்ற நாயும்மெதுவாய் பின்னங்காலைத் தூக்கும்
வள்வள்ளென்று ஏசிக்கொண்டே வந்தவழியே ஓடும்
வெள்ளம்போலப் பொருகும்பகலோன் வெளிச்சம்விரைந்தே கூடும்
உள்ளம்மகிழ உலகம்உருள மெதுவாய்ப்பொழுதும் புலரும்

வெள்ளைமாடு பூட்டிவண்டில் வேகமாகப் போகும்
 வெள்ளிச்சதங்கை மணியின்ஒலிகள் வாத்தியமாகக் கேட்கும்
 கொள்ளுக்கீரை குரக்கன்சாமை சந்தை நோக்கிப்போகும்
 பள்ளம்மேடு நிறைந்தபாதை பார்த்துப்பார்த்து ஓடும்
 மெள்ளமெள்ள மலரும்மலர்கள் மணத்தை அள்ளிவீசும்
 கிள்ளிவந்த மலர்கள்யாவும் மாலையாகச் சேரும்
 தள்ளும்இதயம் தெளிந்தநினைவை திரும்பத்திரும்பத் தூண்டும்
 கொள்ளை அழகைக்காணக்காண காலை இதமாய்மலரும்

புன்னை மரச்சோலைகளில் தென்னை மரத்தோப்புக்களில்
 பென்னம் பெருவாரியான பனைமரத்துக் கூடல்களில்
 பின்னிவைத்த கூடுகளில் பிஞ்சுகளை விட்டுவிட்டு
 தென்கரையின் புள்ளினங்கள் தேடியிரை போகும்
 பின்வளவுத் தோட்டத்திலே என்வயதுத் தோழருடன்
 புள்ளினங்கள் பார்த்து அவை எண்ணிவருவோம்
 என்நினைவில் இன்பமான முன்வயதுக் காட்சியெல்லாம்;
 என்றுவரும் நாளை எண்ணிக் காத்திருப்போம்

(2006)

பொட்டு

சின்னக் குழந்தையிலே கறுப்புப் பொட்டு வைச்சேன்
 சீலைத்துணி சேர்த்து சிறுதலையைப் பின்னிவிட்டேன்
 சிரிச்ச முகத்துக்கு சிங்காரமாய் இருக்குதென்னு
 கறுத்துக் கொழுத்த மச்சான் கச்சிதமாச் சொன்னாரே

தைமாதப் பொங்கலுக்கு சந்தையிலே வாங்கிவந்த
 மைசூர்ப் பருப்பெடுத்து மத்தியிலே நானுவைச்சேன்
 கையைப் புடிச்சுக்கிட்டு கோடிப்பக்கம் இழுத்தாரு
 மையிலே வைச்சுக்கடி மைனாவே என்றாரு

பள்ளிக்குப் போகையிலே பொண்ணிறத்தில்

பொட்டுவைச்சேன்
 பாதியிலே வழிமறிச்சு பட்டப்பகல் வெய்யிலிலே
 கண்ணைப் பறிக்குதடி கிளிக்குஞ்சே என்றாரு
 கன்னத்தில் கிள்ளிவிட்டு காணாமல் போனாரு

பிள்ளைப் பருவத்திலே பச்சையிலே பொட்டுவைச்சேன்
 பின்னல் ஜடைகட்டிப் பெரிதாக விட்டிருந்தேன்
 கல்யாண வீட்டினிலே கடைக்கண்ணால் பாத்தாரு
 கல்யாணம் பண்ணச்சொல்லிக் கண்ணாலே கேட்டாரு

மங்கைப் பருவத்திலே குங்குமத்தில் பொட்டுவைச்சேன்
 எங்கமச்சான் என்னைக்கண்டு சங்கோசம் கொண்டாரு
 உங்க வயதுள்ளோர் உதுகனெல்லாம் நெத்தியிலே
 கல்யாணம் ஆனபின்னே வைக்கவேணும் என்றாரு

நாச்சிமாரு கோயிலுக்கு நாலுபேரு வந்தாக
 நடுஉச்சி புறிச்சுக்கிட்டு நீலப்பொட்டு நானுவைச்சேன்
 ஆச்சிவேறே பாத்துக்கிட்டு அழகாக இருக்குதெண்ணா
 கூச்சத்தோட வந்தமச்சான் குதிச்சுக்கிட்டே சென்றாரு

புள்ளை குட்டி பொறந்ததாலை பொட்டுவைக்க
 முடியலையே
 நல்லசேலை உடுத்துக்கிட்டு நானும் போகமுடியலையே
 மெள்ளமாகச் சொல்லமாமி யினகாச்சம்பல்
 அரைக்கையிலே
 கள்ளமாகக் கேட்ட மச்சான் கற்பனையில் மிதந்தாரு

அடுத்தவீட்டு ஆத்துக்காரர் அடிச்சுக்கிட்டே இருப்பாரு
 குடிச்சப்போட்டு மாமிக்கிட்டே அலுத்துக்கிட்டே இருப்பாரு
 கெட்டுப்போன ஈரலாலே கட்டையிலே போனாரு மாமி
 பொட்டுவைக்கக் கூடாதென்னு பெரியவங்க சொன்னாரு

(2004)

தமிழர் தோல் மாறியது எப்போது?

பழுப்பான தமிழர்தோல் பலகாலம் போனதனால்
வெளுப்பாகச் சொல்லாமல் மாறியதோ?
முழுப்பாவாடை சட்டை முந்தானை பஞ்சாபிகண்டு
முழுதாக மலையேறிச் சென்றனவோ?

கறுப்பான பெண்கூந்தல் காலளவு போலிருந்து
கழுத்தளவு ஆகிப் போனதெப்போ?
சிறப்பான சிகையின்று சீர்குலைந்து ஊர்துறந்து
பழுப்பான நிறமாக ஆனதெப்போ?

வயதான பின்னர்தான் வழக்கை விழுமென்று
வயதாக முன்னர் நான் கற்றிருந்தேன்
வயசுப் பிள்ளையில் அழகான கேசமதை
வயசாக முன்னே இளையோர்கள் வழிப்பதுமேன்?

மான்போன்ற ஜாடையுடன் மீன்போன்ற நீள்விழிகள்
மருளாமல் மாறிவிட்ட மர்மமென்ன?
கான்வாழும் மயில் அழகும் பெண்யானை நடையழகும்
வான்கோழி வடிவாக ஆனதெப்போ?

காதில் ஒருவளையம் கண்மேல் ஒருவளையம்
மீதி உடலுள்ள மறைவிடத்திலும் வளையம்
ஏதிப்படி இளையோர்கள்

மொழியறியா மைவிழியார் இளமேனி எழில்காட்டி.
அழகுதமிழ்த் திரையுலகின் ஆதிக்கம்
பழமைமிகு பைந்தமிழும் செழுமைமிகு சீர்பண்பும்
வழுவி வழிமாறிடவே போதிக்கும்

சிங்காரத் தமிழ்மொழியில் சீமைமொழி ஆங்கிலமே
பாங்காகப் பேசுகையில் பரிணமிக்கும்!
அங்கங்கே எழுதுகையில் ஆங்கிலத்தைத்

தமிழ்மொழியில்
ஆக்கியதைப் பார்க்கையிலே தலைவெடிக்கும்!

முறுக்கு மீசையுடன் முண்டாசுத் தலைமைக்கவி
மூன்றுதமிழ் வளர்த்த மாமன்னர்
இருக்கும் நிலைகண்டால் என்ன ஆவாரோ?
இதயமே தான்வெடித்து இறப்பாரோ?

எங்கேனும் எம்மவர்போல் சங்கோசம் இல்லாமல்
தம்மொழியைக் கோட்டைவிட்டார் உள்ளனரோ?
மங்காத புகழுண்டு எம்நேசம் மொழிக்குண்டு
அஞ்சாமல் அழகுதமிழ் வளர்ப்போமே!

தமிழர் மாறியது எப்போது? என்பதற்கான கவிதைக்கு
வைத்த விமர்சனமே அது. பொட்டு என தலைப்பிட்ட
கவிதைக்கு அல்ல. பொட்டு கவிதை அழகு. கடைசி இரண்டு
வரியும் பொட்டில் எனக்கு பிடித்திருக்கு. எமது சமூக மூடத்தை
வார்த்தையால் சாடி இருக்கிறீர்கள் நன்று.

- நளாயினி தாமரைச்செல்வன், ஜேம்மனி
(2000)

சில தமிழ் சினிமா காட்சிகள்

புயல்காற்று பலமாய் வீசும்
பாய்ந்தெழுந்து அலைகள் அடிக்கும்
இரைச்சலுடன் புகைவண்டி பக்கத்தில் போகும்
ஆகாய விமானமும் அண்மையிலே பறக்கும்
இம்மியளவும் இரைச்சல் எதுவும் கேட்காது
இசையுடன் பாட்டுமட்டும் தெளிவாகக் கேட்கும்.

நாடுவிட்டு நாடுவந்து நடுச்சந்திகளில் நின்றும்
நடமாட்டம் இல்லாத புல்வெளியில் நின்றும்
நடுங்கும் உறைபனிமேல் நாற்பதுபேர் நின்றும்
உடைகள் சில அணிந்தே உருண்டு புரளுவார்.
இத்தனைநாள் இங்கிருந்தும் இப்படியும் செய்யலாமென
எமக்குத் தோன்றவில்லை எள்ளவும் எண்ணவில்லை.
பொருத்தம் இல்லாக் காட்சியும் புரிந்துகொள்ளாப் பாடலும்
பார்க்கையிலும் கேட்கையிலும் பைத்தியம்தான் பிடிக்கும்.

நாற்பதிலே நரைதொடங்கும் பார்த்திருக்க முடிவற்றும்
ஏற்பார்கள் எல்லோரும் இது உலக நியதி.
முதியோர்கள் மண்டையிலே முடி அதிகமிருக்கும்
நரைபோடும் வேளையிலும் நன்றாகக் கறுத்திருக்கும்
இதுஎங்கள் திரையுலகில் இப்போதைய வழக்கு.

பத்து நிமிடம்மேல் பதினைந்து பேரோடு
முட்டி முட்டி மோதுவார் நாயகனார்

கைமுட்டி கொண்டு மூர்க்கமாய் குத்தினாலும்
 மொத்தமான தடியினால் மண்டையில் போட்டாலும்;
 சித்தம் கலங்காது கச்சிதமாய் சமரிடுவார்
 சிந்தாது குருதி சிவக்காது மேனி
 பத்தடிமேல் பாய்ந்திடுவார் அப்போதும்
 இப்படியா இந்தியா எனக்கேட்ட மகனுக்கு
 எடுத்தியம்ப முடியாமல் எந்தலையை மாய்க்கின்றேன்.

போலி மனிதர்கள்

ஊருக்கு உழைப்பதென்று வீரியம் பேசுவார்; நாலு
 பேருக்கு நடுவிருந்து நற்றமிழால் குரைப்பார்
 காரியம் செய்வதுபோல் தம்பெயரை வளர்ப்பார்
 யாரும் அறியாமலே ஆயிரமாய் சேர்ப்பார்

பேரவையில் எழுந்துநின்று பேச்சுதனை வளர்ப்பார்
 ஆரணங்கு ஒண்தமிழை வார்த்தையினில் கலப்பார்
 நேர்வழியில் போகாது சேர்த்ததொகை மறைப்பார்
 ஓர்சதமும் ஈயாத வாழ்க்கையினை அமைப்பார்

போர்த்த புலித்தோலுடைய பசுவினமாய் இருப்பார்
 பாரிதனில் சேவகன்போல் பார்த்திருக்க நடிப்பார்
 ஊர்த்துயரில் உடல்வளர்த்து உத்தமர்போல் உழல்வார்
 வார்த்தையினில் கோர்த்தவரி உண்மையிது உணர்வீர்

(2000)

தீராதோ நீரிழிவு

முந்திரிகை திராட்சை முக்கனி சர்க்கரை
மூக்குமுட்ட உண்ட காலம் அன்று
மூதாதையர் அறியாமல் மரபுவழி வந்ததொன்றால்
முகர்ந்திடவும் முடியவில்லை முதுமையிலே இன்று

சர்க்கரைசேர் மோதகம் சீனியுடன் சிவந்தஅவல்
வேர்க்கடலை வடை வெட்டிவைத்த உனர்க்கரும்பு
அத்தனையும் படைத்து கலைமகளில் கால்பணிந்தும்
ஆசைக்கோர் உருண்டை வாயினுள்ளே தள்ளவில்லை

இடைவிடாத தாகம் இருந்துகொண்டே இருக்கும்
அடிக்கடி கழிவறையின் படியேறச் செய்யும்
அடிமுதல் தலைவரை இடைவிடா அரிப்பிருக்கும்
தடியனாக இருந்தாரையும் தடிபோல் ஆகச்செய்யும்

கண்பார்வையைத் தாக்கும் கவனமின்றேல் குருடாக்கும்
புண்பட்டால் மாறாது பத்துவிரலும் பழுதாகும்
கழிவுநீர் பிரிக்கும் சிறுசீரகத்தைத் தாக்கும்
விழிக்குள் எண்ணெய்விட்டு வாழ்வதே வாழ்வாகும்

ஏனிந்த வாழ்க்கையென்று எண்ணி நானிருந்தபோது
தானுண்டு அனச்சொல்லி நாட்டுவைத்தியர் சொன்ன
கசப்பான பாகற்காய் வேம்பட்டைக் கசாயம்
நானுண்டும் தீரவில்லை நாற்பதிலே வந்தவினை

குளிசைகள் ஒன்றாகி இரண்டாகும் அதன்பின்னால்
குத்திடும் ஊசியினால் மருந்துகள் உள்ஏறும்
குருதியின் அடர்த்திகூடி இதயத்தையும் தாக்கும்
மருந்தினை மறந்துவிட்டால் முடிந்துவிடும் ஆயுள்

நாணிந்தக் கதைகளைக் கேட்டறிந்துதான் சொன்னேன்
நாற்பதை நெருங்குவதால் ஊர்க்குதவே வந்தேன்
இனிப்பினைத் தொடவிடாத 'சர்க்கரை வியாதியை'
தொலைப்பதற்கு ஓர்வழி சீக்கிரம் தேடவேண்டும்

(2005)

ஏக்கம்

இலண்டனுக்கு வந்து இருபத்தைந்து ஆண்டாச்சு
இருப்பிடம் வேலை பிள்ளைகள் இரண்டாச்சு
இன்னும் இரண்டு வீடு வாடகைக்குக் கொடுத்தாச்சு
மனைவிக்குச் சிறியகார் எனக்குப்பெரிய 'பென்ஸ் கார்'

பெரிய வீட்டோடு 'பிரிட்டிஷ் பாஸ்போட்'
எல்லாமே வசதியாயிருக்கு எதுவித குறையுமில்லை
இப்படித்தான் எமைப்பார்ப்போர் எண்ணுவார்

துன்பமில்லை

இருந்தும் என்மனதில் என்றுமே அமைதியில்லை

தமிழார்வம் எனக்குண்டு தமிழ்நூல்கள் பலவுமுண்டு
நினைத்தவுடன் கதை கவிதை எழுதிடவும் திறமையுண்டு
அன்பான மனைவியுண்டு அறுசுவைபோல்

உணவுமுண்டு

ஆனாலும் பிள்ளைகட்குத் தமிழுணவில் ஆர்வமில்லை
பிட்டென்றால் 'பீசா' தோசையென்றால் 'பற்சா'
மரக்கறி சோறு என்றால் மற்றவர்க்கு 'மைக்டொனாட்'
இப்படியாய் இருபதாண்டு காலத்தைக் கழித்தாச்சு.

தமிழார்வம் கொண்ட எந்தன் தவமிருந்து பெற்றவாயில்
தவறிக் கூட ஏனும் தமிழை நான் கேட்டதில்லை
'அ' னாவும் தெரியாது அழகான தமிழிசையின்
தேனான பாடல்கள் தீண்டாது அவர் செவியை

பட்டுடுத்துப் பொன்நகைகள் பலவணிந்த மனைவியுடன்
பெருவிழா அழைப்பிற்சென்று பலர்பார்க்க முன்வரிசை
இருக்கையில் அமர்ந்து, இருவரும் எழுந்துசென்று
குத்துவிளக்கேற்றி, கூடவந்து அமர்ந்த டாக்டர்
பத்துக் கதைகள் கூற பல் தெரிய சிரித்தும் நெஞ்சு
பக் பக்கென்றே அடிக்கடி இடித்துநிற்கும்

வீதியுலா சென்றமகன் வேதனையை வளர்ப்பானோ?
பாதிஇரவு கழிந்தபின்னால் நாதிக்கெட்டு நுழைவானோ?
பாதி உடையணிந்து தோழருடன் சென்றமகன்
ஊதிப் புகைவிட்டு தோழருடன் உழல்வானோ?
ஏழிசையைக் கேட்டுவிழி மேடையிலே மலர்ந்தபோதும்
பாழாய்ப் போனமனம் பெற்றவரையே நினைந்திருக்கும்

ஊரைவிட்டு தூரதேசம் வந்ததினால் பலஉழைப்பு
பேரைச்சொல்ல ஒருவரின்றி போனதினால் இதுஇழப்பு
நரைவிழுந்து போனபின்தான் ஞானக்கண் திறப்பு
யாருக்குச் சொல்லியழ இங்குபலருக்கு இது நடப்பு

(2005)

(இக்கவிதை 'வடலி' மாத இதழில் வெளிவந்தபோது அதன் ஆசிரியர்
திரு.வேந்தர்கோன் தொலைபேசியில் அழைத்து இந்தக் கவிதையை
எழுதியவருக்கு எத்தனை ரிள்ளைகள்? எத்தனை ஆண்? எத்தனை பெண்
ரிள்ளைகள்? அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? என்று கேள்விமேல்
கேட்டதாகவும், தான் அவற்றைக்கேட்டு சிரித்துக்கொண்பேரிருந்ததாகவும்
கூறினார்.)

எப்போதும் காத்திருப்பு

கருவுற்ற நான்முதலாய் உருவாகி உலகில்வர
அன்னை உடலுள் காத்திருப்பு

சிகவாகி சிற்றுடல்புரட்டி தவழ்ந்து தடுமாறி
குறுநடை நடைக்க ஓராண்டு காத்திருப்பு

அம்மா என்றுசொல்லி அழுதுசிரித்து முரண்டிரிடித்து
ஆண்டு ஐந்து பள்ளிக்குக் காத்திருப்பு

அறிவோடு அனுபவமும் குறையாத உடற்பலமும்
நிறைவாக இருபதாண்டு காத்திருப்பு

கைநிறைய ஊதியமும் கண்நிறைய உடலழகும்
மைவிழியாள் மாலையிட மணவறைக்குக் காத்திருப்பு

குடும்பம் கௌரவம் சிறப்பு சந்தோசம்
இடுக்கண் கவலை எல்லாமங்கு காத்திருக்கும்

பிள்ளைகள் பெருமைபார்த்து பேரர்பூட்டர் பார்த்து
எல்லாமே இனிதுவர முதுமை காத்திருக்கும்

உடல்நலம் குன்றும் உள்ளமும் சோர்வடையும்
இல்லாத நோயெல்லாம் உடல்புக காத்திருக்கும்

பெற்றமனம் பித்தாகும் உற்றவரே பகையாகும்
எல்லாமே ஒவ்வொன்றாய் பறிபோகக் காத்திருக்கும்

இல்லாளும் இல்லாமல் எழுந்திருக்க இயலாமல்
எந்நாளும் நீள்துயிலில் செலவாக காத்திருக்கும்

ஏணிந்த வாழ்க்கையென்று நாளெல்லாம் நினைவுவரும்
என்றாலும் எம்வாழ்வு காலனூக்காய் காத்திருக்கும்.

(2006)

(புலவர் திருமதி. சுசீலா அரங்க முருகையன் அவர்கள்
தொலைபேசியில் பாராட்டியதின் தான் இதனைப்பற்றி ஐ.பி.சி
வானொலியில் கூறப்போவதாகவும் கூறினார்.)

இலண்டனுக்கு ஏன் வந்தேன்?

காலையில் எழுந்ததும் கடுங்குளிர் வந்து காதைக் கடிக்குது
கடுங்குளிர் போக 'கீற்றரை'ப் போட்டால் கையிலை கடிக்குது

'காரினில்' அமர்ந்து காரியாலயம் செல்லக் கடினமாய் இருக்குது
கால்நடை, மிதிவண்டி, கடுகதி மோட்டார்கள் பாதையை நிரப்புது

பக்கத்து ஊருக்கு பவனிபோல் செல்லப் பலமணி எடுக்குது
பக்கத்து வண்டிச் சாரதி முகத்திலும் கடுகு வெடிக்குது

வேலையில் அமர்ந்து கண்ணியைத் தொட்டதும் கடிதங்கள்
முட்டுது
காலையில் இருந்து கண்ணியைப் பார்ப்பதால் கண்ணீர் கொட்டுது

வீட்டிற்கு வந்ததும் வயிற்றிற்குள் போட என்ன இருக்குது?
வாய்நோய், மனநோய், கால்நோய், காய்ச்சல் எனச்செய்திகள்
பெருகுது

தொலைக்காட்சி தொட்டதும் தொடர்பிலாத் தொடர்கள்
தொல்லை கொடுக்குது
தித்திக்கா நிகழ்வுகள், சிரிப்புகள், தமிழ்க்கொலை தினசரி
நடக்குது

தாயகச் செய்திகள் சோகங்கள் கேட்கையில் தாளாமல் இருக்குது
தியாகங்கள் வீரர்கள் வெற்றியைக் கேட்கையில் பெருமிதம்
பிறக்குது

பருவ காலங்கள் நான்கென்று அழகாய்ப் பாடல்கள் இருக்குது
வருடம் முழுவதும் பாழாய்ப் போனமழை தினமும் கொட்டுது

பள்ளிகள் கோனில்கள் புதுப்புது ஊர்களில் புதியதாய் முளைக்குது
குள்ள நோக்கமும் குறுகிய பார்வையும் தெள்ளமாய் தெரியுது

வருவாய் தேடிட வசதியாய் வாழ்ந்திட அடைக்கலம் கிடைக்குது
பெருமையாய் 'பிரித்தானியப் பிரஜை' தாமென்று பேச்சுக்கள்
நடக்குது

இண்டன் மாப்பிள்ளை என்றொரு பெருமை எனக்கும் இருந்தது
இன்றது மாறி ஏன்வந்தேன் என்றொரு கவலையும் பிறக்குது

என்ன செய்வது? இப்படி வருமென்று யாரெண்ணிப் பார்த்தது?
எழுதித் தீர்ப்பதில் நிம்மதி பிறக்குது! வயதும் போட்டுது!

(2007)

(இந்தக் கவிதையைப் படித்த பெயர் தெரிந்த, தெரியாத பலர்,
அருமையான கவிதை என்று கண்ட இடமெல்லாம் பாராட்டினார்கள்.)

அன்றும் இன்றும்

கிளித்தட்டு, கெந்தல், கிட்டியடி, தாச்சி
இலுப்பங்கொட்டையடி என்றிருந்தேம் அன்று.
வெளிக்கிட்டடுத்திரியாமல் வீட்டுக்குள்ளே இருந்து
கண்ணிக்குள் ஆட்டுகிறார் இன்று.

பிட்டு, இட்டளி, இடியப்பம், தோசை சம்பலுடன்
பாலைப்பழம் எப்போதும் ருசிக்கும் அன்று.
பீசா, 'மக்டொனால்ட்', பொரித்தமீன், கோழி என்று
பெரியவர்கள் கூட அலைகிறார்கள் இன்று.

பரியாசி வைத்தியமே பரம்பரையாய் இருக்கும்
அரைவாசி வைத்தியரும் ஆயிரமாய் கொல்லார்
பெயர் தெரியா பலநோய்கள் புலத்தினிலே இன்று
உயிர்கொண்டு உலைக்கிறதே பலரிடத்தில் நின்றும்.

ஆயிரத்தில் ஓரிருவர் அருங்கலைகள் கற்று
அரங்கினிலே ஏறிடுவார் அவைமுன்னே அன்று.
ஆயிரமாய் நிதியிருந்தால் அரைகுறையாய்க் கற்று
அடுத்தடுத்து ஏற்றிடுவார் எதுஎதற்கோ இன்று.

அறிவின் திறன்கொண்டு இயல்பாகவே கற்று
அறிவாளி ஆகிவந்தார் அன்று.
பிறனியிலே படிப்பறியார் பெரும்பணத்தைக் கொண்டு
பொறியாளர், வைத்தியராய் வரமுயல்வார் இன்று.

சாதிவெறி கொண்டு பாதி சமூகத்தை
ஆதிக்கம் செய்தார்கள் அன்று.
ஊறிய சாதிவெறி உதிரத்தில் இருந்தாலும்
ஒன்றாக உண்ணுகிறார் இன்று.

பாதிக்கை பட்டவுடன் பத்தடிபோய் நிற்பார்
வீதியிலும் குடியிருக்கார் அன்று.
வாரிசு வளர்ந்தபின்னே விரும்புகின்ற மருகரையும்
வாய்மூடி ஏற்கின்றார் இன்று.

இலண்டன் வாழ்வின் தனியொரு சிறப்பு
இருந்தது பலருக்கு அன்று.
கண்டவரெல்லாம் இலண்டன் வந்துசேர்ந்ததால்
மண்டையே வெடிக்குது இன்று.

ஓடியாடிய மண்ணும் கூடித்திரிந்த இடமும்
நாடுவிட்டு வந்தபின்னும் மறையவில்லை.
ஏடெடுத்து எழுதும்வேளை எப்படியோ இடையேவந்து
இதயத்தில் கணக்கிறதும் குறையவில்லை.

(2009)

பருவங்களின் மாற்றம்

நடக்கும் பருவத்தில் நிலாவினைக் காட்டி
 “நிலாநிலா ஓடிவா!” என்றழைப்பாள் அன்னை
 நடக்கமுடியா வயதில் சக்கர நாற்காலியில் இருத்திவிட்டு
 “உலாப்போகத்தான் வேண்டுமா?” என்றிடுவான் பிள்ளை.

அறுசுவை உணவுஆக்கி அன்புடன் அரவணைத்து
 “வயிறு நிரம்பச் சாப்பிடு” என்றிடுவாள் அன்னை
 சுறுசுறுப்பிலா வயதில் ஒருவேளை உதவு என்றால்
 “நிர்மலாவுக்கு நீச்சல் நாள்” என்றிடுவான் பிள்ளை.

பிறைகாட்டி வளர்த்தபிள்ளை பெயருக்குத்தான் பிள்ளை
 உருவத்தால் பெருத்தானும் பெற்றோர்க்கோ சிறுபிள்ளை
 பருவங்களின் மாற்றத்தால் பரிதவிக்கும் பெற்றோர்
 பாரிதனில் பெற்றதினால் பித்தாகி விட்டார்

கருவாகி உருவாகி கால்நூற்றாண்டு ஆனபின்னே
 அருகினிடும் அரவணைத்த அன்னை தந்தை நேசம்!
 இருவராக இணைந்தபின்னே இறுதிவரை அவரேதுணை
 பெற்றவரோ மற்றவரோ அது கடந்துபோன பாசம்!

எதனைக் கடிக்க? எதனைக் குடிக்க?

வருசும் பிறந்ததும் வாய்க்கு உருசியாய்
வாங்கிச் சமைத்திட கடைத்தெரு சென்றேன்.
கறுப்பும் சிகப்புமாய் கண்ணுக்குக் கவர்ச்சியாய்
கசாப்புக் கடையினுள் பலவகை கண்டேன்.
அடுத்தவர் யாரென அழைப்பைக் கேட்டதும்
அடிவயிற்றில் புளியினைக் கரைப்பதாய் உணர்ந்தேன்.

இரண்டு மனங்கள் என்னுள்ளே இருந்து
இரகசியம் பேசியது என்காதில் கேட்டது.

மாட்டின் இறைச்சியைக் கண்டதும் மனதொன்று
“மைக்டொனாட்” இதுவென்று மகிழ்ச்சி கொண்டது.
மனிதா மயங்காதே மனங்களைக் குழப்பிடும்
“மாட் கெள” வருத்தம் தந்திடும் என்றது.
ஆட்டின் இறைச்சியைக் கண்டதும் மனதொன்று
“மட்டின் றோல்” செய்யச் சிறந்தது என்றது.
அட்டா மடையா அப்படிச் சொல்லாதே
அடியும் வாயும் அவிந்திடும் என்றது.

கோழி இறைச்சியைக் கண்டதும் மனதொன்று
“கென்ரக்கி...!” இதுவென குதூகலம் கொண்டது.
விடிய விடிய இராமர் கதையா? இது
பறவைக் காய்ச்சலைக் கொடுத்திடும் என்றது.
மீனும் இராலும் நண்டும் என்றதும்
சுனாமி வந்ததை மறந்தாயோ? என்றது.

விடியற் காலை வாய்க்கு உருசியாய்
கடைத்தெரு செல்லத் தூண்டிய எந்தன்
மணதுகள் பேசிய பேச்சினைக் கேட்டதும்
மாமிசம் உண்ணும் ஆசையும் நின்றது.

மாமிசம் வேண்டாம் மரக்கறி என்றேன்
மருந்தும் உரமும் கிருமி நாசினியும்
மாறா வியாதியைக் கொடுத்திடும் என்றது.
உப்பை உண்டால் அழுத்தம் கூடும்
கொழுப்பை உண்டால் “கொலஸ்ரோல்” கூடும்
• அரிசியும் மாவும் இனிப்பும் சேர்ந்தால்
சர்க்கரை வியாதி உடலினைத் தாக்கும்.

எதனைக் கடிப்பேன் எதனைக் குடிப்பேன்
எதிலும் கலவை எதிலும் செயற்கை
புதிய பாதைகள் தேடி நாம்வந்தோம்
புதிய நோய்களும் உடலினுள் கொண்டோம்
என்னவோ என்மனம் எண்ணியது இப்படி!
சொன்னது தப்பானால்... இனி உங்கள் இஷ்டப்படி!

(2006)

(மாட்டு நோய், ஆட்டு நோய், கோழி நோய் என்று அடிக்கடி
உலகமெங்கும் செய்திகள் வெளிவந்தபோது எழுதியது. இந்தக்
கவிதைக்கும் பல பாராட்டுகள் கிடைத்தன.)

பலம்பெயர் வாழ்வில் அவலங்கள் சில...

குழந்தை

அது சாதாரணமாகவே பத்து மாதங்களில் பிறக்கிறது
 அது ஆணா பெண்ணா என்ற ஆதங்கம் பலருக்கு
 இருக்கின்றது
 ஆணும் பெண்ணும் சமமாக இருக்கவே நினைக்கின்றது
 வேணும் என்றால் வேண்டாததை அழிக்கவும் முடிகிறது.

பள்ளி வயது

பெற்றோரின் ஆசையே பிள்ளையை நடத்துகிறது
 கற்க விரும்புவதைக் கற்கவிடாது தடுக்கின்றது
 பட்டப் படிப்பை விரும்பாவிட்டாலும் படிக்கின்றது
 டாக்டராக்கவே பெற்ற உள்ளம் நினைக்கின்றது.

பல அரங்கேற்றங்கள்

நுழையாவிட்டாலும் நுண்கலைச் செல்வத்தை
 நுழைக்க நூறு வகுப்புக்கள் செல்வதும்
 வீணையைத் தொட்டதும் வாணி என்பதும்
 மத்தளம் தொட்டதும் மேதை என்பதும்
 வாயைத் திறந்ததும் வித்தகர் என்பதும்
 நடக்கும்போதே நர்த்தகி என்பதும்
 குழலைத் தொட்டதும் கண்ணன் என்பதும்
 குறைவின்றி நடக்கையில் குழந்தைகள் என்செய்வார்?

பாதி கற்றதும் போதுமென்றெண்ணி
 தேடிப்பிடித்து மேடைகள் அமைத்து
 பொருந்தாவிடினும் பெரும் பொருள் கொடுத்து
 பக்க வாத்தியம் பலவும் அமைத்து
 அறியாதவர்க்கும் அழைப்பிதழ் கொடுத்து
 விரும்பாதவரையும் வாவென்றழைத்து
 வெளிநாட்டவரையும் வலிந்து இழுத்து
 வரிசையாய் முன்னால் கதிரையில் இருத்தி
 வார்த்தைக்கு வார்த்தை விழுந்து சிரித்து
 விருந்தும் கொடுத்து வாழ்த்திட அழைப்பார்

மற்றவர் பார்த்து மனதினாள் ஏங்கி
 சற்றும் சிந்தியா சிற்றறிவாளராய்
 பித்துப்பிடித்துப் பேதலித் தலைவார்
 சித்தங் கலங்கிச் செய்வதறியாது
 வங்கிப் படியேறி வாய்விட்டுப் பொய்சொல்லி
 எக்கடன் பட்டேனும் எண்ணியதை முடிப்பார்
 எப்படியாயினும் அரங்கினில் ஏற்றிப்
 பிறனிப் பயனைப் பெற்றதாய் மகிழ்வார்.

பெரியோர் வாழ்க்கை

யார் பெரிதென்ற போட்டியில் பணத்தை
 வாரி வாரி வீணே இறைப்பார்
 பெரும் பெயர் பெறவேண்டும் என்பதற்காகப்
 பட்டங்கள் தாமே தமக்கிடுவார்
 காரின் இலக்கத்தில் தம்பெயரைக்
 கலந்து பலர்காண விடுவார்
 போரின் அணர்த்தங்கள் பிறந்தகத்தில் பாராமல்
 பூனைபோல் கண்களை மூடியே வாழ்கிறார்.

பதவிக்குப் போட்டிபோடும் பக்தர்களின் கூட்டம்
 பணத்தைச் சேர்க்கும் போலிகளின் கூட்டம்
 அதிகமாய்ப் பேசும் அறிவினிலிகள் கூட்டம்
 அதர்மம் புரியும் ஆணவக் கூட்டம்

முட்டி மோதும் காட்டான்கள் கூட்டம்
 அருவருப்பாய் நடக்கும் அநாகரிகர் கூட்டம்
 பொதுநலம் பேசும் சுயநலக் கூட்டம்
 பொது இடங்களில் பலவாய் உண்டு.

(மதிப்பிற்குரிய கவிஞர் திரு. செல்வராஜா அவர்க்கு,

தங்களின் புலம் பெயர் வாழ்வில் 'அரங்கேற்றங்கள்' என்னும் கவிதையை மார்ச் மாத வடலியில் பிரசுரித்திருந்தோம். இதுவரை பல வாசகர்கள் இக் கவிதையைப் பாராட்டி எங்களுக்குக் கவியுள்ளனர் என்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்தருகிறோம். தங்களின் துல்லியமான அவதானிப்பும் கவித்துவமும் பலரையும் கவர்ந்துள்ளது. தாங்கள் முகவரியை அனுப்பினால் இதழை அனுப்பி வைப்பதில் மகிழ்ச்சியடைவோம்.

தங்கள் எழுத்துப்பணி தொடர வாழ்த்துக்கள்.

அ.வேந்தர்கோன், வடலி)

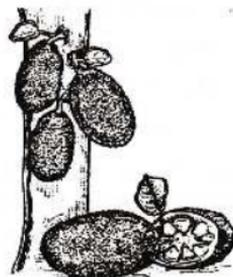

பலாக்கனி

ஆடிவருகையில் கோடிப் பலாவின்
 பிஞ்சுகள் பழுக்கும்
 மூடிவைத்த தேனென வண்டுகள்
 முட்களில் மொய்க்கும்
 ஓடிக்கிளைகளில் ஓட்டிய ஓர்அணில்
 ஓட்டைகள் துளைக்கும்
 பாடித்திரிந்த பறவைகள் கண்களில்
 புத்தொளி பிறக்கும்
 தேடிவந்தங்கு கிளைகளில் தங்கி
 தருணம் பார்த்திருக்கும்
 சோடிசோடியாய் சேர்ந்து கிளைகளில்
 சுவைத்திடக் காத்திருக்கும்
 தேடி எடுத்தொரு நீள்தடிநுனியில்
 கத்தியைக்கட்டி, கனியை
 வாடிய பறவைகள் விலகிட வீட்டினுள்
 வெட்டி வைத்திருவோம்.

துளைத்திடும் வாசனை திசையெங்கும் பரவ
 செய்தியை அறிவார்
 அழைத்திடாமலே அனைவரும் வந்து
 அடுக்கடுக்காய் அமர்வார்
 வளைத்து இருந்திட வெட்டிய கனியதன்
 வெள்ளைப் பால்தனை
 அழுத்தி எண்ணெயைப்பூசி எடுத்தபின்
 அரிந்திடும் அன்னை

வளத்தில் இருந்து வழங்கக் கைகளில்
வரிசையாய் வாங்கி
சுளையை எடுத்து சுவைக்கும் இன்பம்
சொல்லி மானாது
இளையவர் முதியவர் அனைவரும் கூடி
பழைய கதைகள் பலமுறைபேசி
விழுந்து சிரிக்க சுவைகள் நானிலும்
நெஞ்சிலும் ஊறும்.

பூக்களும் பாட்டியும்

பலவர்ணப் பூக்களெல்லாம் பார்ப்பதற்கு அழகாகப்
பசுமரங்களில் இருந்தபோது

“பாரீரோ அதனழகைப் பகலெல்லாம் பார்த்திருந்தால்
பசிகூட எடுக்காது.

ரீங்காரம் பாடுகின்ற தேனீக்கள் சங்கீதம்

இரவு பகல் கேட்டுதங்கே.

காற்றில் கலந்த நரை நேரே நாசில்பட

ஊற்றாக ஓடுதே இளமை.”

பக்கத்து வீட்டுக்காரரோடு பல்லில்லாப் பாட்டியின்
பலவேளை உரையாடல்.

மொட்டாகி மலர்ந்து மலராகி மணங்கமழ்ந்து
 மரமிருந்த மெல்லிதழுக்கு சிலநாளே புனிவாழ்வு
 அழகான மலர்களின் அழகிழந்து நரையிழந்து
 இதழுலர்ந்து உள்ளிருந்த சுவை வரண்டு
 அடித்த காற்றில் உடல்பிரிந்து உயிரிழந்து
 அடிமரத்தில் பரவலாக பாதையெல்லாம் படிந்தனவே.

பழுப்பு நிறம் மஞ்சள் நிறம் வெளுப்பான சிவந்த நிறம்
 உயிரற்றுக் கிடந்தபோதும் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்
 அழகான காட்சி அது.

அழகு தமிழெடுத்து அருமைக் கவிபுனைய
 அழைத்திட்ட காட்சி அது.

இழுத்துச் சென்று என்மனதில் இக்கவிபொங்க வைத்த
 இனிமையான காட்சி அது.

“பாழாய்ப்போன பூக்களெல்லாம் பாதையிலே வீழ்ந்ததினால்
 பள்ளம் திட்டி தெரியவில்லை பார்த்து நடக்க முடியவில்லை
 காலைக் கதிர் வந்தபின்பும் கண்பார்வை சரியாயில்லை
 காலிடறி வீழ்ந்ததாலே கடைவாய்ப் பல்லைக் காணவில்லை
 நாலுகாலில் நாய்கள் வந்து நாலுபுறமும் பார்த்துவிட்டு
 காலைத்தூக்கி நின்றுகொண்டு காலைக்கடன் கழிக்குதங்கே.”

பொல்லால் இடித்தபடி சொல்வசைகள் பொலிந்ததங்கே
 பொல்லுப் பிடித்த பாட்டி பொக்குவாயால் புறுபுறுத்தாள்.
 பசிமறக்க வைத்த பூக்கள் பாட்டியின் வசைகள்கேட்டும்
 அசைவற்றுக் கிடந்தனவே சருகெனப் பெயர் பெற்றனவே.

நல்லாக இருக்கையிலே நாலுபேர்கள் புகழ்வார்கள்
 நலமிழந்து வீழ்ந்துவிட்டால் எல்லோரும் இகழ்வார்கள்
 இதற்கு ஓர் உதாரணமாய் இப்பூக்கள் இருந்தனவே
 இதுஇயற்கை எனும்போது என்னிதயம் கனத்ததுவே.

(2005)

புதுவருடத்தில் புதுக்கொள்கை

மங்கல மார்கழி மகிழ்வுடன் மலர்ந்தாச்சு
 அங்குமிங்கும் ஆலய மணிகள் ஒலியாச்சு
 செந்தமிழ்ப் பள்ளிகள் விடுமுறையும் விட்டாச்சு
 எங்கு பார்த்தாலும் யேசுபாலன் தினமாச்சு

மனித வாழ்வோடு பிணைந்தது இசைக்கோலம்
 இதனாலோ என்னவோ உலகெங்கும் இசைவெள்ளம்
 இந்தியா எங்கும் இது இசைவிழாக்காலம்
 இங்கிலாந்து எங்கிலும் இசையோடு விழாக்கோலம்

நத்தார் பாடல் பாடுவாரோடு மேடையில்
 நத்தார் படை ஞானனின் பக்தர்கள்
 இத்தரை வந்ததால் அம்மனின் அடியாரும்
 இணைகின்றார் புத்தர் யூதர் யேசுபக்தர்கள்.

இன்னல் படுவோரை இதமாக அணுகுவார்
எம்மதம் சேர்ந்தால் இன்னல்கள் தீருமென்பார்
அழையாமல் நுழைவார் இயேசு அன்பைப்பொழிவார்
இதனாலே குடுப்பங்களில் பிளவுதனை வளர்ப்பார்.

இது எல்லாம் 'இங்கிலீசு' புதுவருடமென
எம்மண்ணில் இருந்தபோது ஏறெடுத்தும் பாராதோர்
பக்த கோடிகளாய் பரமசிவன் வாசலெல்லாம்
புதுவருடத் தினத்தன்று பொங்கியே வழிவார்.

சந்தோசம் வேண்டுமென்றால் சாதிமதம் பாராள்
சந்நிதியில் சபைநடுவில் சரிநிகராய் நடப்பார்
தன்நிலைமை மாறுமென்றால் தன்குலத்தை இழுப்பார்
இந்நிலைமை மாறுவதை ஒருபோதும் அறியார்.

புதுவருடம் பிறந்தவுடன் புதுக்கொள்கை கொள்வார்
புகைக்கமாட்டேன் மதுப் போத்தல்கள் திறக்கமாட்டேன்
பொய்சொல்லேன் புறஞ்சொல்லேன் பலஉறுதி

கொள்வார்
தைமாதம் முடியுமுன்னே புதுக்கொள்கை கைவிடுவார்

எத்தனையோ கதைகளுண்டு எழுதிடத்தான்

முடியுதில்லை
எடுத்துச்சொன்னால் கோபம்வரும் எதிரியைப்போல்

எண்ணம்வரும்
கடுங்கோபம் சிடுமுஞ்சி கபடத்தனம் களைந்து
இடங்கொடுத்து இவ்வுலகில் ஒன்றாக வாழ்வோமே.

இளநெஞ்சே கேளாயோ!

எடுத்துவைக்கும் ஓர்அடியும் இறுதிவரை அழியாது
இவ்வுலகைப் பிரிந்தபோதும் படிந்தகறை மறையாது

குடிமயக்கம் சூதுகொள்ளை நொடியின்பம் நேர்மையின்மை
குடிகெடுக்கும் ஆயுதங்கள் கனவில்கூட நினையாதே!
இடையினிலே சேரும்எண்ணம் இளவயதின் பாதையில்லை
நடைபோடு நல்லவனாய் இன்பத்திற்கோ எல்லையில்லை!

பிறப்புரியும் குற்றங்கள் பிறந்தவர்க்குப் போதனைகள்
மறந்தும்கூட மற்றோரின் நிம்மதியைக் குலைக்காதே!
இறைவன்மீது பழியைப்போட்டு ஆலயத்தில் புரண்டாலும்
உன்பாவம் உன்னோடே மறையாது வேதனைகள்!

மற்றவரின் பொருள்திருடி மகிழ்வாய் நீவாழ்ந்தாலும்
குற்றம்உன்னை கொடியசிறை வாழ்வினுக்கே வழிவகுக்கும்!
பெற்றஅன்னை தந்தைஉள்ளம் பரிதவிக்கும் அறியாயோ
சுற்றம்உன்னை தூரவைக்கும் தூற்றும் நிலைதவறாதே!

(இளையோர் சிலர் அறியாமையினால் அடிதடி சண்டை, பணமோசடி
செய்து வொலீஸ், வழக்கு, சிறைவாசம் என்று அலைந்தபோது அவர்களின்
வெற்றோர் மட்ட துன்பங்களைக் கண்டு எழுதியது.)

கொடுமை நிறைந்த உலகு

இனம்படும் இன்னல்கள் கேட்கையில் எந்தன்
மனம்படும் வேதனைகள் சொல்லி மாளாது
நினைந்திடும் போதெல்லாம் நெஞ்சிற்குள் என்றும்
நினைவு தடுமாறும் நெருப்பது மூளும்
தினமொரு தீனி இனசனம் நண்பருடன்
சனியது வந்துவிட்டால் சேர்ந்து கும்மாளம்
இனசனம் மறந்து இன்பமே எண்ணுவோரை
கனவினில்சுட காண்பதை நினைவேன்.

அரசியல் பிழைத்தார்க்கு அறமே கூற்றாகும்
அருமையான கூற்று அழகான தமிழ்
அரியணை ஏறிவிட்டால் அகம்பாவம் தலைக்கேறும்
இரக்க குணம்போகும் இல்லாத ஆசைவரும்
அரக்கரைப்போல் ஆட்சிசெய்ய அறிவது மழுங்கிப்போகும்
விருப்பமெலாம் பெரும்புகழில் வீழ்கின்ற மாலைகளில்
செருக்குடனே செப்புவதும் செயற்படவும் தொழிலாகும்
அருமையாக வாக்களித்த மக்களின் அறிவுரைகள்
எருமை மாட்டின்மேல் பெய்த மழையாகும்.

செந்தமிழில் எழுதிவைத்த செழுமையான பொன்மொழிகள்
எந்நாட்டு மன்னார்க்கும் இந்நாளும் ஏற்பாகும்
பதவிக்கு வந்துவிட்டால் படியிறங்க மாட்டார்
மிதமிஞ்சிப் பணம் பெற்றால் மூச்சவிடமாட்டார்

இதயமே இல்லாது சுயநலமாய் அரசாள்வோர்
 இருந்தென்ன இல்லாது ஒழிந்துதான் போயென்ன!
 எத்தனைபேர் எடுத்துரைத்தும் எழுதிவைத்தும்
 இதுவே இன்றுலகில் நியதியாகி விட்டதன்றோ!

பாதையோரத்தும் படமெடுக்கும் கருவி (Speed Camera)

படமெடுக்கும் கருவியொன்று
 பாதையோரம் நிற்குகொண்டு
 பையப்போ என்பதுபோல் பார்க்கிறது
 பாய்ந்து செல்லும் வண்டிகளும்
 பக்கத்தில் வந்தவுடன்
 பணிவுடனே செல்வதுபோல் தெரிகிறது

படமெடுத்தால் பயமெதற்கு?
 பெருமையன்றோ எனச்சொன்னேன்
 பொலிசாரின் கருவியப்பா
 பாய்ந்து சென்றால் பிடிக்குமப்பா
 அதிவேகம் செய்ததற்கு அபராதம் கேட்குமப்பா
 அதனால்தான் அடக்கமென அசையாது
 நின்றறிட்டேன்

சாலைகளின் சங்கமத்தில் ஒளிக்கம்பம் (Traffic Lights)

சாலைகளின் சங்கமத்தில் ஓங்கிநிற்கும் கம்பத்தில் செக்கச் சிவந்ததொன்று சிரிக்காமல் நிற்கும் சந்தன நிறத்திலொன்று விட்டுவிட்டு ஒளிரும் பச்சை நிறத்திலொன்று பாதையில் போகச்சொல்லும்.

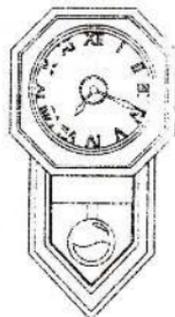
வரிசையாய் வரும் வண்டிகளின் வேகத்தை நெரிசலைக் குறைக்கவென்று நட்ட ஒளிவிளக்கு எரிகின்ற ஒளிபார்த்து எல்லோரும் நின்று தரிசனம் செய்தபின்னரே தம்வழி போகச்சொல்லும்.

நாடிடும் வண்டியெலாம் நீள்வரிசை நின்றாலும் ஓடிடுவர் ஒருசிலர் உணர்வின்றி ஒளிந்து தேடிப் பிடித்தவரை தண்டனை கொடுக்கையிலே வாடிடுவார் தாம்செய்த தவறினை நினைத்து.

கழகாரம்

துள்ளி ஓடிவிட்ட முள்ளினைப் பார்த்துவிட்டு
துள்ளியே எழுந்திடுவார் துரிதாய்
பள்ளிக்குச் செல்லும் பாலகர் யாவரும்
முள்ளிணையே பார்த்தபடி செல்வார்

தள்ளியிடித்துக் கொண்டு தம்முன்னே செல்வோரை
தாண்டியே சென்றிடுவார் வலியோர்
எள்ளாவும் பிசகாத முள்ளொருகால் நின்றுவிட்டால்
என்னதான் செய்வாரோ உலகோர்?

வேலையில் அமர்ந்தபோதும் வீட்டிற்குப் போகும்போதும்
முள்ளிணையே பார்த்தபடி இருப்பார்
காலையிது மாலையிது என்றுமுள் சொல்வதையே
நாளிலும் பொழுதிலும் கேட்பார்

கவிஞரும் காதலரும் காவியம் படைப்போரும்
காலங்கள் போதாதென்று பகர்வார்
கண்காது காலோடு கிழமாகப் போனபின்னே
காலங்கள் போதுமென்றும் எரிவார்

மரநிழலைப் பார்த்து மாலையிது காலையென
அறிந்து வாழ்ந்த காலமன்றோ அன்று
இரவைப்போல் பகலிருக்கும் இங்கெல்லாம் அதுவன்றி
சிறுஅணுவும் அசையாது இன்று

டிக் டிக் எனத்துடிக்கும் கடிகாரம் நின்றாலும்
 சத்தமில்லாமல் உலகம் ஓடும்
 இதயமென்ற கடிகாரம் இடையினிலே நின்றாவிட்டால்
 தசைக்கூண்டை விட்டுஉயிர் போகும்

சில ஒலியெருக்கிகள்

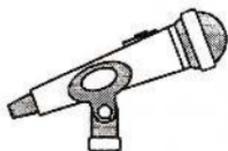
எழுந்து நின்று பேசத்தொடங்கையில்
 எழுந்து வந்து அதனைத் தொடுவார்
 எழுந்தவர் நின்று வணக்கம் சொல்கையில்
 ஏற்றி இறக்கி முகத்திலும் இடிப்பார்
 பாதி நேரம் எழுந்தவர் பேசுகையில்
 அருகே நின்று அதனைப் பிடிப்பார்
 எழுந்தவர் முறைப்பார் தொடுபவர் சிரியார்
 இவற்றினைப் பார்த்திடும் சபையினர் எரிவார்

மேடை நிறையக் கலைஞர்கள் இருப்பார்
 மேடையில் 'மைக்'கை மருந்துபோல் வைப்பார்
 பாடுவோர் பாடல் பாதி கேட்காது
 பக்கவாத்தியம் எதுவும் கேட்காது
 திடீரென இடிபோல் மத்தளம் கேட்கும்
 வயலின் ஓசை வாளைப் பிளக்கும்
 இடையே ஏதோ இரைச்சல் கேட்கும்
 இருப்பவர் செவிப்பறை அதிர்ந்து நிற்கும்

இருந்தவர் மீண்டும் மேடைக்கு வருவார்
 இணைப்பை இருமுறை இழுத்துப் பார்ப்பார்
 இருவர் நடுவில் இழுத்ததை விடுவார்
 முகத்தைச் சுழிப்பார் முன்னின்று பார்ப்பார்
 மூன்று பாடல் முடிந்த பின்னரும்
 முறுக்கி முறுக்கி ஏதோ செய்வார்
 இசையும் பாட்டும் இடையிடை கேட்கும்
 இருப்பவர்க் கெல்லாம் தலையிடி கொடுக்கும்
 பாட்டும் முடியும் இசையும் அடங்கும்
 பாழாய்ப்போனது பிழையற இயங்கும்.

(2004)

(இலண்டனுக்கு வந்துகூட ஒலியெடுக்கீகளை இயக்கத் தெரியாது
 நாயகத்தில் செய்தவைபோல் செய்ததைப் பார்த்து பொறுக்கமுடியாது
 எழுதியது.)

புல்லும் சொல்லிச் சலித்ததுவே

ஓரறிவுதான் எமக்கென்று ஓயாமல் ஓதிடுவார்
 ஆறு அறிவுள்ள ஆன்மாக்கள்
 காரணங்கள் இல்லாமல் காதலர்கள் கதைபேசி
 கடகடவெனச் சிரிப்பார் கோடிக்குள்
 ஏரைக் கொணர்ந்து என்மேல் வைப்பார்
 நீரை ஒருநாளும் பாய்ச்சமாட்டார்
 யாரைநொந்து என்னபயன் என்விதியென்று வான்
 கூரையின்கீழே நானும் குடியிருக்கின்றேன்

ஓராயிரம் வருடங்கள் இப்படியே வாழ்ந்துவிட்டேன்
 ஒருபிள்ளை எனக்கென்று இங்கில்லை
 யாருக்கும் அஞ்சாத யானைக் கன்றுபோல்
 பாரைக்கல்லும் படுத்திருக்கும் பேசாது
 தேரைகள் வந்து தவறாது துளைத்தபோதும்
 தெரியாதது போல் தானிருக்கும்
 ஊரைச் சுற்றிவர ஒவ்வொருநாளும் ஆசை
 ஓரடிவைக்க என்னால் முடியாது

எல்லோரும் என்மீது ஏறுமாறாய் நடந்திடுவார்
 பொல்லாத வலிவலிக்கும் பேசார்
 வெள்ளைப் பசுவொன்று சொல்லாமல் வந்துநின்று
 பல்லால் எனைக்கடித்துப் பசிதீர்க்கும்
 எல்லாநாள் மழையிலும் பொல்லாத வெயிலிலும்
 கல்லருகே காலத்தைக் கழிக்கின்றேன்
 சொல்லவும் தெரியவில்லை செவிமடுப்போர்
 யாருமில்லை
 கொல்லைப்புல்லும் சொல்லிச் சலித்ததுவே!

(2000)

(புற்களும் ஓர் உயிரினம்தானே. அவை வாய்திறந்து பேசினால் எப்படி இருக்கும் என்ற எனது கற்பனை.)

தலைமுடி

தலைமுடி: முளைக்கையில் மிகமகிழ்வார் முகத்திற்கு
 அழகென்பார்
 இழுத்து முன்விட்டு இன்புறுவார் - நரைக்கையில்
 அழுத்திப் பூசுவார் அடுக்கடுக்காய் சாயம்
 வழக்கையானால் வருந்திடுவார் பாவம்!

நீளமாய் வளர்த்திடுவார் நித்தமும் சீவிடுவார்
 நானுமுடிமென்றால் நங்கையர் மிகமகிழ்வார் -
 காளையரோ

ஒடுதெரிய வழித்திடுவார் மேடுபள்ளமாய்
நெளித்திடுவார்
மாடுநக்கியதாய் ஆக்கிடுவார் தலை.

மீசை:

முறுக்கி விடுவார் மூக்கின் கீழ்ச்சிறியதாய்
குறுக்கி விடுவார் அழகாக நறுக்கியும்விடுவார் -
வெறுப்புடனே
வலியைத் தருகுதென்று வண்ணமயில்
மொழிந்திட்டால்
தெரியாமல் ஆக்கிடுவார் அதை.
தும்புபோல் இருக்குமொன்று துரும்புபோல்
இருக்குமொன்று
வம்பு செய்வோரின் பாதியை மழிப்பவருமுண்டு -
கம்பீரமாய்
கோலாண்டவர்க்கும் குலமானும் மண்ணினர்க்கும்
முகத்தில்
வால்போல இருக்கும் வளர்ந்து.

தாடி:

கற்றையாய் வளர்ப்பார் கத்தரித்தும் விடுவார்
முற்றும் துறந்த முனிவர்க்கு உரித்தென்பார் -
ஒருசாரார்
பனிக்காலக் காவலென்பார் பாலகரோ பயப்படுவார்
மனக்கவலை மறக்கவென்பார் சிலர்.
கொள்கைக்கு உகந்ததாய் குறுந்தாடி
வைத்திடுவார்
வெள்ளித்திரை மன்னர் வசீகரத்துக் கென்பார் -
கொள்ளையாய்
நரைக் கம்பிகள் நாளொன்றாய்; வளர்ந்திட்டால்,
அறுத்தே எறிந்திடுவார் அதை.

பொய்முடி: நான்தோறும் அணிவார் நாடகத்திலும் அணிவார்
தோல்போன்ற தலையை முடிமறைத்திடுவார்
- பார்மீதில்
பல்லினமக்கள் அணிவார் பார்க்காமல்
சிலர்புனைவார்
மெல்லவழுகையில் சிரிப்பார் பலர்.

உருவழுகை உயர்விக்க உச்சியில் அணிந்திடுவார்
மிருகத்தின் முடிபோல ஒன்றை - ஒருபோதும்
உள்ளதை மறைக்காத உயர்பண்பே என்மனதை
கொள்ளை கொண்டதென்பேன் யான்.

குளிர்

காலைக் கடித்துவிடும் காதைப் பிடித்திழுக்கும்
தோலில் படும்போது நொந்துவிடும் - நாமெல்லாம்
மேலை நாட்டிற்கு ஏன்வந்தோம் என்று
நானெல்லாம் நலிந்திடச் செய்யும்

மூலை முடுக்கெல்லாம் முற்றாகச் செறிந்திருக்கும்
மூச்சு விடும்போது சென்றுவரும் - பனிமுகில்கள்
பார்வைக்கு அழகாகும் பக்கத்தில் போய்நின்றால்
கூரிய கத்தியின் குத்தாகும்

தலைக்கு ஒருதொப்பி தாவணிக்கு மேலங்கி
கழுத்தைச்சுற்றி கம்பனியால் மூடி - பளுவாக
அணிந்திருக்கும் ஆடைகள் பலஅடுக்காய் ஆனாலும்
தணியாது பனிக்காலத் தாக்கம்

காலில் இரண்டுபட்டை கைகளிலே மூன்றுபட்டை
மேலெல்லாம்மூடி நாலு பட்டை - மேலாடை
எத்தனைதான் போட்டாலும் குளிர்காலத் தாக்கம்
அத்தனையும் இல்லாது போலாகும்

அடுக்களையில் நின்றால் நடுக்கம் மிகக்குறையும்
நறுக்கிவிட்டால்; நங்கை மனம்மகிழும் -

இடைக்கிடையே
வெடுக்கென்று பாய்ந்து வாய்வீரம் காட்டினாலும்
படுக்கையில் அவள் வெப்பராணி

கொட்டும் மழையினிலும் கொதிக்கும் வெயிலிலும்
இட்டமுடன் அங்கே நின்றுவிட்டு - சட்டென்று
பெட்டி படுக்கையுடன் பறந்திங்கு வந்துவிட்டேன்
கட்டிப்பனி என்னை கலக்கிறதே!

நாடு பிடித்திருக்கு நாகரிகம் வலுத்திருக்கு
நம்நாட்டில் இருந்ததுபோல் இருந்திடலாம் - என்றாலும்
கோடைவெயில் எரித்தாலும் ஆடைபல அணிந்தாலும்
சூடு பிறக்குதில்லையே ஏன்?

மணலிலே வீடுகட்டி மழலை பேரனுடன்
அலையாடும் கடலோரம் களித்திருந்தேன் - அதுபோலே
மணல்போல் இருக்குதென்று வெறுங்கையை

விட்டளைந்தால்

உயிர்போய் வந்ததுபோல் உள்ளதே

பார்வைக்கு அழகாகப் படர்ந்திருக்கும் பனிமலைகள் தூரத்தில் நிற்கையில் சுகந்தமாகும் - தாயகத்தைப் பிரிந்திங்கு வந்துவாழும் பெரியவர்களுக்கெல்லாம் மருந்தொன்றைக் குடித்ததுபோல் ஆகும்

கிடுகிடுக்கும் பல்வரிசை குளிர்காலம் என்றால் அடிக்கடி பசியெடுக்கும் அதன்வேலை - சிலவேளை முடியாமல் தொடர்ந்திருக்கும் மூடுபனி கண்டால் விடியாமல் இருக்காதோ என்பார்.

உதைபந்தாட்டம் Football

1. பசும்புற்றரை செய்து பக்குவமாய் அதைவெட்டி கசங்காத கம்பளமாய் ஆக்கிடுவார் - அதனிடையே நெடுவெண் கோடுகளும் நீள்சதுரம் வட்டமும் நடுவினிலும் இடுவார் பொட்டு.
2. உருண்டையான ஒருபந்தை ஓடிஓடிப் பதினொருவர் உருட்டி இருபுறமும் அடித்திடுவார் - இருதடிக்குள் வைத்த இடத்திருந்தும் விளையாட்டின் திறன்கொண்டும் புகத்தினிட்டால் பெறுவார் புகழ்.

3. கூச்சலிடுவார் கூத்துமிடுவார் கூடிப்பேரிரைச் சலிடுவார்
ஏச்சுக்கள் பேச்சுக்கள் ஏராளமிடுவார் - பேச்சுமூச்சின்றி
அடங்கிப்போவார் தடங்கலின்றிக் 'கோல்' போட
எதிர்த்தரப்பார் இடங்கொடாது விடின்.
4. காலால் தொடும் பந்தைக் கைதொட்டால் குற்றம்
காவல் நிற்பவர்க்கே அதுசொந்தம் - இனிமேல்
ஏலாது எனும்போது எதிராளியை உதைப்போரைக்
குழாமைவிட்டே துரத்திடுவார் குழலார்.
5. வாரத்தில் ஆயிரமாய் வருடத்தில் கோடிகளாய்
வீரர்கள் பெற்றிடுவார் ஊதியம் - பார்ப்பவரோ
கடன்கள் பட்டேனும் காற்பந்துக் குழாமதனை
விடாமற் சுற்றிடுவார் வலிந்து.
6. காற்சட்டை மேற்சட்டை கழுத்தினிலே ஒருபட்டை
பார்க்கும் இடமெல்லாம் பரந்திருக்கும் பதாதை - வீரரைக்
காக்கும் கடவுளைப்போல் எண்ணிடுவார் இடர்ப்படுவார்
ஏக்கம் நிறைந்த வயதில்.
7. சிறுவனாய் அன்று பள்ளியிலே படித்தபோதும்
பெரும்பள்ளி வீரர்களின் பேரறியும் - போட்டிநாளில்
கும்மிருட்டில் பதுங்கியே பள்ளிநின்று வீடுசெல்ல
அம்மாவின் சிறுதடியும் காத்திருக்கும்.
8. ஊரே திரண்டுவரும் உணர்ச்சிகளும் கூடிவரும்
வீராவேசம்கொண்டு வாய்ப்பேச்சுக்கள் எழும் -
போட்டிகளில்
வென்றால் சினிமாவும் வீடுதிரும்பும் வேளைகளில்
நன்றாய் உதையும் விழும்.

9. கந்தைத் துணிகொண்டு காற்பந்து புனைந்துவந்து முந்தைநாளில் முப்பதுபேர் ஆடிடுவோம் - இந்நாளில் இருக்கும் நிலையெண்ணி இதயம் தானாது பெருக்கும்நீர் கண்கள் சுரந்து.
10. அருமையாய் ஒருபந்து அன்னை அனுசரணையுடன் திருவிழாக் காலத்தில் பெற்றிடுவோம் - இருநாளில் இடைவிடாதப் பந்தை இருபதுபேர் அடிக்க உடையுமே உள்ளம்போல் அது.
11. வீட்டுக் கோடியில்ஆடிக் காட்டுப்பாதையில் ஆடி நாட்டுக்கு நாடு ஆடுகிறார் - ஆட்டத்தை ஆண்டுகள் நாலில் ஒருமுறை விளையாடி வேண்டுவார் உலகக் கிண்ணம்.
12. பெயரோடு புகழ்சேர்க்கும் பலகோடி பணம்சேர்க்கும் உதைவாங்கும் பந்தின் விளையாட்டு - இதுநேரம் மதுபோதை மகனாகி மதிக்கெட்டு நிதிக்கெட்டு உதவாமற் போவோரும் உண்டு.
13. வரிசையாய் நின்று விளையாட்டைப் பார்க்கையிலே குருதியும் வேகமாய் ஓடும் - அருகினிலே பந்தைக் கொண்டுசென்று 'கோல்' போடும்
வேளையிலே
உதைப்பவரைப் பார்த்துதைப்பார் பின்னால்.
14. தொடமுதல் விழுவார் தேம்பித் தேம்பி அழுவார் அடிபட்டு முறிந்ததுபோல் நெளிவார் - ஒருசாரார் அடிபட்ட இடத்தைவிட்டு எங்கெல்லாமோ தொடுவார் முடிவிலே கோணாமல் எழுவார்

15. சிறுவர்முதல் பெரியோர்வரை சேர்ந்து ரசித்திடுவார்
விறுவிறுப்பான பந்து விளையாட்டை - பொறுப்பின்றி
குடிவெறி நிந்தையும் அடிதடி சண்டையும்
முடிவினில் செல்வார் சிறை.
16. இளவயதில் வீரனாய் வீண்பேச்சிலா ஊமையாய்
குழாங்கள் பலசுற்றிய நினைவுண்டு - இதனாலே
எப்போதோ நடந்தவற்றை ஒருநாளும் மறவாமல்
இப்போது நெஞ்சிருத்தி எழுதிவைத்தேன்.

(1999)

துடுப்பெடுத்தாட்டம் - Cricket

1. ஒருமரத்தின் உடலெடுத்து உரித்துப் பதணிட்டு
ஒத்தடம்போல் எண்ணெய் தேய்த்து - அதற்கு
'கிரிக்கட்' மட்டையெனப் பெயருமிட்டுத்
துடுப்பெனவும் சொல்வார் தமிழில்.
2. பத்துப்பேர் சுற்றிநிற்க பந்தை ஒருவர்வீச
தத்திவரும் தோல்பந்தை மட்டைகொண்டடிக்க -
நிலத்தில்
பட்டுவிடாமல் பிடித்தால் அகல்வார் வெளியே
முக்கி முக்கி அடித்தவர்.
3. கையை மடிக்காது வீசவேண்டும் அதனை
கைகொண்ட மட்டையால் தடுக்கவேண்டும் -
இல்லையெனில்
தகர்க்கும் தடிமுன்றும்; தன்காலை முன்வைத்தால்
உயர்த்திக் காட்டுவார் விரல்.

4. நடுவர் இருவர்; நட்ட தடிக்குள் அடித்துவிட்டு
 ஓடுவர் இருவர்; வட்டத்தைவிட்டு - தரையில்
 முட்டிச்சென்றால் நான்கும் முட்டாமல்
 சென்றால்புள்ளி
 கட்டாயம் பெறுவார் ஆறும்.
5. காலுக்கும் தலைக்கும் கைகள் இரண்டிற்கும்
 நாலுபுறமும் இடுவார் காவல் - இல்லையெனில்
 துள்ளும் பந்துவந்து தோலோடு என்புடைக்கும்
 பல்லும் போகும் பறந்து.
6. சுழல்பந்து வீச்சென்றால் தூரிதமாய் விளையாடார்
 மழைவந்து குழப்பாதோ எனநினைப்பார் -
 வளைபந்தும்
 வரும் ஒருகரையால் விழுந்து சுருண்டுபின்
 விரையும் மறுகரையால் ஒளிந்து.
7. ஒருநாள் என்றால் உற்சாகம்; இடைவிடாது
 ஐந்துநாள் என்றால் சிறுதூக்கம் - ஒருநாளும்
 தவறாது வர்ணனையை வானலையில் கேட்பார்
 பாரெங்கும் மக்கள் பரந்து.
8. குடிப்பார் வரையின்றி; துடிப்பார் துடுப்பாட்டில்
 அடிப்பார் பலநூறு என்றெண்ணி - இடைப்பாட்டில்
 கலகலவெனச் சிரிப்பொலியும் கலைந்துபோகும்
 ஒருநொடியில்
 பொலுபொலுவென விழும்பொல்லைக் காண.

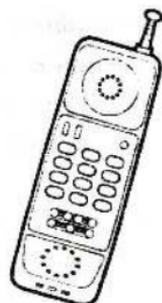
9. ஒருநூறு அரைநூறு அடித்துவிட்டால் புகழ்மாலை
ஒருபந்தில் அகன்றுவிட்டால் பொன்வாத்து -
தவறாமல்
குறிபார்த்து எறிபவர்க்கும் கோணாமல் பிடிப்பவர்க்கும்
பரிவாரம் பலநாளாய்த் தொடரும்.
10. வெள்ளையுடை போட்டு வெயிலில் விளையாடும்
நல்லகுணம் கொண்டோர் விளையாட்டென்பார் -
இந்நாளில்
சிறுதொகைக்காய் சூதாட்டம் குளறுபடி ஏமாற்றம்
வெறும்வெறுப்பை ஊட்டுவார் வீணோர்.
11. முன்னை மாமரத்தில் கோடுகள் மூன்றிடுவோம்
தென்னை மட்டையினில் துடுப்பிடுவோம் -
அண்ணன்
வீசும் பனம்விதைப் பந்தை அடித்துவிட்டு;
மூசிமூசி வலைவருவோம் வீட்டை.

(1999)

கைத்தொலைபேசிகள் Mobile Phone

கண்ணி யுகத்தின் சிறிய கைக்குழந்தை
இணைக்கும் நொடியில் கைகளில் உலகத்தை
இனிய இசையெழுப்பி உரியவரை அழைக்கும்
அருகில் இருப்போர்க்கு எரிச்சலையும் கொடுக்கும்.

ஆபத்தில் கைகொடுக்கும் இனியதோர் நண்பன்
அதனாலே ஆண்-பெண் அனைவர்க்கும் தோழன்
அவசரச் செய்திக்கோர் மனிதனின் சாதனை
அடிக்கடி செய்திவந்தால் நரக வேதனை.

பாதுகாப்பு இதுவென்று பெற்றோர் நினைப்பார்
பகட்டுக்கு இதுவென்று பிள்ளைகள் நினைப்பார்
பாடுபட்டு உழைத்ததெல்லாம் தூசென்று நினைப்பார்
பணந்தின்னி இதுவென்று பெற்றவர்கள் வெறுப்பார்.

இக்காலக் காதலரின் இனிய தூதுவன்
இரகசியக் கதைபேச துணைபோகும் வல்லவன்
தினமொரு வண்ணத்தில் தனிப்பிறவி எடுப்பவன்
இளையோரின் செல்வத்தை கரைத்துக் குடிப்பவன்.

காதலர் கதைபேசி காலத்தைக் கழிப்பார்
கடிதெனவே கடிதங்கள் சிறுசெய்தி செய்வார்
வேதனையைக் கொடுப்பதற்கும் வீணர்கள் அலைவார்
விரும்பாத தோழர்க்கும் விரக்தியை வரவழைப்பார்.

பாய்விரித்துப் படுத்தாலும் பக்கத்தில் கிடத்துவார்
சேயதனை விட்டாலும் சிறிய இதைவிடார்
நோயிதனால் கிடைக்குமென்றும் நிபுணர்கள் நிரூபித்தார்
ஆயினும் இல்லையென்றும் ஆராய்ச்சி செய்கின்றார்.

காய்கறிகள் வாங்கிவர கணவனையும் அழைப்பார்
தாயகத்தில் தந்தைதாயார் தொடர்புகளை வளர்ப்பார்
காரணங்கள் இல்லாமல் யாவரையும் இணைப்பார்
கடன்காரர் ஆனபின்னே இணைப்பதனை அறுப்பார்.

குற்றம் புரிவோர்க்குக் கைகொடுக்கும் கள்வன்
கொடுமைகள் செய்வதற்கும் துணைபோகும் கடையன்
காட்டிக் கொடுப்பதற்கும் சாட்சியாகும் ஒற்றன்
கணனி இணையத்தோடு கலவிசெய்யும் கலைஞன்.

வேலிப் பொட்டினூடும் மதில்மேல் கட்டினூடும்
நாலு பேரைப்பற்றி நாவினிக்கப் பேசியோரும்
நாடுவிட்டு நாடுவந்து நாலு சுவருள்ளிருந்து
ஆடம்பரமாய் பேச அமைந்ததிந்த கையடக்கம்

பகட்டுக்காய் பலர்முன்னே பேசியோர் பலர்
இகத்தினிலே இதுவின்றி அசைவார் எவர்?
நாங்கனெல்லாம் இன்றிதற்கு அடிமைகளாய் ஆனோம்
தீங்குகள் தந்தாலும் துணையெனவே கொள்வோம்!

(2006)

மராங்கள்

மனிதன் எவ்வளவு சுயநலமானவன்!

தாங்கள் பரம்பரையாக வாழும்
 இடத்திற்கு வைத்த பெயர் நாடு
 நாங்கள் பரம்பரையாக வாழும்
 இடத்திற்கு வைத்த பெயர் காடு

தாங்கள் விரும்பிய இடங்களிலேதான்
 நாங்கள் வளர வேண்டும்
 தாங்கள் விரும்பியவர்கள்தான்
 நன்றாக வளர வேண்டும்.

சுந்தலுக்கு மலர் குளிர்ச்சிக்கு நிழல்
 காய்ந்தால் விற்றகு சாய்ந்தால் வீடு
 நோய்க்கு மருந்து வாய்க்கு விருந்து
 ஆய்ந்து பார்த்தால் அத்தனையும் பொருந்தும்

நீரை மட்டுமே எடுக்கிறோம்; ஒருபகுதி
 நிலைத்தின் மட்டுமே வசிக்கிறோம்
 வாரி வாரிக் கொடுக்கின்றோம்
 வாழ்க்கையையே மனிதர்க்கு அளிக்கின்றோம்

எம்மை நம்பி எத்தனை உயிர்கள்!

கிளையில் கூடு உடலில் பொந்து
விழுகின்ற இலைகளுள் வாழ்வுகள் கோடி
அடைமழை முகில்கள் எம்மிடமே ஆரம்பம்
விடுகின்ற மூச்சினில் வாழ்பவர் ஆயிரம்

இருக்குமிடம் சோலை இல்லையென்றால் பாலை
கவிஞர்களின் கற்பனைக் கூடம்
இளைஞர்களின் காதல் பள்ளிக்கூடம்
போராளிகளின் பயிற்சிக் கூடம்

திருடர்களின் பதுங்கும் இடம்
குற்றவாளிகளின் இன்னொரு வீடு
கடத்தல் கைதிகளின் புதுவீடு
சட்டமும் தர்மமும் இல்லாத நாடு

எமக்குப் பேசத் தெரிந்தால்
எமக்கு நடக்கத் தெரிந்தால்
புரியாத பல புதிர்கள் துலக்கிடுவோம்
புதையுண்ட பல உயிர்கள் பெயர் சொல்வோம்

விதைகளை விருத்தியடைய முன்னரே பிடுங்கி
வளர்ச்சிக்குக் கருத்தடை செய்கின்றார்
முளைக்காமலே பலவிதைகள் மடிவதற்கு
இதுதான் உண்மைக் காரணமோ?

ஒரு குலை ஈன்றபின் தன்னுயிரை இழக்கும் வாழை
ஒரு பிள்ளை ஈன்றபின் உயிரிழக்க வேண்டும் என்றால்

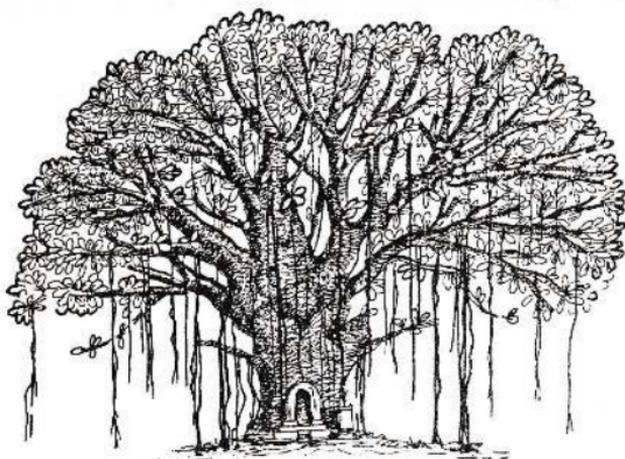
உலகில் சனத்தொகையே பெருகாது
பெண்கள் ஆண்களை ஏறெடுத்தும் பார்க்கார்
தாய்மை அடையாமலே தம்வாழ்வை முடிப்பார்கள்
தாய் என்ற சொல்லே இல்லாது போய்விடும்

காதல் நோய் வராது காதலர்கள் யாரும் இரார்
குற்றங்கள் குறையும் தண்டனைகள் மறையும்
உலகமே மாறுபடும் இது நடக்குமா?

இதனால்தான் மனிதன் சுயநலக்காரன் என்றேன்

எனக்குப் பிடித்தது மனிதனிடம் ஒன்றுதான்
வயது முதிந்தவர்களைத் தாம் மதியாது விட்டாலும்
எம்மினத்தவர் சிலரை அவன் மதிப்பதுதான்

(கவிப்பேரரசு வைரமுத்து அவர்களின் 'மரங்கள்' என்ற கவிதையைப்
படித்தபின்னர் என் மனதில் தோன்றியவை.)

தீரும்ப வருமா?

காலைப் பொழுதுவரும் கதிரும் வரும்
 சோலைப் பூமலரும் சுகந்தம் தரும்
 மேலைத் திசையெங்கும் புள்ளினங்கள் வரும்
 நாளும் அந்தக் காட்சிகாண வாழ்வுமலரும்

கீழ்வானம் மயக்கம்தரும் கருகும் பொழுதுவரும்
 அழகு நிலவுவரும் ஆடகப் பூமலரும்
 இளஇரவில் மொட்டவிழ இனிய மணங்கமழும்
 இளமங்கை அருகமர காதல் மயக்கம்வரும்

நாளை வருமுன்னே நல்லிரவு வரும்
 கீழே கதிர்பரவ மீண்டும் காலைவரும்
 காளைப் பருவம்வரும் காலங்கள் செல்லும்
 தானா முதுமைவரும் இளமை மீண்டும் வருமா?

(2004)

இன்றைய இலண்டன்

அரைகுறைக் கலைஞரும் இலுப்பைப்பூச் சர்க்கரைபோல்
இலங்குகின்ற இங்கிலாந்தின் தலைநகரம்
பெயர்தெரியாத கலைஞர்களும் பெரும்பணம் சேர்க்கவென்று
திரைதிரையாய் தேடிவரும் பொற்சூடம்.

தனியார் பள்ளிகளில் பெருமைக்காய் பிள்ளைகளை
சேர்க்கவென்று அலைகின்ற பெற்றோர்கள்
சேர்த்தபின் சிலநாளில் தேவையான பணமின்றி
ஆறாமை அடைவோரின் ஆச்சிரமம்.

அருமையான புத்திரர்கள் ஆங்கிலத்தைப் பேசுகையில்
புளகாங்கிதம் கொள்ளும் பெற்றோர்கள்
பெருமைமிகு செந்தமிழ்ப் பண்பாட்டை கலையுணர்வை
மருந்துக்கும் வைத்திராதோர் மாளிகைகள்.

பெருமையுடன் புத்திரர்கள் மருத்துவர்கள் எனச்சொல்லி
பெருமை கொள்ளும் பெற்றோரின் உறைவிடங்கள்
பெரும்பணத்தால் பிறநாட்டில் பட்டங்களைப் பெற்றுவிட்டு
பரம்பரையில் மருத்துவர்போல் பிறர்முன்னே பிதற்றிடுவோர்

வேறுபட்ட கலா சாரங்களின் பிறப்பிடம்
மாறுபட்டதால் பலஇன மக்களின் தனிப்பிடம்
பொறுப்பற்ற இளைஞர் கூடும் போர்க்களம்
பெற்றேரை மதியாத பிள்ளைகளின் ஆடுகளம்

பெருமுயற்சி இருந்துவிட்டால் பணம்சேர்க்கும் நாடு
புலம்பெயர்ந்தோர் மறுவாழ்வால் பரிணமிக்கும் வீடு
சொர்க்கமென்று எண்ணிவந்த பல பெற்றோர்கள்
நரகவாழ்வை அனுபவிக்கும் ஆயுள் கைதிக்சூடு

போட்டிகளும் பொறாமைகளும் மலிந்த வளநாடு
புகழ்படைத்தோர் பணம்படைத்தோர் பேர்சொல்லும் வீடு
தமக்கெல்லாம் தெரியுமென்னும் அறிவிலிகள் காடு
தனிமனித சுதந்திரத்தைத் தந்துநிற்கும் வீடு.

மழை வந்தது வெய்யிலும் வந்தது

ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்னால்..

வானமே இருண்டு கறுத்தது
அருகிலிருந்த மரங்களெல்லாம்
அமைதியாக இருப்பதுபோல் தெரிந்தது
மெதுவாக வீசிய தென்றலில் கிளைகளெல்லாம்
மெதுவாகத் தலைகளை அசைத்தன
வரப்போகும் மழைநீரை ஏந்தத்
தயார்தானா? என்பதுபோல் இருந்தது.

தாறுமாறாகத் தரையில் விழுகின்ற
மேகநீர்த் திவலைகள்

கீறுகங் போல வாணைப் பார்க்கையில்
என் கண்களில் தெரிந்தன
உள்ளத்தில் புதிதாகப் புளகாங்கிதம்
உடலிலே ஒரு புதுத்தெம்பு
கற்பனையில் புதிதாக ஓர்உன்று
எல்லாமே மழையோடு பிறந்தன.

ஐந்து நிமிடங்களின் பின்னால்..

வானம் வெளுத்துப் பிரகாசித்தது
விட்டுப் பிரிந்திருந்த பிள்ளையைப்போல்
சூரியஒளி பூமியை நோக்கிப் பாய்ந்தது
மரங்களை மீண்டும் தன்கரங்களால் தொட்டது
நலந்தானா என்று சத்தமின்றிக் கேட்டது
கதிரைப் பார்க்கமுடியாமல் கனத்த இலைகளும்
தலைதூக்க முடியாமல் தவித்த மலர்களும்
மழைநீரைத் தாங்கி மகிழ்ந்து சிரித்தன

பின்னால் வந்த தென்றல்
தண்ணீரை எடுத்துச் சென்றது
மீண்டும் தலைகளைத் தூக்கி
மரங்களும் மலர்களும் மேலே நோக்கின
அடிக்கொருதரம் மாறும் இங்கிலாந்துக் காலநிலை
இதற்கோர் உதாரணமாய் அமைந்தது.

(2002)

மனித வாழ்க்கை

ஆசையுடன் பெற்று ஆராரோ பாடித்தினம்
 பாசமுடன் வளர்த்துப் பெரியவர்கள் ஆக்கிவிட்டு
 மீசைவைத்த பாட்டார்கள் மண்ணைவிட்டுப் போனபின்பு
 நேசமுடன் தான்பெற்று நெஞ்சினிலே சுமந்தவர்கள்
 பேசும் மொழிகேட்டும் பாசம் பலவாகத்
 தேசம் விட்டகன்றும் தேய்ந்து உடல்நலிந்தும்
 பாசமுள்ள பிள்ளைகளும் பேரர்களும் பார்த்திருக்க
 வீசும் காற்றோடு விரவுவதே மனிதவாழ்க்கை

வாழ்வதற் கென்றொரு வாழ்க்கையைத் தோந்தெடுத்து
 ஆழமாய் அதிலே கால்களைப் பதித்துவிட்டு
 ஏழ்மை நிலையடைந்து இன்னல் படாதிருக்க
 ஆழிசூழ் உலகைக் கோடி வலம்வந்தும்
 தோள்வலிமை உள்ளவரை தேடிப்பொருள் சேர்க்க
 நாள் வரும்போது நல்லதும் கெட்டதாக
 ஊழ்வினை இதுவென உலகோர் உளறிநிற்க
 பாழும் உடல்விட்டு உயிர்போகும் பரிதாபம்

கூண் உடம்பு குறுகிச் சிறிதாகும்
 ஊண் உருகி உள்ளும்பு வெளியாகும்
 தான் யாரென்ற நினைவே பறிபோகும்
 வீண்வம்பு சண்டையெல்லாம் ஏன்செய்தோம்?
 ஏனென்று அறியார்; அதுவே விதியென்பார்
 வான்நிரம்பச் சேர்த்த வளமெல்லாம் விட்டுவிட்டு
 காலன் உயிர்பறிக்க கட்டைபோல் ஆவார்;
 காண்வரம்பை நாடிமுடிவில் காவிச் செல்வார்

(எனது தாயார் 2001 ஆம் ஆண்டு கனடா Scarborough மருத்துவநிலையத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தபோது அவரது நிலையைக் கண்டு இதுதான் மனித வாழ்க்கை என்று மனம் வருந்தி எழுதியது.)

நோய்

மானிகைபோல் வீடும் மகராசன்போல் வாழ்வும்
கேளிக்கை சுவத்துக்கள் குறைவில்லா நாளும் -

ஓடினிடும்

ஓர்நாளில்; ஆடாமல் இளைத்த உடல்
தீரா நோய் தீண்டினிடின.

கட்டியமணனி கொட்டி முத்தமிட்ட குழனி
ஓட்டிய உறவெல்லாம் ஓடும் - பட்டுடலில்
கட்டுப்படாத நோய் காலன்போல் வந்து
ஓட்டி உயிர்குடிக்கும் எனில்.

வீண்பேச்சு விவாதம் வாய்ச்சண்டை வம்பெல்லாம்
ஏன்செய்தோம் அப்போது என்றிருக்கும் - இப்போது
வாய்பேச முடியாமல் தேய்கின்ற உடலோடு
பாயோடு போகும் பொழுது.

பணம்

சொத்து சுகமிருந்தால் தெரியாதேர் முகம்சூட
 நித்தம் நின்வாசல் தேடிவரும் - பத்துநாளில்
 பணமில்லை என்றறிந்தால் பார்த்த முகம்சூட
 அணையாது அப்பாலே அகலும்.

சொத்து சுகம் சேர்ப்பார் சீமைவந்து சேர்ந்தவுடன்
 பத்துமாதம் சுமந்தவரையே மறப்பார் - இத்தரையில்
 வைத்து வகைவகையாய்ச் செய்திடுவார் விழாக்கள்
 பித்தரைப்போல் தம்பெற்றோர் செத்தபின்.

சுயநலம்

தற்புகழும் சுயநலமும் தானென்ற ஆணவமும்
மற்றவரை மதியா மனப்பாங்கும் - சுற்றமெலாம்
தூசென்று எண்ணி சுகம்காணும் சண்டாளர்
பூசு முகத்திற் கரி

முறையிடுவார் மற்றவர் பற்றிக் குறைப்படுவார்
கறையே இல்லாதவர் தாமென்பார் - மறைவாக
திருடுவார் தீதுசெய்வார் அருவருப்பாய் நடப்பார்
பொருள்சேர்ப்பார் பொதுச்சொத்தில் புல்லர்

தற்புகழ்ச்சி

பேச்சின் நடுவே தாம்செய்த பணிபேசி
 தற்பெருமை பகன்று நிற்பார்
 மூச்சு விட்டாலும் மற்றவர்க் கென்றே
 மகிழ்வுடன் மொழிந்து நிற்பார்
 பாச்சு கின்ற சொற்களை வீச்சினில்
 பலரை வயப்படுத்த நிற்பார்
 கூச்ச மின்றியே கொள்கையை விட்டெறிந்து
 கயவரின் கால் பிடிப்பார்.

பணப்பெட்டி (Cash Point)

பக்கத்தில் போய்நின்று பொத்தானை அழுத்துவார்
 பக்ருவமாய் தம்மிலைக்கம் பதிப்பார் - அத்திரையில்
 பணமிருந்தால் மகிழ்வார் பார்த்து முகஞ்சுழிப்பார்
 இணையுண்டோ ஆயிரமாய் அங்கிருந்தால்

மின்னஞ்சல் (e-mail)

வாசலால் வராது வருவதும் தெரியாது
 ஓசையின்றி ஓடிவரும் உள்ளே - ஆசையாய்
 கணினியைத் திறக்கையில் தடித்தெழுத்தைக்
 கண்டுவிட்டால்
 கண்கிணியோல் கிலுகிலுக்கும் இதயம்.

பணமின்றிப் பறந்துவரும் கணப்பொழுதில் கைகிடும்
 எண்ணற்ற அனுசூலம் இதனாலே - ஆனாலும்
 வீணர்கள் சிலர் வேண்டாதனவெல்லாம் அனுப்ப
 சீண்டாமலே சிரசேறும் சினம்.

படித்தபின் பக்குவமாய் பாதுகாக்க சில
 படிக்காமலே அழித்துவிட பல - அடிக்கடி
 கிருமிகளைச் சேர்த்து கணினிவழி அனுப்பி
 உருக்குலையச் செய்வார் உதவார்.

இலக்கணத்தில் படித்ததெல்லாம் இங்கே உருமாறும்
 இதற்கென்று புதுவார்த்தை உருவாகும் - அதற்கேற்ப
 மூத்த மொழியெல்லாம் உருக்குலைந்து போகாமல்
 காக்கும் ஒருபணியும் உண்டு.

மேசை மடிக்கணினி மாத்திரையில் எல்லாம்
 ஆசைப்படி அஞ்சலைப் பெறலாம் - கூசாமல்
 ஆசனத்தில் இருந்தபடி ஓயாது உழைப்பதுபோல்
 பாசாங்கு செய்வோர் பலர்.

முகப்புத்தகம் (Facebook)

அடிக்கடி படம்போட்டு பதிலுக்குக் காத்திருப்பார் அடிக்கடி புத்தகத்துள் நுழைந்து வெளிவருவார் அறியாத செய்திகளை அறியவும் செய்திடுவார் அறியாத நண்பரையும் அறிமுகம் கொண்டிடுவார்.

ஒருநாள் நுழையாவிடின் ஏதேதோ போலிருக்கும் ஒவ்வொருநாள் வந்தாலும் ஏன்வந்தோம் என்றிருக்கும் செவ்வனே இதைப்படித்தால் ஆயிரம் பயனுண்டு ஒவ்வாத ஒருசிலரால் தலையிடிக்கும் இடமுண்டு.

அடுத்தவர் அந்தரங்கம் அறியாமல் அறிந்திடுவார் அர்த்தமே இல்லாமல் ஏதேதோ கிறுக்கிவைப்பார் ஆசைப்பட்டதெல்லாம் இந்நூலில் பதித்துவைப்பார் அலுத்ததும் அப்பக்கம் தலைவைத்தும் படுக்கமாட்டார்.

மெத்தப் படித்தவரும் முகப்புத்தகத்துள் நுழைந்து தத்தம் புகழ்பரப்ப படும்பாடு பரிதாபம்! சித்தம் கலங்கிவிடும் சிலர்செயலைப் பார்க்கையிலே சற்றே சிந்தித்தால் அவர்வாழ்வும் உயர்வாகும்!

தைப்பொங்கல் வாழ்த்துகள் சில...

பொங்கலில் ஒரு வாழ்த்து

பாரதனில் பழந்தமிழன் பறைசாற்றும் பெருநாள்
பகலவனின் கதிர்வருமுன் பொங்கலிடும் திருநாள்
மறத்தமிழன் மகிமைதனை முரசொலிக்கும் ஒருநாள்
மார்கழிப் பனிமறைந்து மலர்ந்திடும் தைத்திருநாள்

கோலமிடுவாள் கோதை குத்து விளக்கேற்றி
நிறைகுடம்வைத்து நெற்றியில் குங்குமப்
பொட்டுவைத்து
காளைவருவான் வேளை கைத்தலம் கொடுக்க
காரிகை செய்திடும் புதுப்பொங்கல் சுவைக்க

இயற்கையின் இனிமை கண்டு அசைந்தாடும் மயிலினம்
வசந்தத்தின் மகிமைகண்டு இசைபாடும் குயிலினம்
மலைகளின் மடிதவழ்ந்து சலசலக்கும் அருவியினம்
சோலைகள் பலதவழ்ந்து பாடிவரும் தென்றல்தினம்

பிறந்தகத்தில் பொங்கலென்றால் பொழுதோடு
காத்திருப்போம்
பெற்றோர்கள் பிறந்தவர்கள் கூடலாய்க் கனித்திருப்போம்
அல்லல்கள் பலகண்டு சொல்லொணாத்துயர் கொள்ளும்
பல்லோரை எண்ணிடவே பனித்திரை கண்மறைக்கும்

தைபிறந்தது இனிஒரு வழிபிறக்கும் என்று
கைஅசைவினில் பிறக்கும் இச்சிறு கவிகொண்டு
வருங்காலம் வளமாக வரவேண்டும் என்று
வரம்வேண்டி இறைவனடி போற்றுகின்றேன்
பொங்கலின்று

பொங்கல் புதுநாள்

மங்கல மார்கழி மகிழ்வுடன் மறைந்திட
பொங்கிவரும் தையினிலே புதுநாளாம்
செங்கதிரோன் வரச் சொந்தமெல்லாம் சூடி
பொங்கலிடும் நாளே தைத்திருநாளாம்

மெழுகிய முற்றமதில் அழகிய மாக்கோலம்
குலமகள் ஏற்றிவரும் எழில்தரும் மணித்தீபம்
பழமுடன் பால்பொங்கல் பொழுதோடு படைக்கின்ற
தமிழரின் திருநாளே தைத் திருநாளாம்

ஏற்றம் இறைத்திடுவார் எருதுகொண்டு உழுதிடுவார்
காற்றும் மழைவரினும் கண்ணுறங்காது உழைத்திடுவார்
நாற்று வளர்த்திடுவார் நானிலமும் வளர்ந்திடுமே
போற்றும் உழவர்க்கென்றே பொங்கலிடும்

தைத்திருநாளாம்

மணித்திரு நாட்டில் அன்று மகிழ்வோடு செய்தபொங்கல்
இனிவரும் நாளை எண்ணி ஏங்குவதோ ஏழைநெஞ்சம்
துணிவோடு தவிக்கின்ற தூமணிகள் நெஞ்சிருத்தி
பணிவோடு பொங்கலிட்டுப் பகலவனைப் பணிவோமே

தைப்பொங்கல் (சிறுவர் பாடல்)

தையினில் வருவது தைப்பொங்கல்
தமிழரின் திருநாள் தைப்பொங்கல்
கையினைக் கொண்டு தொழுவோம்
கதிரவன் பொங்கல் இடுவோம்

அப்பா கோலம் இடுவார்
அம்மா பொங்கல் செய்வார்
அண்ணா குறும்பு செய்வார்
அக்கா பார்த்துச் சிரிப்பார்

மறுநாள் மாட்டுப் பொங்கல்
நிறைவுடன் செய்வோம் வயலில்
அறுவடை செய்த நெல்லில்
அங்கும் செய்வோம் பொங்கல்

பயறுடன் பாகும் இட்டே
 பதமுடன் மோதகம் செய்வார்
 இதமுடன் உண்ட பின்னே
 இன்பமாய் ஆடி மகிழ்வோம்

மழையுடன் வெயிலும் ஒளியும்
 வழங்கிடும் வெய்யோன் நன்றி
 உழவர்கள் ஒன்றாய்க் கூடி
 தொழுதிடும் திருநாள் பொங்கல்

பொங்கலைப் பாடுவோம்

வாழ்க எங்கள் பொங்கலே!
வாழ்க எங்கள் பொங்கலே!

பாலர் நாங்கள் கூடியே பாடும் பொங்கலே!
மேலை நாட்டில் நாங்கள் செய்யும் பொங்கல் வாழ்கவே!
- வாழ்க எங்கள் பொங்கலே...

காலையிலே எழுந்து அம்மா கோலம் போடுவார்
அம்மா கோலம் போடுவார்
பாணையிலே பாலை விட்டுப் பொங்கல் பொங்குவார்
அப்பா பொங்கல் பொங்குவார்
ஆதவணைக் கண்டவுடன் அரிசி போடுவார்
அப்பா அரிசி போடுவார்
ஆண்டவனை மண்டியிட்டு நன்றி சொல்லுவார்
நாங்கள் நன்றி சொல்லுவோம்

- வாழ்க எங்கள் பொங்கலே...

கூடிப் புகைகை உண்டுவிட்டு ஆடிப்பாடுவோம்
நாங்கள் ஆடிப் பாடுவோம்
தேடிச் சென்று நண்பருடன் கதைகள் பேசுவோம்
நாங்கள் கதைகள் பேசுவோம்
நாடுவிட்டு வந்தபோதும் நாங்கள் மாறவில்லை
நாங்கள் மாறவில்லை
வீடுதோறும் செய்த பொங்கல் யாரும் மறக்கவில்லை
யாரும் மறக்கவில்லை

- வாழ்க எங்கள் பொங்கலே...

சிறுவர் தாள லய நாடகம்

“ஈழத்துச் செல்வங்கள்”

(பாத்திரங்கள்: தமிழ் ஈழத்தாய், வெண்காயம், மிளகாய், தென்னை, பனை, நெல், மாம்பழம், பலாப்பழம்)

தாய் : என் பெயரோ ஈழம், அழகு தமிழ் ஈழம்
இந்து மகா சமுத்திரத்தில், இந்தியாவின் அடித்தளத்தில்
சந்ததிகள் பலவாக தங்கி வாழுகின்றேன்

என் உதரம் தான்பிறந்த என் புதல்வர் கோடி
என் உதரம் தான் பிறந்த உயிரினங்கள் கோடி
காய் கறிகள், பழவகைகள், பெருமரங்கள் கோடி

தம்மை உண்ணத் தந்து, எம்மை வாழ வைக்கும்
இனியவர்கள் இங்கு வந்து உள்ளார்கள்
தம் பெயர்கள் கூறி, தமிழினிலே பாடி, உங்கள் முன்னே
வருகிறார்கள்

(வெண்காயமும், மிளகாயும் வருகின்றன)

பாடல்:- (பின்னணி)

வெண், மிளகாய்கறிகள் நாமிருவர் கூடியே - நல்ல
இருவரும்: கதைகள் சொல்ல வந்துவிட்டோம் நேரிலே

நோய் நொடிகள் ஏதுமின்றி வாழுவே
நல்லுணவாய் மாறுகின்றோம் வீட்டிலே - எம்மை
வாய்க்கிதமாய் உண்டுவிட்டு வீட்டிலே - நல்ல
வம்பளப்பார் மக்களெல்லாம் நாட்டிலே

வெண்: ஈழத்தில் சிறியவன், நான் இங்கிலாந்தில் பெரியவன்
பாத்தியிலே வளர்பவன், நான் பச்சையாக இருப்பவன்
பக்குவமாய் முதிர்ந்த பின்னே பளபளப்பாய் இருப்பவன்

மிள: குச்சிபோலவும் இருப்போம் குண்டுபோலவும் இருப்போம்
பச்சடிக்கும் போடுவார் மிச்சத்திற்கும் தேடுவார்
அச்சமின்றி வாழுவோம் அகிலமெங்கும் ஓடுவோம்

வெண்: பட்டின் மேலே பட்டுடுத்தித் தோட்டத்தில் - நான்
பக்குவமாய் படுத்திருப்பேன் பக்கத்தில்
தொட்டு என்னைத் தோலுரித்தால் கண்களில்
சொட்டுச் சொட்டாய் நீர் விடுவீர் பத்திரம்!

மிள: பச்சையாக நாணிருப்பேன் பிஞ்சிலே - முற்றிப்
பழுத்துவிட்டால் சிவந்திடுவேன் மரத்திலே
துச்சமாக என்னை எண்ணிக் கடித்துவிட்டால் - அவரைத்
துடிதுடிக்கச் செய்திடுவேன் பத்திரம்!

வெண்: மூளையில்லா மனிதரையும் வெண்காயம் - என்று
மூளையுள்ள மனிதர்களும் கூப்பிடுவார்
தாளித்துக் கறிபலவும் செய்திடுவார் - அதனைத்
தின்றுவிட்டு திண்ணையிலே படுத்திடுவார்

மிள: கூறு போட்டுக் கறியில் இட்டுச் சமைத்திடுவார் - நல்ல
உறுகாயுள் எம்மைப் போட்டுச் சுவைத்திடுவார்
ஆறு மாதம் உப்பை இட்டு அடைத்திடுவார் - அதற்கு
மோர் மிளகாய் என்றும் பெயர் சூட்டிடுவார்

(வெண்காயம், யினகாய் போக, தென்னை,
பனை, நெல் வருகின்றன)

நெல்: நெல்லென்று எமை அழைப்பார் உலகினிலே
நீர் வயலில் நாம் வளர்வோம் பொலிவுடனே
யார் வந்து எம்மருகே நின்றாலும்
பணிவாகத் தலைசாய்த்து வணங்கிடுவோம்

பனை: பனை மரமே! பனை மரமே! என விளிப்பார்
அனைவருமே எமைப் பார்த்துக் களித்திடுவார்
ஆண் என்றும் பெண் என்றும் நாமிருப்போம்
ஆனாலும் திருமணங்கள் செய்யமாட்டோம்

தென்: தென்னை மரம் என்று எம்மை அழைத்திடுவார் -
அவர்க்கு
தேங்காயை நாம் காய்த்துக் கொடுத்திடுவோம்
ஆண் என்றும் பெண்ணென்றும் எமக்கில்லை
ஆனாலும் நாம் செய்வோம் பல நன்மை

நெல்: பசுமையாக நாமிருப்போம் வயல்களிலே
படுத்திவோம் முதுமை வந்தால் நிலத்தினிலே
அறுத்து நெல்லை அரிசியாக்கி அனைவருமே
அளித்துச் சோறு உண்டிடுவார் உலகினிலே

பனை: உயரமாக நாம் வளர்வோம் உலகினிலே - உடலில்
இருப்பதெல்லாம் பயன் கொடுப்போம் வாழ்வினிலே
நற்பணிகள் செய்வதனால் எம்மவரை - பூவுலகின்
“கற்பகதரு” என்றே அழைக்கின்றார்

தென்: வீடு கட்டி வாழ்ந்திடுவார் எண்ணாலே - பறவை
கூடு கட்டி வாழ்ந்திடுமே என்மேலே
பல காலம் நாணிருப்பேன் பாரினிலே
பல பொருட்கள் நான் கொடுப்பேன் மக்களுக்கே

பணை: பாளை தட்டிச் சீவிடுவார் பால் நிறமாய் - அதற்குப்
பணங்கள் என்று சொல்லிப் பேரிடுவார்
ஆளுக்கொரு 'தம்' அடித்தால் அரைநொடியில் - சிலர்
முளை கெட்டுப் பேசுடுவார் முழு வெறியில்

(தென்னை, பணை, நெல் போக மாம்பழம்,
பலாப்பழம் வருகின்றன)

பலா: பலாப்பழமே பலாப்பழமே என அழைப்பார்
பழுத்தவுடன் மரத்தை விட்டுப் பிரித்தெடுப்பார்
பல முட்கள் கொண்டிருப்போம் தோலினிலே
பல சுளைகள் கொண்டிருப்போம் உடலிலே

மாம்: மரத்தினிலே இருந்தபோது பசுமை நிறம்
மரத்தை விட்டு வந்தவுடன் பழுப்பு நிறம்
அருமையான மாம்பழமே என்றிடுவார் - பின்னர்
அறுத்து எம்மை ஆசையோடு உண்டிடுவார்

பலா: சுவையாக பல சுளைகள் என்னுள்ளே
இருப்பதனால் எல்லோரும் விரும்பிடுவார்
அவையாவும் எடுக்கையிலே படும் பாலை
தொட்டவர்கள் எல்லோரும் அருவருப்பார்

மாம்: குருவி கொத்தித் தின்றுவிட்டால் கொந்தல் மாங்காய்
என்றழைப்பார், உருசியாக நாமிருப்போம்

அருமையாகப் பிள்ளை ஒன்றைப் பெற்றுவிட்டால்
கொந்தல் மாங்காய் என்றதையும் கூப்பிடுவார்

பலா: பறவை, அணிலும் பழுத்துவிட்டால் தேடிவரும்
நிறமும் மாறி மெது மெதுவாய் ஆகிவிடும்
மறந்து மாந்தர் மரத்தில் எம்மை விட்டுவிட்டால்
அறுந்து நாமும் தொப்பென்று வீழ்ந்திடுவோம்

மாம்: அம்பலனி, செம்பாட்டான், கறுத்தைக் கொழும்பான்
மல்கோவா என்றெல்லாம் எமை அழைப்பார்
எத்தனைதான் பழுவகைகள் இருந்தாலும்
எம்மைப்போல் உலகினிலே எவருமில்லை

(மாம்பழம், பலாப்பழம் போக கத்தரிக்காய்,
வெண்டிக்காய், பூசணிக்காய் வருகின்றன)

கத்தரி: கத்தரிக்காய் கத்தரிக்காய் என அழைப்பார்கள்
அழகான பூக்களிலே வழுவழப்பாய் நாம் வளர்வோம்
நெட்டையாக முட்டையாக கட்டையாக நாமிருப்போம்
இளவயதுப் பெண்கள்போல அழகாக நாமிருப்போம்

வெண்: வெண்டிக்காய் வெண்டிக்காய் என அழைப்பார்
பார்ப்பதற்கு பச்சையாக நாமிருப்போம்
பல சத்து உணவுகளைக் கொண்டிருப்போம்
பல்லுக்கும் உறுதியினைக் கொடுத்திடுவோம்

பூசணி: பூசணிக்காய் பூசணிக்காய் என அழைப்பார்
பூதத்தின் காய் என்றும் எமை அழைப்பார்
பிஞ்சினிலே கொடியினிலே பிறந்திடுவோம்
பின்னர் பூதம்போல் நிலத்தினிலே வளர்ந்திடுவோம்

கத்தி: காயினிலே கசந்திடுவோம் கறிவைத்தால் சுவைத்திடுவோம்
பச்சையாக நீர்கடித்தால் பல் சூத்தை ஆக்கிடுவோம்
கல்யாண வீட்டினிலே ஆசையாக உண்டிடுவார்
ஆண்டவனின் கோவிலிலே பூசைக்காய் வைத்திடுவார்

வெண்: பச்சையாகக் கடித்தாலும் ருசித்திடுவோம்
பால்கறியாய் செய்தாலும் ருசித்திடுவோம்
இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்தாலும் உங்களுக்கு
ஈழத்தில் காயாகி இங்குவந்து உணவாவோம்

பூசணி: கத்திபோல் கசக்கமாட்டோம்
மிளகாய்போல் உறைக்கமாட்டோம்
கண் வைத்தால் வெருட்டிடுவோம்
கறி வைத்தால் இனித்திடுவோம்

எண்ணப்போல் உருவத்தில் பெருக்கவேண்டாம்
ஏனென்றால் எல்லோரும் பரிகசிப்பார்
அளவோடு எல்லோரும் உணவு உண்டு
அழகாக எல்லோரும் வளருங்கள்

தாய்:- நான் பெற்ற செல்வங்கள் இங்குவந்து
தாம் பெற்ற சிறப்புக்கள் கூறிநின்றார்
கண்போன்ற என்மண்ணும் காய்கனியும்
காலத்தால் களையிழந்து போனாலும்
வேளை ஒன்று விரைந்து வரும் வழிபிறக்கும்
வேதனைகள் விலகியோடும் வாழ்வுவரும்

(பின்னணியில் பாட ஒவ்வொருவரும் வந்து வணங்குதல்)

பின்னணி:- ஈழத்துச் செல்வங்கள் நாம் சொன்னோம்
இனிய கதை கேட்டவரே எம் வணக்கம்

வெண்காயம் போல் வந்தார்.....
 மிளகாயைப் போல் வந்தார்.....
 நெற் பயிரைப் போல் வந்தார்.....
 பனை மரத்தைப் போல் வந்தார்.....
 தென்னையினைப் போல் வந்தார்.....
 மாம்பழமாப்க் கதை சொன்னார்.....
 பலாப்பழம்போல் உருவில் வந்தார்.....
 கத்தரிக்காய் போல் வந்தார்.....
 வெண்டிக்காய் போல் வந்தார்.....
 பூசணிக்காய் போல் வந்தார்.....

ஈழத்துச் செல்வங்கள் நாம் சொன்னோம்
 இனிய கதை கேட்டவரே எம் வணக்கம்

நல்லதோர் உலகம் செய்வோம்

நல்லதோர் உலகம் செய்வோம்; நல்லதோர் உலகம் செய்வோம்
நல்லன்பினிலே திளைத்து நாணிலத்தோர் அல்லல்கள் அகன்று
தொல்லையில்லா வாழ்வுபெற தெய்வத்திருவடி போற்றி
எல்லையில்லா இன்புற்று இணைபிரியா அன்புகொண்டு
பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் பலநலனும் பெற்றுவாழ
கல்லாரும் கற்றோரும் கனிவுடனே கற்றறிய
சொல்லாயிரம் எடுத்துத் தூயகனி யாந்தொடுக்க
வல்லமை நல்கிடவே வாய்திறந்து வேண்டுகின்றேன்

குழுவியாய் இருந்தகாலை கோமகனே என்றழைத்து
குவலயம் காப்பாய் என்று குமிழ்வாயில் பால்சுரந்து
அழகுதமிழ் எடுத்து ஆராரோ சொல்லிஎம்மை
தழுவி நல்முத்தமிட்டு தோளோடு சேர்த்தணைத்து
தளராத நிலைதந்து சீர்தந்து பேர்தந்து
பழகும்நற் பண்புதந்து பாசமுடன் அன்புதந்து
எழிலோடு இப்புனியில் இப்பிறனி தந்தவனை
எப்பிறனி எடுத்தாலும் மறவாது வாழ்வோமே

கண்ணடமும் கனின்மலையாளமும் உன்னுதரத் துதித்ததென்பர்
தென்பொதிகைத் தென்றல்என்பார்; தெனிட்டாத அமுதமென்பார்
மன்னவர்கள் முன்னவர்கள் மனமுவந்து ஆக்கிவைத்த
கண்ணித் தமிழினிலே கானியங்கள் பலகோடி
அன்னியரும் ஆங்காங்கே ஆக்கிவைத்தார் அறிவுகொண்டே

பின்னவர்கள் யாமதனைப் பேணிப் பயனடைவோம்
தன்னிகரில்லா தமிழ் தரணியிலே தழைத்தோங்க
கண்ணிமைபோல் காத்திருப்போம் பெண்ணவளைப்

பார்த்திருப்போம்

தனம்கோடி வரும்வேளை தாமே தலையென்போரை
இனம்கண்டு இனிமேலும் ஏற்றாமை செய்திடுவோம்
சினம்கொண்டு செய்கருமம் சீர்குலையச் செய்வோரின்
மணப்போக்கை மாற்றி மகிழ்ந்துரைகள் மொழிந்திடுவோம்
மனிதகுலப் பண்புகளை மரபுகளை விளக்கிடுவோம்
மன்பதையின் மகிமைகளை மறந்தோர்க்குத் துலக்கிடுவோம்
முன்செய்த தவறுகளை மேன்மேலும் வளரவிடோம்
நன்றென்று நாம் உணர்ந்தால் எல்லோர்க்கும் நயந்திடுவோம்

மாலை இரவென்றின்றி மலைமலையாய் வெடிகுண்டை
மேகவழி வீசி மன்னுயிரை மாய்க்கோம்
சூழும் பகைஇன்று செய்யும் சூட்சுமங்கள்
பாழும் குழிசேர்த்துக் காப்போம்
நீலவான் அரங்குஏறி நெஞ்சினைக் கொள்ளும்
கோலமே காண்போம் மகிழ்ந்திருப்போம்
ஏழிசைத் தமிழோசை கோளம்எங்கும் முழங்கச்
சூழவுள்ள தேசமெங்கும் உறவாவோம்

ஒருவனுக்கு ஒருத்திஎன்னும் உயர்ந்த தமிழ்ப்பண்புதனை
இருத்தி மனைவாழ என்றும் உடன்வருவோம்
கருத்து வேறுபட்டாலும் கணவனுடன் மனையாளும்
ஒருமித்து வாழ்வதென்ற உயர்தமிழ்க் குலப்பண்பு போற்றி
பருத்தவர் படித்தவர் பணம்படைத்தவரைக் கண்டால்
உறுத்தும் உணர்விற்கோ இடமில்லை என்போம்
இருப்பதோ ஒருவாழ்க்கை இணைந்தபின் ஏன்பேதம்?
வருக்கம் வருத்தவாழி இல்வளமே எம் வேதம்

காந்திஒருவாதி புத்தன்ஒருபோதி யேசுஒரு ஈசனன்றோ
 சாந்தி வழிகாட்டி மாந்தர்குலம்வாழ வாழ்ந்த மகாராஜரன்றோ
 ஏந்திழைகள் ஏங்க சந்ததிகள்மாள நாங்களிங்கு தூங்குவதோ?
 பூங்கனிகள்பாடிப் பொழுதுவரைஆடிப் பொழுதுகளைப்
 போக்கிடவோ?

தாங்கியவள் தேம்பலாமா? தன்னலத்தைத் தழுவலாமா?
 பாங்குடனே பேசிப்பொண் போதனைகள் யாவும்
 தாங்கி வழிநடக்கலாமே! தலைமுறைகள் வாழலாமே!
 தீங்குகளைக் களையலாமே! ஓங்கி வளரலாமே!

உளக்கூட்டில் தூய்மைகொண்டு உலகுய்ய சேமமுற்று
 ஒருநாளும் புகழ்நாடா உள்ளங்கள் உயரவேண்டும்
 செயற்பாட்டில் திறனுமின்றி சொல்லும்வாய் வலிமையின்றி
 உழைப்பதுபோல் உழல்வோரை உதறவேண்டும்
 பளபளக்கும் பட்டுடுத்து படைகளுடன் பவனிவந்து
 வளமுடன் வாழ்ந்துவிட்டால் வாய்ச்சொல் வேதமாமோ?
 முழுத்துணி முடிந்தாலென்ன முற்றுமே இழந்தாலென்ன
 நிலவுலகுய்ய நல்கும் நன்னெறி வணங்கிவாழ்வோம்

ஒற்றுமையை ஒதிடுவோம் ஒன்றியமாய்க் கூடிடுவோம்
 கற்றோரும் மற்றோரும் கலந்துரை யாடிடுவோம்
 கற்றுவிட்டோம் பட்டம் பெற்றுவிட்டோம் முற்றும்புரியுமென்ற
 சிற்றறிவு படைத்தோரை சீர்வழிப் படுத்திடுவோம்
 பெற்றவரை உற்றவரை உடன் கூடிப்பிறந்தவரை
 மற்றவரை யெல்லாம் மாண்புடனே மதித்திடுவோம்
 கற்றுணர்ந்து தெளிந்தோரைக் குலம்விளங்க உழைப்போரை
 முற்சபையில் மிளிரவிட்டு முதுகெலும்பாய்ப் பின்தொடர்வோம்

வணக்கம். நன்றி

தொண்டர்தம் பெருமை

செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின்
75 ஆவது பிறந்த நாளுக்காக 2000 ஆம் ஆண்டு எழுதிய கவிதை.

தமிழீழத் தெல்லியூரில் பிறந்துவந்தார்
தன்னலமே எண்ணாமல் வளர்ந்துவந்தார்
செந்தமிழ் இலக்கியம் இலக்கணமும்
தோத்திர சாஸ்திர நூல்களையும்
கண்போலக் கசடறக் கற்றுவந்தார்
கற்றவை யாவற்றிலும் தெளிந்துநின்றார்
எண்ணிலா பட்டங்கள் பெற்றுவந்தார்
மண்ணிலே தெய்வமாய் வாழுகின்றார்

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி, தூர்க்காதுரந்தரி
திருவாசகக்கொண்டல் செஞ்சொற்செம்மணி
சிவஞானவித்தகர், பண்டிதர் சைவப்புலவர்
கலாநிதியென பட்டங்கள் பெற்றுவிட்டார்
அகவை வருங்காலை ஆடம்பரம்வேண்டாம்
அவநெறி வேண்டாம் முகமன்வேண்டாம்
வறுமைநிலைபோக்கி முதுபெரும் அறிகுர்போற்றி
நன்னூல் போற்றுக என்றார்

‘அன்பே சிவம்’ என்ற வாக்கினையே
அன்றாடம் தன்வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்து
அன்னை தந்தையற்ற பாலகர்க்கு
அன்னையாய் தந்தையாய் ஆகுகின்றார்
அன்போடு ஆறுதலும் அடைக்கலமும்

பண்புகளும் பேணியே வளர்க்கின்றார்
அகிலத்தோர் அன்னையவர் சேவைக்காய்
ஆயிரமாய் அள்ளிஅள்ளிக் கொடுக்கின்றார்

வாய்திறந்தால் எளிதாக வரும்பேச்சு
அஞ்ஞான இருளகற்றும் அருட்கூற்று
தேசமெங்கும் சென்றிடுவார் அழைப்பேற்று
தேனாகச் செய்திடுவார் தமிழ்சேர்த்து
பாயிரங்கள் பாடிடுவார் இசைசேர்த்து
ஆரவாரம் செய்திடுவர் செவிசாய்த்து
ஆயிரமாய்க் கூடிடுவார் தலைசாய்த்து
ஆணந்தம் கொண்டிடுவர் அதைக்கேட்டு

குருவாய் உதவி அதிபராய்
பெற்றஅன்னையாய் அறநெறி பரப்பி
விரலிடை கொண்டு வடிக்கும்
விழுமிய வாசக வித்தகராய்
குரலிடை ஓசைகொண்டு செய்யும்
பெருவுரையாளராய் நாளும்
பரமனடிபரவும் பக்தையாய்
பாரினிலே பலபணி ஆற்றுகின்றார்

அழிவினைக் கொடுக்கும் போரின்
கொடுமைகள் நடுவே நின்று
இளையவர் இல்லம் காத்து
மகளிர்தம் மனையும் காத்து
முதுபெரும் கோவில் காத்து
தமிழுடன் மதமும் காத்து
பொதுநலத் தொண்டராகப்
பொலிகின்றார் பொன் விளக்காக

தொல்லைகள் இல்லா வேளை
 நல்லையூர் நாவலர் பெருமான்
 தமிழுடன் சைவம் காத்தார்
 நல்லநற் பணிகள் ஆர்த்தார்
 எல்லைகள் மீறியிங்கு இருப்போமோ
 நாளையென்று அஞ்சிடும்வேளை எங்கள்
 தெல்லியூர்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
 அல்லல்கள் களைந்து அரும்பணியாற்றுகின்றார்

சத்தியம் சமதர்மம் சமரசம்
 தூய்மை தன்னலம் கருதாத்தொண்டு
 அத்தனையும் அன்னைபால் உண்டு
 மக்களின் சேவையே மகேசனின்
 நித்திய சேவையென்னும் நங்கை
 புத்தாயிரத் தாண்டில் இன்று
 பவளவிழாக் காணும் பக்தை
 எக்காலமும் இனிதாய் வாழ்கவே!

கலைமகள் வதியும் நாவும்
 களவிலா இனிய மனமும்
 அளவிலாப் பணிகள் நாளும்
 ஆற்றிடும் அன்னை என்றும்
 தளர்விலா வாழ்வு பெற்று
 வளமுடன் அவர் எந்நாளும்
 உலகிலே வாழ நாமும்
 இறையடி தொழுவோம் இணைந்தே!

“தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா”

நன்றும் தீதும் பிறர் தர வாரா
 என்றொரு தலைப்பில் கனியரங்கம்
 இன்று நிகழும் என்றெனக்கு
 அன்றொரு நாளுரைத்தார்
 அன்பர்கள்கள் கூடும் அவைகளிலே
 நான் என்றும் இதுபோல் செய்ததில்லை
 அன்னை வதியும் சந்நிதியில்
 என்னையும் விரும்பி அழைத்ததினால்
 முன்னே வந்து நிற்கின்றேன்
 வணக்கம் கூறித் தொடர்கின்றேன்

தமிழிலே புலமையோ பெற்றதில்லை
 சபைகளில் பட்டமும் பெற்றதில்லை
 புகழிலோ பெரியதாய் எதுவுமில்லை
 பெரியவனாய் உலகினில் வாழவில்லை
 எவைகண்டு எனை அழைத்தார் தெரியவில்லை
 பிழையென்றால் எனைப்பொறுப்பீர் பாவமில்லை

கண்போல் தமிழில் முத்தான கருத்துடனே
 பண்ணுடன் பாடிடவே எண்ணி வந்தேன்
 பாடலைக் கைகள் வரைந்தாலும்
 படித்திட உதடுகள் துடித்தாலும்
 அடுத்தவர் பார்க்கும் பார்வைகளும்
 அடிக்கடி இடித்திடும் என்னெஞ்சும்
 முடித்திட விடாது இடைநடுவே
 தடுத்திடுமோ எனத் தயக்கமுண்டு

கவியரங்கம் என்றவுடன் அகராதியைப்
 புரட்டிப் புரட்டிப் படிக்கவில்லை
 புரியாத சொற்களைப் பொறுக்கவில்லை
 அறியாமல் இக்கவி தொடுக்கவில்லை
 இனிதான தமிழிலே என்கவியை
 எளிதான நடையிலே இயற்றிவந்தேன்
 சிறிதாக மட்டுமே எடுத்துவந்தேன்
 என்கருத்தை அதனிலே புகுத்திவந்தேன்!

முன்பிறப்பில் செய்தவினை இப்பிறப்பில் முன்னும்
 பின்னும்
 இன்னல்களைச் செய்யுதென்பார் கண்வருந்தி

அழும்போது
 புன்னகை மலரும் போதும் புகழ்பணம் சேரும் போதும்
 முன்செய்த நற்பயனே என்றாரைப்பார் தவறாது
 கண்காணா முன்பிறப்பும் இனிக்கூடும் பின்பிறப்பும்
 உண்மைதானா எனும்கேள்வி கேட்பவரும் பலருண்டு

அர்த்தமுள்ள எம்மதத்தில் தத்துவங்கள் ஒருகோடி
 பற்றுவைத்துக் கற்றுவந்தால் புண்ணியங்கள் பலகோடி
 கற்றறிந்து வாழ்ந்தவரும் ஞானிகளும் கூறியவைத்தார்
 பற்று எம்மைப் பற்றிவிட்டால் பாவங்களும்
 பின்தொடரும்

தொற்று நோய்போல் தொடர்ந்துநல் சீர்குலைக்கும்
 பெற்ற இப்பிறவிதன்ணில் பொல்லாதன ஒழித்தால்
 மற்றப் பிறவிகளும் மலர்ந்து மணம்வீசும்

முன்னாளில் செய்தவினை முழுதாகத் தொடர்ந்துவந்து
 எந்நாளும் உடனிருக்கும் என்பதே இக்கூற்று
 தன்வினை தன்னைச்சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச்சுடும்
 முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்

பட்டினத்தாருடன் பண்பட்ட பெரியார்கள்
இப்படி எடுத்துரைத்தார் அத்தனையும் உண்மை!

நிலைகுலையா வாழ்வுமுண்டு நிதிசூறையா வளமுண்டு
நிலவுலகில் பொலிவுடனே நெடுநாட்கள் வாழ்விருக்கும்
எனஎண்ணி இருக்கையிலே ஓளிமாறி இருங்கூழும்
இமைமூடித் திறக்குமுன்னே இடிவிழுந்து ஆடிவிடும்
அலைஅடித்துச் சென்றதுபோல் மனைவாழ்க்கை

ஆகிவிடும்

நிலைகுலைந்து நிழலிழந்து பாலைவனம் ஆகிவிடும்

ஏனிந்த நிலையென்று எனைக்கேட்டால் என்ன

சொல்வேன்

முன்செய்த வினைவந்து மூண்டதுவே என்றுரைப்பேன்

கண்ணுக்கு அழகாகப் பிறந்திருப்பார் காரியங்கள்
மண்ணுக்கும் மனிதர்க்கும் பயன்படச் செய்திடுவார்
எண்ணும் எழுத்தும் அறிந்திருப்பார்
எண்ணமெல்லாம் நல்லதையே நினைத்திருப்பார்
பொன்னும் பொருளும் நிறைத்திருப்பார்
விண்ணார்ந்த புகழோடு வீற்றிருப்பார்
தன்னைப்போல் மற்றவரையும் நினைத்திடுவார்
அன்போடு அனைவரையும் அனைத்திடுவார்

இவையெல்லாம் ஏன்என்று எனைக்கேட்டால்
முன்செய்த நல்வினையே என்றுரைப்பேன்

கல்வி என்பதைக் கற்றறியார்
கல்லாய் நெஞ்சைக் கொண்டிருப்பார்
பொல்லா வினைகள் செய்திடுவார்
பொய்களும் ஆயிரம் சொல்லிடுவார்

எல்லா வளமும் நிறைந்திருப்பார்
 இன்பக் கடலில் திளைத்திருப்பார்
 எல்லாம் தெரியும் என்றுரைப்பார்
 சொல்லால் அம்புகள் தொடுத்திடுவார்

நல்லதாய்க் குரைத்திடும் நாய்போலே
 நாளும் குரைத்துக் கழித்திடுவார்
 நல்லதாய் வாழ வழியிருந்தும்
 புல்லாய்ப் பிறக்க வழி செய்தார்
 நல்லதாய்க் குரைக்கும் நாயாக
 பின்னால் பிறக்கப் பழி செய்தார்

எல்லாம் ஏன்என்று எனைக் கேட்டால்
 எல்லாம் முன்செய் வினையென்பேன்.

கோடிகோடியாய் பணம்படைத்தார்
 மாடி வீட்டினிலே குடிபுகுவார்
 கூடிக்கனித்தே கொழுத்திருப்பார்
 தினம் ஆடிக்களைத்தே படுத்திடுவார்
 நாடும் மொழியும் மறந்திடுவார்
 தினம் வாடி வதங்கும் உயிரறியார்
 தேடிச் சபை வந்து புகுந்திடுவார்
 அதில் கூடும் தலைவனாய் வரமுயல்வார்
 கோடி கொடுத்தும் புகழ் பெறவே
 தினம் தேடித்தேடிச் சென்றிடுவார்;

பெற்ற பதவிவெறி தலைக்கேற
 மற்றவரையெல்லாம் மதிக்கமாட்டார்
 சித்தமெல்லாம் கலங்கிப் புத்தியீனிகன்போல்
 பித்துப் பிடித்துப் படபடப்பார்

சிற்றறிவுடனே சேராக் கூட்டம்
 சேர்ந்து புகழ்பாடிச் சீர்குலைவார்
 பெற்ற பதவி பறிந்து போனபின்
 உற்ற நண்பரும் பகையாவார்
 சற்றும் மதியாமல் வாழ்ந்ததெல்லாம்
 சற்றே நினைத்தால் தலை குனிவார்

இவைகள் ஏனென்று எனைக்கேட்டால்
 பழனிணையே வந்து சூழ்ந்ததென்பேன்

இம்மையையும் மறுமையையும் இணைத்தொரு
 பாலமிட்டு

செம்மையாய் வாழ்வொரு வழிசமைத்துக் கோலமிட்டு
 மெய்ஞ்ஞான வழிகண்டு ஞானிகளும் முனிவர்களும்
 அந்நாளில் எழுதிவைத்தார் எந்நாளும் பயனுறவே!

முந்தையர் மொழிந்திட்ட செந்தமிழ்க் காவியங்கள்
 அத்தனையும் எடுத்துரைக்கும் முத்தான நல்லுரைகள்
 சிந்தையில் இவைகொண்டு சிந்தித்துச் செயற்பட்டு
 நிந்தனை செய்யாது வந்தனை செய்திடுவோம்

ஏற்றமும் தாழ்வும் உடையதே வாழ்க்கை
 போற்றிப் பயனுறப் பரந்த எம்சமயமுண்டு
 ஆற்றலுடை அரிய மானிடப் பிறப்புமுண்டு
 தாற்றி வாழாது போற்றியே வாழ்வோம்!

அன்னை திரேசாவும் அகிம்சா மூர்த்தி மகாத்மாவும்
 இன்னும் பல பெரியார்கள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தார்கள்
 மன்னுயிர்கள் மானாது மண்ணுலகில் மகிழ்வுடனே
 என்றும் வாழஉழைத்தார்கள்
 அன்னார் வழி வாழ்வோமே!

எல்லோரும் எந்நாளும் இனிதாய் இருக்கவென்றும்
நல்லதாய் இவ்வுலகில் மனிதராய் வாழ்வென்றும்
சொல்லெடுத்துக் கவிதொடுத்துச் சொல்லிவிட்டேன்

எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி
இருகை கூப்பி அவராடி தொழுது
சொல்லால் தமிழால் அடித்திருந்தால்
எல்லாம் பொறுத்து அருள்வீரே
எல்லாம் முன்செய் வினையென்று
நல்லதாய் நினைத்துச் செயல் படுவீர்!

புலம்பெயர் வாழ்வின் அவலம்

புலம்பெயர் வாழ்வின் அவலம் - இன்று
பிரசவக் களத்தினில் தலையங்கம்
இலங்கும் மேல்நாட்டில் அவலம் - சில
எம் தமிழ் உறவுகளின் சபலம்

இடையினிலே வந்த சுகத்தினிலே - சிலர்
எல்லாமே மறந்திட்டார் கணப்பொழுதில்
நடைமாறி, உடைமாறி, உருவும் மாறி - நல்ல
விடைகாண முடியாமல் வாடுகின்றார்

தமிழ்ப் பள்ளியில் படிப்பதற்கு - பணம்
கிள்ளித்தாரும் என்றால் கேள்விகேட்பார்
வெள்ளைக்காரர் அதைக் கேட்டால் - பணம்
அள்ளிக் கொடுத்து அகமகிழ்வார்

குட்டிக் கதையொன்று கொஞ்சம் தமிழினிலே
கிட்டேவந்து சொல்லென்றால் கிலி கொள்வார் - பாலகர்
கற்ற தமிழ்மறந்து இன்னொருவர் மொழிபேசு
பெற்றோரும் கூடலாய்க் களிகொள்வார்

திறமைதகுதி சிறிதுமிலார் சிறிதுபணம் சேர்ந்தவுடன்
தமக்கே எல்லாம் தெரியும் என்பார்
பதவிகளைப் பாங்குடனே பற்றிக் கொள்வார் - பின்னால்
பித்துப் பிடித்தவர்போல் பேதலிப்பார்

தொண்டு என்று தொடங்கிடுவார் - நம்
தேசமும் தமிழுமே உயிரென்பார்
கண்டும் காணாமல் செய்வதுபோல் - நன்றாய்
பண்டமாற்றுடன் பணம் சேர்ப்பார்

மணவீடு பிறந்தநாளவீடு பாராட்டு புனிதநீராட்டு - என்று
பலபோலி நாளெல்லாம் படைக்கின்றார் - தாய்மண்ணில்
உணவின்றி உழலும் உறவோரை எண்ணி
ஒருவேளை உணவை ஒழிப்பாரா?

ஓடி விளையாடிய உளரைவிட்டு வந்தசிலர்
கூடிக் குடிக்கின்றார் கொண்டமது தீரும்வரை
ஆடிக் களிக்கின்றார் தேடிச்சென்று சிலைதரமான நிகழ்வுகளை
கூடாமல் செய்துவிட்டு குழப்பிட முனைகின்றார்

வேடிக்கையாகவே செய்யும் இவையெல்லாம்
வேதனையை விளைப்பதை சிறிதேனும் சிந்தை கொள்ளார்
காட்டு விலங்கென்று இவரை அழைப்பதா? - அங்கிருக்கும்
வேடுவப் பரம்பரை என்று வர்ணிப்பதா?

தெய்வத்திரு நாமங்களைத் தமக்கிடுவார்
பையப் பதுங்கியபடியே நடப்பார்
பொய்யையும் மெய்யென்றே யுரைப்பார்
செய்கையெல்லாம் சுயநலத்தையே விதைப்பார்

ஓம்மண்ணில் எம்மவர்கள்

(சுட்டிங் முத்தூமாரி அம்மன் ஆலயம் -
முத்தமிழ் விழாக் கவியரங்கம்)

அன்னையையும், அருகே அமர்ந்திருக்கும் முத்தவன்
ஆனை முகனின் அடிபணிந்து பரிவார மூர்த்திகளைத் துதித்து
என்னை உங்கள் முன் ஏற்றிவைத்த
தமிழ் அன்னைக்குத் தலை வணங்கி
எம்மை இங்கு வழி நடத்தும் அவைத் தலைமைக் கவிஞருக்கும்
எண்ணத்தில் உதித்த கருவை எழுதிவந்து இச்சபையில்
கன்னித் தமிழினிலே கரும்பெனவே கவி வாடித்து
உண்ணத் தருவதற்காய் உடனிருக்கும் உயர் கவிக்கும்
முத்தமிழ் விழாக்காண முத்தூமாரி அம்மன் வாசல்
தப்பாமல் சேர்ந்திருக்கும் தமிழ்ப் பக்தர் யாவருக்கும்
பணிவான எந்தனின் பலகோடி வணக்கங்கள்

எம் தலைவர் அன்றொருநாள் அன்புடனே எனை அழைத்து
 ஏப்பிரல் முதல் அன்று முத்தமிழ் விழாவொன்று
 ரூட்டிங் முத்துமாரி அம்மன் கோவிலில் வருகுதென்றார்
 “சூப்பராய்” ஒரு கவிதை சுந்தரத் தமிழினிலே
 யாத்து வரவேண்டும் என்று எனப்பணித்தார்

வாரங்கள் கழிந்தபோதும் வளமான கவிவடிக்க
 வார்த்தைகள் வரவில்லை
 காரமாய் ஒரு கவிதை கச்சிதமாய் வடித்துவிட கருத்தேதும்
 கூடவில்லை
 யாரிடமாவது கேட்டொரு கவிதை யாத்திடவும் என்மனம்
 ஒப்பவில்லை

நகைச்சுவையாய் இருக்க வேண்டும் நாலுபேர்கள் ரசிக்க
 வேண்டும் - யாரையும்
 பகைத்திடாமல் பார்த்துக் கவிவரிகள் அமைக்க வேண்டும்
 இவையெல்லாம் என் மனதில் எழுந்து வந்த நிபந்தனைகள்
 பகலிரவாய் பார்த்திருந்தேன்; புத்தகங்கள் பல படித்தேன்
 எவையேனும் என்னுள்ளே எழுந்திடாமை கண்டே
 அவையெல்லாம் சரிப்படாது என்றுவிட்டு ஆரம்பித்தேன்

“இம்மண்ணில் எம்மவர்கள்” இதுவே தலையங்கம்
 எல்லோரும் அறிந்ததுதான் இருந்தாலும் கூறுகின்றேன்
 எம்மண்ணை விட்டுவந்தோர் படும் இன்னல் சொல்லிடவா?
 இம்மண்ணில் வாழ்ந்திருப்போர் தரும் தொல்லை கூறிடவா?
 தம்முயிரை உரமாக்கும் எம்மவரைப் போற்றிடவா?
 எந்த மண்ணில் இருந்தபோதும் சொந்த மண்ணை மறவாது
 தம் கண்ணைப் போல் காக்கும் தொண்டர் புகழ் பாடிடவா?

அருமைத் தமிழ் மண்ணைவிட்டு அறுபதுகளில் வந்தோர்கள்
 அழுத கதை சொன்னார்கள். இங்கு வந்தோர்,
 இருப்பதற்கு வீடில்லை
 இருந்தாலும் கொடுக்கப்படும் நிபந்தனைக்கு எல்லையில்லை
 கறுப்பர்கள்தான் கொடுப்பார்கள் வாடகைக்கு அறைகள்
 அன்று படுப்பதற்குத்தான் அவைகள்; வேறெதிலும்

பங்கில்லை

மெதுவாக நடக்க வேண்டும் மெளனமாகப் பேசவேண்டும்
 எவரேனும் தேடி வந்தால் இல்லையென்று சொல்லவேண்டும்
 தொலைபேசி கிடையாது, கனியாட்டம் கிடையாது
 அறுசுவையோடு உண்ண காய்கறிகள் கிடையாது
 பொரிக்கவே முடியாது, பல இடத்தில் சமைக்கவே முடியாது
 பொதுவான விதிகள் இவை, ஆனால், பொல்லாத சமைகள்

அவை

இப்போது இருப்போரை ஒருவேளை எண்ணிப் பார்த்தால்
 நாம் இருப்பது இங்கிலாந்தோ? என்று கூட எண்ணக்கூடும்
 பருப்போடு பூசினியும், பயற்றங்காய் பாகலுடன்
 இருக்கும் மரக்கறிகள் எல்லாமே இங்குண்டு

பல கடைகள் வந்ததினால் பல பொருளும் வந்தனவே
 மலைபோலக் குவித்துவிட்டு மற்றவர் கடையைப் பார்த்து
 விலையை குறைத்துக் குறைத்துக் கூறிவிற்பார்
 நிலையில் தளர்ந்திட்டாலும் நிதிகள் கரைந்திட்டாலும்
 நீர்மேல் எழுதிவிட்டுத் தலைமேல் கைவைப்பார்

விலையைக் குறைப்பதற்குப் பலரும் பெரும் போட்டி
 பத்துக் கறிகளுடன் பாயாசமும் வடையும் திருமணத்தில்
 அரைவாசி விலைக்கே ஆக்கிக் கொடுப்பார்கள்

தாய் மண்ணில், நம்மவர்கள், உடன் பிறந்தோர்
 அரைவயிற்றிற் குணவோடு உயிர் மட்டும் கொண்டங்கு
 ஊர் ஊராய் அலைவோரை எண்ணினாலோ
 அலரிக் கிழங்கவித்து அடங்காப் பசி போக்கி
 பரிதவித்து உயிர்துறந்த உண்மைநிலை உணர்ந்தாலோ,
 கரியாகும் பணமெல்லாம் விரையம் ஆகாமல்
 உயிர் காக்கும் நற்பணிக்காய் உதவிடக்கூடும்
 பெரும் பொருள் சருகாக, நீராக ஆக்காமல்
 இருப்போரை எண்ணினாலே இருக்கும் குறை தணியும்

புதுயுகத்தில் புலம் பெயர்ந்தோர் படும்பாடு பல சொல்வேன்
 பிறந்தகத்தைப் பிரிந்தவுடன் பிறமோகம் பலர் கொண்டார்
 அருந்தமிழை மறந்துவிட்டு ஆங்கிலத்திற்கு அடிமையானோர்
 பிறந்துவரும் பாலகர்க்கும் பிற மொழியே போதிக்கிறார்
 இனம் மறந்து, மொழி மறந்து, இருந்து வந்த நிலம் மறந்து
 ஓர் இனமும் சாராது தனியினமாய் வாழுகின்றார்!

தமிழ் மண்மேல்,
 பற்றுவைத்த எம்அன்பர் பலரிங்கு இருக்கின்றார்
 கற்றுவந்த கனி மொழியை, கண்ணனைய கலையதனை
 பெற்றுவிட்ட பாலகர்க்கும் பெருமையுடன் போதிக்கின்றார்!
 சுற்றம் எல்லாம் சுகம் காண உற்ற பணியாற்றுகின்றார்

அடக்குமுறை கொண்டு ஆயிரம் உயிர் பறித்த 83 தொட்டு
 கொட்டும் மழையினிலும், கொதிக்கும் வெயிலிலும்
 ஊர்வலமாய் சென்று பலர் உண்மைதனை வெளிக்

கொணர்ந்தார்!

பால் மணம் மாறாத பாலகரைக் கைகொண்டு
 கால் கடுக்க, மேல் தூடிக்க, கண்களிலே நீர் வடிய
 தான் பிறந்த மண்ணுக்காய் சாலையெல்லாம் நடக்கின்றார்!

எறிகணைகள் வீழ்ந்துயிர்கள், எம்முறவு கருகும்போது
பரிந்துணர்வு ஏதுமின்றிப் பாராதிருப்பார்போல்
இருந்திடாது, எம் இன்னல் களைந்திடவே முனைகின்றார்
பிறந்துவிடும் தமிழீழம் வெகுவிரைவில் எம்மண்ணில்
என்று தினம் மனதெண்ணி நம்பிக்கையில் வாழுகின்றார்.

பொருள் மிகுதி சேர்ந்துவிட்டால் பொந்துக்குள் இருப்போரும்
பொதுப் பணியை நாடுகின்றார்; பெரும் புகழைத் தேடுகின்றார்
தரும் நிதியோ ஏதுமின்றி தரணியிலே சேவகர் போல்
அருள் மிகுந்த அண்ணன் போல் வெளி வேஷம் போடுகின்றார்.

அதிக பணம் சேர்ந்துவிட்டால் அண்ணன் தம்பியோடு
பதிவிரதை படிதாண்டிப் பெரும்பாடு படுகின்றார்
பெற்ற அன்னை தந்தையாரை பிறநாட்டில் வரவழைத்து
சற்றேனும் மதியாது அதிகாரம் செய்கின்றார்!

அக்காளின் காரைவிட அகலமாய் இருக்கவேண்டும்;
அண்ணனின் வீட்டைவிடப் பெரியதாய் அமைக்கவேண்டும்;
பிள்ளைகளின் மணவீடு மிகப்பெரிதாய் இருக்கவேண்டும்;
பணம்படைத்தார் இவரென்று பலர் பேசக் கேட்க வேண்டும்.

பிள்ளைகளைப் போட்டிடுவார் தனியார் பாடசாலையில்,
அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்து ஆடம்பரமாய் நடப்பார்
உள்ள பணம் தீர்ந்தவுடன் பள்ளியினை மாற்றிடுவார்
மெள்ள அறியாமல் செய்த பிழை மறைத்திடுவார்

படித்துத் தம்பிள்ளை பெரியதொரு மருத்துவனாய்
அடுத்து வரவேண்டுமென இராப்பகலாய் நினைப்பார்.
படி படியென்று பிள்ளைகளைப் பகலிரவாய்
இடித்து வருத்தி இன்னல்கள் செய்திடுவார்

விருப்பமிலாப் பிள்ளைகளை வீணாக வருத்திப்பின்
பொருத்தமில்லா தொழில் பார்க்க பாரினிலே விடுத்திடுவார்
தீராத ஆசையினால் பிள்ளைகளைக் குழப்பி
பேராசை மிகுதியினால் தினமும் மனம் பேதலிப்பார்

போலி மனிதர்களாய் பொய்கள் பல பேசி,
போர்த்த பசுத்தோலுடைய புலியினமாய் இருக்கின்றார்
நீலிக் கண்ணீர் கொட்டி நிலத்துக்காய் உழைப்பதுபோல்
நித்தம் நிதி சேர்க்கின்றார் சிலர்
போலிகள் போலன்றி நீலிக் கண்ணீர் வடிக்காமல்
தாலிக் கொடியைக் கூடக் கழற்றிக் கொடுக்கின்றார்
கேலிகள் பண்ணாமல் கோலத்தமிழ் வாழ
கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கின்றார்

தெய்வத் தலங்களிலே சிவத் தொண்டர் போர்வையிலே
செய்யத் தகாதனவெல்லாம் செய்கின்றார்
நையப் புடைத்திடுவார் நண்பர் என்றும் பாரார்
உய்ய விடாமலும் பலவகையில் ஊறு செய்வார்

கலைஞர் என்ற போர்வையிலே ஆயிரமாய் பணம் சேர்ப்பார்
கலைக்கூடம் சென்றிடுவார், பாலகரை அழைத்திடுவார்
விதை அதிகமில்லை வீட்டுக்கு வா
விவரமாகச் சொல்லித் தருவேன் என்பார்
இலைமறைவாய் இருந்து கொண்டே ஆயிரமாய்ச் சேர்ப்பார்
கலை வளர்க்கும் தொண்டர்களைக் கூறவில்லை வாழ்வில்
ஒரு சிலரால் நொந்ததினால் ஒதிநின்றேன்

பகட்டுடன் வாழ்வோரைப் பாராட்டப் பலருள்ளார்
பண்பிலார், பற்றிலார், பாராமுகமாயிருந்தாலும்
பின்தொடர்ந்து பணியாற்றப் பலருள்ளார்
தாயகத்திலே வாழ்ந்தபோது தனமின்றி வாழ்ந்தாலும்

குணக்குன்றாய் வாழ்வேரைத் தொழுதிடுவார்
தனியிடம் கொடுத்துக் குலத்தில் கௌரவிப்பார்

இடம் பெயர்ந்து வந்ததினால் இடர்ப்பட்டோர் ஏராளம்
கடன் பட்டு, உடன் பிறந்தாரைப் பிரிந்ததினால் துயர்ப்பட்டு
அடங்கி ஓரிடத்தில் ஒதுங்கித் தனிமையில் வேதனைப் பட்டு
குடிபோதைக்கும் கொடிய சில நோய்களுக்கும்

இடமளிக்கின்றார்
ஒட்டாத சமுதாயம், ஒவ்வாத கலாச்சாரம் நடுவிருந்து மனதில்
ஒட்டிய இளமை எண்ணங்களோடு
விடியும் பொழுது எமக்காய் ஒன்று
விரைவில் வரும் திருநாளைத் தேடுகின்றார்

ஏத்தான் வந்தாலும் எங்கேதான் வாழ்ந்தாலும்
மோதல்கள் வந்தாலும், மேனி நுடங்கி மடிந்தாலும்
ஆதியாக எங்கள் தமிழ் ஆல்போல் தழைத்தோங்கும்!
முத்தமிழில் பற்று வைத்து இச்சபையில் செய்ததுபோல்
எத்துணையும் செய்து வந்தால் இன்பத் தமிழ் செழித்தோங்கும்!
முத்தான பாலகர்கள் முகிழ்த்த முத்தமிழ் கண்டோர்
எக்காலமும் எம் தமிழ் எழுச்சி பெறும் என்றே சொல்வர்

தென் இலண்டன் மாநகரில் தொழுவதற்காய் தோற்றுவித்து
முன் பிறந்த தமிழ் வளர்க்க முத்தமிழ் விழாக் காணும்
அன்னையவள் ஆலயத்தில் எந்தனையும் இங்கழைத்து
முன்வந்து கவி தொடுக்க களம் அமைத்த அவைத்தலைவர்
என்னோடு தம் கவிகள் எடுத்துரைக்கும் இன்கவிக்கும்
முன்னிருந்து செவி மடுத்த அன்புள்ள அனைவருக்கும்
என்நன்றி பல கூறி, இருகைகள் கூப்புகின்றேன்.

புதுவருட வாழ்த்துக்கள் சில..

ஈசுர வருட வாழ்த்து

வாசனை கொண்ட எம் வீரமண்ணில்
பாசம் வைத்தோம் நேசம் வைத்தோம்
ஈசுர வருஷம் மலர்ந்திட வேண்டும்!
தேசமும் தமிழும் வளம்பெற வேண்டும்!

1

ஆயிரம் காதங்கள் கடந்து வாழ்ந்தாலும்
ஆயிரம் காலங்கள் கடந்து சென்றாலும்
தாயவள் கனவுகள் மறைந்து போகாது
தாயவள் நினைவுகள் மறந்து போகாது

2

முந்தையர் ஆயிரம் முதுமொழி படைத்தார்
சந்ததி வாழ்ந்திடும் வழியெனச் சொன்னார்
சொந்தங்கள் அங்கே கொந்தளித் தழிய
சிந்தை இரங்காதிங்கே வாழ்ந்திடலானார்

3

வேதியர் மந்திரம் ஓதிடும் போதிலும்
ஆதி மனிதர் போல் பாதியில் தடுப்பார்
நீதி இல்லாமலே கூவியும் குதப்பியும்
வேதனை வளர்த்தே வாழ்க்கையை சிதைப்பார்

4

தந்திரம் சதியுடன் வஞ்சனை கொண்டார்
பந்தமும் பாசமும் பணத்தினால் மறந்தார்
மந்திகள் போலே மதியிலி மிகையால்
சந்தியில் குரைத்திடும் நாய்களை வென்றார்

5

பாட்டி கதைசொல்ல பைந்தமிழ்த் தேன்எடுத்து
ஆட்டித் தொட்டிலை அன்னை தாலாட்ட
கேட்டு மகிழ்ந்துநாம் கண்வளர்ந்த காலை
மீட்டிங்கு வந்துநாம் மகிழ்ந்திடல் வேண்டும்!

6

வீசிடும் காற்றினில் வீரத்தமிழ் வந்து
பேசிடும் பேச்சினில் கலந்திடல் வேண்டும்
மாசிலா மழலைகள் மகிழ்வுடன் கற்றுவந்து
ஆசையுடன் பேசி மகிழ்ந்திடல் வேண்டும்!

7

பூந்தமிழ்ப் பாசுரம் பாடினோம் ஆயிரம்
பூவிதழ் புனலுடன் தூவினோம் கோவிலில்
ஈசுர வருஷம் மலர்ந்து மகிழ்வுற
ஈசனின் மலரடி பணிந்து போற்றுவோம்!

8

செய்யுள்தனை எடுத்து செந்தமிழ்த்தேன் கலந்து
மெய்யுருகப்பாடி மொட்டமிழந்த மலர்தூவி
வையகம் வாழ்கவென்று வலம்வந்து வாண்நிறையும்
பொய்யா ஈசன் பொன்னடி போற்றுவோம்!

9

ஆங்கீரச புது வருட வாழ்த்து

ஆங்கீரச வருடம் அழகாய் மலர்ந்ததென்று
 பூங்கவிதை பாடவந்தேன் பைந்தமிழில் பண்ணெடுத்து
 ஓங்கி உலகஎந்து உச்சிவரை உயர்ந்ததமிழ்ப்
 பாங்கதனின் பேரழகைப் பேசிடவோ பாசையில்லை
 மாங்கனியிதுவோ? மரகதமோ? மணிவிளக்கோ?
 பூங்குழலழகோ? பொதிகை மலை பிறப்பிடமோ?
 நீங்காத நசைகொண்டேன் நித்தமும் நின்னுடனே
 ஓங்கார ஒளிவிளக்கே ஒன்றியமாய் உயர்வாயே!

பண்ணோடு பரதமும் வண்ணத்தமிழோடு பரிணமித்தால்
 கண்பார்க்கக் கால்கள் சொல்லாமல் தாளமிடும்
 மண்பார்க்கும் மணமங்கை மணவாளன் மெய்யழகைக்
 கண்பார்க்கக் கால்கள் நிலமதனில் கோலமிடும்
 விண்ணார்ந்த வானோரும் வழிநடக்கும் விதிமுறைகள்
 மண்ணார்ந்த மதிவல்லோர் மகிழ்ந்தளித்த

முதுமொழிகள்

பெண்ணான தமிழ்த்தாயே எண்ணாசை புதுஆண்டில்
 கண்ணான தமிழ்மணிகள் ஒன்றியமாய் உயர்வதுவே

மங்கை கழுத்தில்இங்கு மாங்கல்யம் மலர்கையிலே
 தந்தைதாய் நினைவலைகள் சிந்தையினில்

குடிகொள்ளும்

பிஞ்சு மழலைகளின் கொஞ்சமொழி கேட்காது
 நெஞ்சம் குமுறியங்கே வேதனையில் வெறிகொள்ளும்

வெஞ்சமரின் வேதனைகள் கொஞ்சமல்ல நஞ்சமல்ல
 தஞ்சம் அடைந்தஇடம் மஞ்சமெனக் கொஞ்சுவதோ?
 பொங்கு தமிழணங்கின் பெருமைகளோ கொஞ்சமல்ல
 சங்கமமாய் சிங்கமென இங்கிதமாய் உயர்வீரே!

ஆங்கீரசப் பெண்ணே அழகாக மலர்ந்துவிட்டாய்
 மூங்கிலிடை நுழைந்த மூச்சுவாய்

மெருகுகொண்டாய்

பூங்குழலி பூவுலகில் புதுப்பெண்ணாய்

பொலிவுகொண்டாய்

மாங்குயில் மோகனமே மங்கலமாய் மயங்கவைத்தாய்
 தாங்கித் தவமிருந்த தாய்க்குநலம் தாராயோ

ஏங்கும் எம்மவர்க்கு இன்னருளை நல்காயோ
 தூங்கும் மணிவிளக்காய் தினம்சுடர் வீசாயோ
 ஓங்காரமாய் வாழ உலகினிலே வாராயோ!

(1992)

சித்திரபானு புதுச்சரித்திரம் படைக்கும்

இத்தரையில் பிறந்த நாள் முதலாய்
 எத்துணை துன்பங்கள்
 நித்திரை இழந்து நாள் பலவாய்
 புற்றரையில் படுத்தோம்
 பெற்றவரைப் பிரிந்து பல காதம்
 பித்தரைப்போல் அலைந்தோம்
 கற்றுவர என்று கப்பல்கள் ஏறிக்
 காற்றலையில் மிதந்தோம்
 உற்ற உயிர் கொண்டு உலகெலாம்
 சுற்றிவலம் வந்தோம்
 எத்தர் கண்களில் ஒருநாளும் படாமல்
 பக்குவமாய் இருந்தோம்
 சித்திரையில் வரும் புது வருடம்
 சித்திரபானு எனப்பிறக்கும்
 இத்தரையில் இது நிச்சயம் புதுச்
 சரித்திரம் படைக்கும்

இன்னும் சித்திரை இதுபோல் பாரினில்
 அடிக்கடி மலரும்
 நன்மைகள் நாம்பெற்று நலமுடன் வாழ
 நல்வழி பிறக்கும்
 மண்ணில் புதைத்த வித்துக்கள் யாவும்
 மன்னவராய் முளைக்கும்
 மன்னுலகு இதனில் மதிவல்ல செல்வராய்
 மேல்நிலை அடையும்

பொன்னெனவே பொலிந்து பார்மிசை எங்கும்
 புகழொளி பரப்பும்
 பன்னெடுங்காலமாய் நாம் ஆண்ட பூமியில்
 காலடி பதிக்கும்
 முன்னர் இருந்தநிலை மீண்டும் நிலைத்திட
 முடியொன்று கிடைக்கும்
 பின்வரும் சந்ததி புகழுடன் வாழ்ந்திட
 பாதைகள் வருக்கும்

பவ வருட வாழ்த்து

பொதிகைமலை உச்சியிலே பிறந்த புதுத்தென்றலாய்
 முதியதமிழ் முத்தெடுத்து முடிந்த புதுகவிதையாய்
 உதயஞ்சூ வான்அரங்கில் உதிக்கின்ற கதிரழகாய்
 'பவ' வருட பதுமையேநீ பவனி வரவேண்டும்

பவளமணி மாளிகையில் பதித்துவைத்த பொன்னழகாய்
 அழகுமயில் அடியெடுத்து நடனமிடும் வடிவழகாய்
 குமுதவாய் மழலையினம் கொட்டுகின்ற தமிழழகாய்
 'பவ' வருட பதுமையேநீ பவனி வரவேண்டும்

இன்னலுறும் எம்மவர்கள் இன்பமாக வாழவேண்டும்
 மன்னவர்கள் போலமண்ணை மாண்புடனே ஆளவேண்டும்
 விண்ணுறையும் வானோர்கள் வாழ்த்துரைகள்

சுஹவேண்டும்

புன்னகைத்துப் பொலிவுடனே 'பவ' நீ வரவேண்டும்

வாழ்த்தும் பாடல்கள்

யாழ் இணையம் - 8 ஆவது அகவை வாழ்த்துக் கவிதை

தாயகத்தை விட்டகன்ற தமிழ் உறவுக்கெல்லாம்
தாய்போன்று வழிகாட்டும் ஓர் இணையம்
சேய்போன்று சேர்ந்துவரும் உறவுகளை எல்லாம்
வாயார வாழ்த்தி வரவேற்கும் இணையம்
ஔயாது எழுதுகின்ற உறவுகளும் உண்டு
ஔரிரு வரிகளோடு ஔழிபவரும் உண்டு
ஆய்வாளர் அறிஞர்கள் கவிஞர்கள் ஆர்வலர்கள்
ஔய்வாகி உலகெங்கும் உறவாடும் இணையம்.

களம் கவிதை கலைகள் கலைஞர்கள்
கருத்து கணனி சிறுகதை குறும்படங்கள்
தளம் முகவரிகள் தத்துவம் தமிழீழம்
தமிழ் தமிழர் தகவலோடு துயர்பகிர்தல்
புலம் பாராட்டு பிறமொழி ஆக்கங்கள்
போட்டி நகைச்சுவை பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள்
நலம் விளையாட்டு விஞ்ஞானம் மருத்துவம்
இலக்கியம் சமையல் இன்னும் பலபல.

பட்டி மன்றங்கள் அடிக்கடி நடக்கும்
பட்சிகள் பாதகர் பெயர்களில் தொடரும்
வெட்டி வெட்டி வாதங்கள் வளரும்
வேடிக்கை யாகவும் வாசிக்க இனிக்கும்

கட்டி அணைத்தும் கருத்துக்கள் சொல்வார்
 எட்டி உதைப்பையும் எழுத்தினில் செய்வார்
 முட்டி மோதி முறைத்து வெறுத்தாலும்
 குட்டிப் பூனைபோல் குழைந்து பின்மகிழ்வார்.

அகவை எட்டினை அடைந்து அன்னைக்கு
 அழகு தமிழெடுத்து ஆசிகள் சொல்வேன்
 உவகை கொண்டிங்கு உள்நுழைந்தோர் எல்லாம்
 உனைவிட்டு அகலாது உறவாக உள்ளார்
 தகமை உனக்குண்டு தரத்தில் உயர்வுண்டு
 தமிழர் வளம்பேண துணையாய்ப் பலருண்டு
 மகிமை பலபெற்று மண்ணின் மரபுஏந்தி
 மகுடம் தலைசூடி மகிழ்வோடு மலர்கவே!

வாழ்த்துப் பாடல்

தமிழ் அநாதைகள் அறக்கட்டளை, இலண்டன்

செந்தமிழ் ஈழம் தன்னில்
 எம்தலை விதியால் இன்று
 தந்தைதாய் இழந்து நின்ற
 பைந்தமிழ்ப் பாலர் கண்டு
 சிந்தையில் அன்பு கொண்டு
 செய்தனன் கழகம் ஒன்று.

ஒருவராய் உருவமாகி
 ஒன்பது பல நூறாகி
 தருமமே கருத்தில் கொண்டு
 கருமமே கண்ணாய் நின்று
 சிரமமோ சிறிது மின்றி
 களைகின்றார் குறைகள் இன்று.

நல்லிளம் கலைஞர் கொண்டு
 சொல்வளம் தமிழில் கண்டு
 உள்ளமும் உருகிப் போகும்
 ஒண்தமிழ் ஓசை கொண்டு
 தென்றலாய்ச் செய்த மாலை
 நன்றென ஞாலம் சொல்லும்.

கண்டவர் களிப்புக் கொண்டார்
 கேட்பவர் நாட்டம் கொள்வார்
 அநாதைகள் நாதி இன்றி
 அலைவதோ உலகில் என்று
 கொண்ட நல்லெண்ணம் கொண்ட
 தொண்டர்தம் தொண்டு வாழ்க!

(1992)

என் தமிழ்க்குரு தமிழ்மணி தீரு. அரங்க முருகையன்

தமிழில் இவர் ஒரு முக்கணி
தமிழுக்கும் இவருக்கும் உறவு தனி
தமிழுக்காய் வாழ்ந்த ஓர் உயர்மணி
தமிழில் என்குரு இவரொரு தமிழ்மணி.

நற்றமிழ்க் காவலர் இவர் தினம்
நல்ல தமிழ்ப்பாவலர் இவர் குணம்
சொற்களில் மினிரும் தமிழ் இலக்கணம்
சொல்லவே தெரியாது சுடுசொல்; சினம்.

கரவிலா நெஞ்சினர் கவின் மொழிக்காய்
வரைந்தவை வாழ்நாளில் பல ஆயிரம்
கரவுளோர் கவர கடிமனம் நொந்து
உரைத்தவை ஒரு சிலவும் உள்ளுண்டு.

“வணக்கம் முருகையன்” என்று சொல்லி
தொலைபேசியை இணைக்கும் அழகு தனி
எம்மண்ணில் வாழ்ந்த போதும் எளிமையாக
தமிழணங்கை உச்சரிக்கும் பண்பு ஒருகனி.

“தாழ்வில்லை” எனநாளும் வாய்மொழிவார்
தாய்மொழியால் தவறியேனும் அவமதியார்
வாழ்நாளில் வண்டமிழை வளர்த்துவந்தார்
தாள்பணிந்து தமிழ்ப்பணியை தொடரவைத்தார்.

நெஞ்சைவிட்டகலா வித்துவான் க.ந. வேலன்

ஊரெனாவில் உருவெடுத்து உள்ளத்தில் தமிழ்வளர்த்து
பாரெல்லாம் தமிழ் சுமந்த பாவலன்; இன்று
ஊரெல்லாம் உருகிநிற்க ஒண்தமிழ்த்தாய் கண்கலங்க
பேரைமட்டும் விட்டுச் செல்லல் முறைதானோ?

அழகு தமிழ்க்கடவுளுக்கும் வேலன்என்ற பேருண்டு
ஈழமகன் உந்தனுக்கும் வேலன்என்றே பேருண்டு
தமிழ்மொழியே வாழ்வாக தமிழ்மண்மேல் உயிராக
புகுமண் காற்பதித்தபோதும்; வாழ்ந்தவர் எம்வேலன்

தமிழும் கொடியும் கணியும் மூன்றாகும்
எழுத்தும் வேலன் பெயரில் மூன்றாகும்
இளமை இடைநிலை முதுமை முக்காலம்
இளையோனாய் எம்மிடையே வாழ்ந்திருந்தார்
வித்துவனார்

எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி அறிந்தார்
தொகுத்துச் சபைகளிலே தேன்மாரியாய்ப் பொழிந்தார்
கவிச் சுவையாய் இனித்திருக்கும் கேட்கையிலே
தமிழ் வேலன் அவர்நாவில் வருகையிலே

மெல்ல வாய்திறந்து மலரிதழாம் உதடசைத்து
வெல்லத் தமிழ்பேச முக்கணிகள் தோற்றுவிடும்
மெல்ல விரலசைத்து மைவடிய கையெழுதும்
சொல்லெல்லாம் சுகந்தமாய்ச் சுவை கூட்டும்

அறிவியல் அரசியல் அருந்தமிழ்க்காவல் ஆன்மீகம்
அறிந்ததோர் அரசனாய் அவனியில் வாழ்ந்தார்
அறுசுவை வரலாறென ஆக்கினார் நூல்சில
மறைந்தாலும் மறந்திடா மாண்பினையும் பெற்றார்

நேசமுடன் நீர்செய்த பணியெல்லாம் தமிழ்மண்ணில்
வாசமலராய் வையகத்தோர் வாழும்வரை வீற்றிருக்கும்
பூசைக்கென இன்று இறைவன் பறித்தானோ?
ஈசன் பாதமதில் இருக்கும் எம்வேலவனே!

**என்றும் மறவா என் இன்னொரு தமிழ்க்குரு
செவாலியர் இளவாலை அமுதுப்புலவர்**

கவியரசர் பரம்பரையே கம்பரின் மறுபிறப்பே!
புவியில் தமிழ்க்கவி கூறவந்த புலவர்மணியே!
முப்பணி வேந்தே! மதுரகவியே! மடுமாதா
காவியம் மண்ணினில் படைத்த அமுதுகவியே!

இலக்கணத்தை உயிரில் கலந்த இயற்கைக்கவியே!
எம்மண்மேல் பாசம் கொண்ட மரபுக்கவியே!
பட்டங்கள் பலவிருந்தும் பெருமைகொள்ளா வேந்தே!
அன்பின்கங்கை அன்னை திரேசா தந்த தமிழ்க்கங்கையே

எங்கு சென்றீர்? தம்பி! எங்கு சென்றாலும்
என்னையும் கூட்டிச்செல்லும் எனச் சொன்ன
சொல்லின் செல்வரே! செந்தமிழ்த் தென்றலே!
முப்பணி வேந்தரே! மேலுலகம் சென்றீரா?

மதுரக் கவிகளை மைகொண்டு வடித்தீர்!
மயக்கும் பேச்சினால் மக்களை நனைத்தீர்!
அமுதக் கவிகளை அனைவர்க்கும் தந்தீர்!
அமைதியாய் அமுதுஐயா எங்குநீர் சென்றீர்!

“அடுப்புகள் அணைய கூரைகள் எரிய
இடம்பெயர்ந்து இங்கு வந்தேன்!
கவிதைச் சிலைக்கு மரபுக்கவிகளால்
ஆடை அணிவிக்கவேண்டும்!” உங்கள் வரிகள்தான்!

‘செவாலியர்’ ஆகி செந்தமிழ்த் தாய்க்கு சேவகனாரீர்!
புனியினில் பிறந்து பணிபலபுரிந்து பெருமைகளுற்றீர்!
இவர்வாழ் காலையில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்ற
பெயரினைப் பெற்றோம்; பெருமைகள் உற்றோம்!

மாதங்கி கவின் கலை மன்ற கீதம் (இலண்டன்)

கடிகமழ்தேன் தமிழ்மடிசேர் கலைகள் ஆய்ந்தே
விடிவளர்சேர் பனிமலர்போல் விழுமிய தமிழ்
குடிவளர்பால் இளவயதோர் கோவில் கொண்டே
முடிவிலதோர் பிறையணிவார் இடது சார்ந்தே
வடிவழகாய் விரலசைத்தே வீணைமீட்டும்
நடமிடுவார் விழைந்த திருநாமம் கொண்டே
தொடர்கதைபோல் கவினுடனே கலைவளர்த்தே நிறை
குடமெனவே குலவிடவே குவிக்கின்றோம் கை

காலத்தால் மிகமுதிர்ந்து ஞாலத்தில் அதிஉயர்ந்த
நித்திலம் போலிருக்கும் நுண்கலைப் பயிர்வளர்த்தே
நூலகம் போலநாளும் நற்பணியாற்றுகின்றாய் இளம்
பாலகர் பயின்றுநாளும் பரவிடப்பயனுறக் கலைச்
சோலையாய் மேலைநாட்டில் மெருகுடன் மேவுகின்றாய்
காலங்கள் கரைந்தபோதும் களவுடைக் கயவோரால் எழில்
கோலங்கள் குலைந்தபோதும் ஆழிபோல்எம்தமிழ்
வாழியவேயென்று
ஆலகாலன் பதம்என்றும் சாலவும் பணிவோம் நாமே

ஆதவன் எழுந்தகாலை ஆடிடும் மலர்கள் போலே
மாதங்கி மகிமைகண்டு மலர்ந்திடும் வதனம்கோடி
நாதாந்தம் பொங்கிநின்று நாற்றிசையும் நனைந்திருக்க
ஓதம்மறை வேதமாக ஓங்கியே உயர்ந்துநிற்க

காதலால் கனிந்துருகி கவிவல்லார் கவிதொடுக்க கவினுறு
மாதங்கி வாழ்கவென மாதொருபாகன் மலர்
பாதக் கமலமதை பற்றியே பண்ணிசைத்தே
போதொடு நீர்சுமந்து பொன்னடி போற்றுகின்றோம்

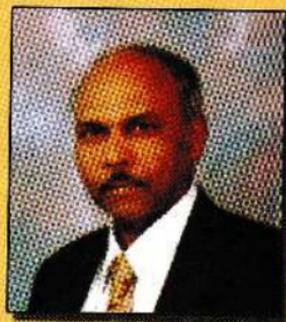
(இக்கவிதையைப் படித்துவிட்டுத்தான் என்னையும் ஒரு கவிஞனாக
தனது “தமிழ் ஓலையில்” இணைத்தார் அதன் ஆசிரியர் திரு சிறீகாந்த
ராஜா.)

வணக்கம்

குறிப்புகளுக்காக:

இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி...

உரும்பிராய் கள்
எம்.நீ.செல்வராஜா

பிறந்த இடம் — உரும்பிராய்
பெற்றோர் — துரையப்பா—சரஸ்வதி.
மனைவி — கலாவதி
மகன் — செந்தீஸ்
மகள் — செந்திலா

தொழில் :-

1973 ம் ஆண்டு இலண்டனுக்கு வந்து தனது B.Sc., in Civil Engineering படித்து முடித்து, வேலை பார்த்துக் கொண்டு தனது குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

சிறப்புப் பணிகள் :-

இலண்டனில் முதன்முதலில் 1978 ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மூத்த தமிழ்ப்பாடசாலையான மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர். கவிஞர், நாடக ஆசிரியர், ஒரு சமூகத் தொண்டர்.

இதுவரை வெளிவந்துள்ள ஆக்கங்கள் :-

இலண்டனில் நாரதர்— நாடகத்தொகுதி (மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
நினைவில் ஒரு நிலா— சிறுகதைத் தொகுதி (மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
வாடகை வீடு— சிறு கதைத்தொகுதி (மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
உண்மை தெரியாமல் வைத்த நட்பு— சிறு கதைத்தொகுதி
(மணிமேகலைப் பிரசுரம்)

தமிழறிவு— பாடநூல்கள்—

(8 தமிழ்ப்பாட நூல்களின் முக்கிய பங்கு. Uniarts, இலங்கை.)

கருணைத் தெய்வமே — பக்திப்பாடல்கள் இறுவெட்டு.

ரஸ்புட்டின்— சரித்திர நாவல்— மொழிபெயர்ப்பு(மணிமேகலைப் பிரசுரம்)